

LAPSUS

SUSCHALI

Letnik VI., številka 6., junij 2012 - VI. évfolyam, 6. szám, 2012 június



GLASILO DIJAKOV
DVOJEZIČNE SREDNJE ŠOLE LENDAVA
A LENDVAI KÉTNYELVŰ KÖZÉPISKOLA
DIÁKLAPJA

KAZALO		TARTALOMJEGYZÉK
Lapsusu na pot	3	Útravalóul
Dijaška skupnost se predstavi	7	
Dijaški sekcija KŠL	7	A LEK Diákszekciója
Dijaški tornado znanja in prihodnosti	9	A tudás és a jövő diáktornádója
	13	Budapesti jutalomkirándulás
	14	Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében
Slovenski učni krogi	19	
	21	Üdvözet a budapesti tanulmányi kirándulásról
	22	Az Alfölddel ismerkedtünk
	23	Március 15-ei megemlékezés
	24	VILÁGHÁBORÚS jutalomkirándulás
	26	A nagy kaland
	27	Egy nap Klagenfurtban
14. državno tekmovanje iz znanja računovodstva	27	
Strokovna ekskurzija v München in Hallein	28	
	30	“Az én Pannóniám”
Dan mladih prostovoljcev	31	
Psiho novičke	31	
Barvna terapija	36	
Retardejrana nouč ...	39	
Haikuji	40	
	40	Versek
Haikus	42	
	43	A szót kimondják, ki tudja, ki hogyan érti...
Leben und Überleben – doch wo und wie?!	44	
	45	“In three words I can sum up everything I've learned about life: it goes on.”
	46	“Weeds are flowers too, once you get to know them.”
	48	Az légy, aki vagy..., táncolj!!!
Abenteuer Schule	49	
4. b 2008-2012	50	
Likovna	51	Rajzóra
Gut, besser ...	54	
	55	Az élet túl rövid ahhoz, hogy átlagos legyél!
Der Mai ...	59	
SI-HU Healthy Youth	61	
Čajanka	63	
Piknik	66	
Sôuper - pozna večerja	68	
Misli!	70	Gondolkodj!
Fotografski natečaj		
»Matematika je okrog nas«	72	
Sam sredi oceana	74	
	78	A bolygónk az egyetlen hely ...
	78	Miért is olvassunk?
	79	PSTV
Priloga: Ljubezen – raj ali pekel?	83	

Lapsusu na pot

Útravalóul

Lapsus linguae, lapsus manus, lapsus memoriae ...

Lapsusov je kar nekaj: med šolanjem, študijem, v življenju. Lapsusi so nekako že postala vsakdanja stvar vseh nas, saj motiti se je človeško, moti se le živ in delaven človek.

Prav tako kot jezikovna napaka (lapsus linguae), napaka roke (lapsus manus), napaka spomina (lapsus memoriae), je tudi ta Lapsus postal del našega vsakdana, del življenja šole, ampak ne kot napaka ali spodrseljaj, temveč naš uspeh kot skupek celoletnega dela, ustvarjanja, truda, dogodkov, doživetij.

Eni ste pisali o svojih doživetjih na izletih, strokovnih ekskurzijah, raznih srečanjih, o rezultatih na tekmovanjih, drugi pa ste razglaili svoja čustva in razmišljali o intimnih stvareh.

Spoštovana bralka in dragi bralec!

Podajaš se v svet, ki je nekaj posebnega. Ta svet je edinstven, ustvarili smo ga dijaki za dijake, učitelji za učitelje. Tako kot naša šola, je tudi njeno glasilo posebno, multikulturno, večjezično ...

Letošnji Lapsus predstavlja zajeten kup besedil, kar je dokaz vaše ustvarjalnosti. Zato ga preberite zdaj in prebirajte ga tudi takrat, ko boste že gulili študentske klopi in se boste spominjali, kako lepo je bilo biti dijak DSŠ Lendava.

Mentorji

Az élet folyamán számtalan lapszus, azaz hiba, elcsúszás történik. Ezek a lapszusok már szinte az életünk része, hiszen tévedni emberi dolog, hibát csak az élő és dolgozó ember követ el.

Ahogy a nyelvi hiba (lapsus linguae), a kéz elcsúszása (lapsus manus), vagy az emlékezetünk botlása (lapsus memoriae) az életünk része, úgy ez a Lapsus is mindennapjaink, ill. iskolánk életének része.

De ez a Lapsus nem egy elcsúszás, hanem egy tudatos és közös siker. Élmények, érzések, alkotások halmaza. Néhányan közületek élményeitekről számoltatnak be, néhányan dolgozataitokat adták közzé, néhányan pedig betekintést engedtek talán a legszemélyesebb gondolataitokba.

Ezeket mind tisztelni és becsülni kell!

Kedves olvasó!

Most egy utazásra indulsz. Egy egyedi világba, amelyet diákjaink, tanáraink alkottak meg. Ahogy iskolánk is egyedi, a diáklapunk is egyedi, különleges, multikulturnális, többnyelvű és még folytathatnánk.

Az idej Lapsus terjedelmes, de ez csak azt bizonyítja, hogy tevékenyek vagytok/vagyunk.

Ezért fogjátok örömmel a kezetekbe, lapozgassátok, olvassátok! Különösen akkor, amikor már nem lesztek többé a Lendvai Kétnyelvű Középiskola diákjai. Emlékezni biztosan jó lesz mellette.

Mentorok

Lapsus

Letnik VI. – VI. évfolyam

Številka 6 – 6. szám

Glasilo dijakov Dvojezične srednje šole Lendava

A lendvai Kétnyelvű Középiskola diáklapja

Uredništvo:/Szerkesztőség:

Alja Hajdinjak
Nina Feher

Mentorji:/Mentorok:

Lijana Hanc Krapec
Andreja Klujber Ozmec
Borut Šantak

Naklada: 300 izvodov
Példányszám: 300

Tisk:/Nyomtatta:
DigiFot d.o.o.

Naslovnica:/Borító:
Fortuna Lazar

Fotografije, risbe in slike so prispevki dijakov in avtorjev besedil.

A fényképek, rajzok és egyéb képek a diákok és a szerzők tulajdona.

Logotip, fotografije, besedila, risbe in celoten koncept so intelektualna last DSŠ Lendava.

Izid Lapsusa so finančno podprli:
A Lapsus megjelenését támogatták:



KLUB ŠTUDENTOV LENDAVA
A LENDVAI EGYETEMISTÁK KLUBJA



Šola v luči sprememb sodobnega časa, krize in aktualne politike

Vsaka organizacija – tudi šola – s svojim obstojem izpolnjuje nek namen ter s svojim delovanjem uresničuje neko poslanstvo in vizijo. Vsaka organizacija je zapleten sistem in živ organizem; prostor srečevanja ljudi, ki vanj prinašajo svoje življenjske zgodbe, različne izkušnje, motive, pričakovanja, različne osebne radosti in razočaranja ter različne predstave, stališča, prepričanja in vrednote.

Organizacija je lahko tem bolj uspešna, kolikor bolj njeni ljudje in okolje razumejo njen namen; kolikor bolj torej poznajo njen osnovni razlog obstoja, njeno poslanstvo in vizijo. Organizacija je tudi tem bolj uspešna, kolikor bolj pozna svoje ljudi: kaj jim je pomembno, kaj cenijo, katere so njihove temeljne vrednote, ki jih želijo uresničevati pri svojem delu.

Vrednote, poslanstvo in vizija pa veljajo le toliko, kolikor jih ljudje v organizaciji sprejemajo kot resnične kašipote svojega ravnanja, kar bistveno vpliva na kakovost in učinkovitost življenja in dela. Nedvomno pa na to vplivajo tudi drugi dejavniki in sile; ne nazadnje tudi pomen in status organizacije ter njene dejavnosti v ožjem in širšem okolju ter zagotovljeni materialni in sistemski pogoji.

Šola je vzgojno–izobraževalna ustanova, ki omogoča učencem organizirano, sistematično pridobivanje znanja in/ali spretnosti.

Je prostor, kjer se vsakodnevno srečujejo učitelji in učenci/dijaki, tudi starši in drugi udeleženci vzgojno–izobraževalnega procesa. Učitelj, je tisti, ki uči, poučuje in vzgaja, učenec/dijak je tisti, ki naj bi z učenjem osvojil celoto podatkov, veščin in spretnosti – torej znanje.

Uspešnost učencev/dijakov je odvisna tudi od zadovoljstva vseh udeležencev vzgojno–izobraževalnega procesa, predvsem pa od pomena znanja v družbi, saj naj bi v sodobni družbi znanje bilo tisto, ki odpira nove možnosti in priložnosti ter zagotavlja uspeh in poklicno kariero.

O namenu in poslanstvu šole ter pomenu vzgoje in izobraževanja so govorili v preteklosti mnogi znani misleci:

Albert Einstein: »Šola je vedno bila najpomembnejši medij za prenašanje bogastva tradicije z generacije na generacijo. Nadaljevanje in zdravje človeške družbe je odvisno od šol.«

Aristotel: »Vsi, ki so razmišljali o umetnosti vodenja človeštva, so prejkone spoznali, da usoda imperijev temelji na izobraževanju mladih.«

Diogen: »Temelj vsake države je vzgoja mladih.«

O pomenu izobraževanja in znanja kot najvišje vrednote govorijo tudi mnogi sodobni misleci in kar je trenutno v ospredju vsakodnevne dogajanja tudi slovenski politiki. V nasprotju s tem pa so varčevalni ukrepi, ki jih slovenska vlada želi uvesti na področju vzgoje in izobraževanja.

Najslabše, kar se lahko zgodi določeni naciji, je namreč le verbalno zavzemanje za družbo znanja, poudarjanje pomena vzgoje in izobraževanja ter sočasno nižanje finančnega vlaganja v področje, ki naj bi znanje prineslo. Višina finančnega vlaganja v vzgojo in izobraževanje ni edini dejavnik uspešnosti tega področja, je pa nedvomno pomemben. Višina vlaganj med drugim jasno kaže tudi, v kakšni meri je deklarativno zavzemanje za družbo znanja tudi dejanska politika določene oblasti.

Ob prebiranju aktualnih novic slovenske politike sem nehote pomislila na pripoved ameriškega pisatelja in humorista Marka Twaina: »Ko sem bil še deček ob Mississippiju, so v mestnem svetu predlagali, da bi zaprli javne šole, ker so predrage. Takrat je star kmet rekel, da s prenehanjem gradnje novih šol ne bodo nič privarčevali – saj bo za vsako zaprto šolo treba zgraditi nov zapor.«

Vivien Reding, evropska komisarka za izobraževanje in kulturo, je svoj predgovor v študijo Evropske komisije Učiteljski poklic v Evropi: Profil, trendi, hotenja začela z naslednjo mislijo: »Učiteljski poklic, ki ga opravljajo motivirani in visoko izobraženi strokovnjaki, je bistvenega pomena za uspešno izobraževanje mladine. Učitelji so (...) ključni akterji v katerikoli strategiji, katere cilj je spodbujati razvoj družbe in gospodarstva«. Da je zapisano mogoče zagotavljati, morajo biti nedvomno izpolnjeni tudi nekateri družbeni in sistemski pogoji. Med njimi so ob visoki

strokovni usposobljenosti, visoki stopnji strokovne avtonomije zagotovo tudi ustrezni delovni pogoji učiteljstva.

Dvojezična srednja šola Lendava je edinstven primer dvojezične šole, na kateri se izvaja vzgojno-izobraževalno delo dvojezično – v slovenskem in madžarskem jeziku. Dijaki se v šoli ne učijo le obeh jezikov, temveč tudi strpnosti in sprejemanja drugačnosti, kar jim omogoča lažje vključevanje v lokalno in širše okolje. Dvojezičnost je vrednota, ki nam zagotavlja prednost pred drugimi šolami. Šola je že celo stoletje osrednja inštitucija vsestranskega srednješolskega in poklicnega izobraževanja mladine v regiji, ki se prilagaja tudi potrebam lokalnega gospodarstva in to vlogo bi želeli ohraniti tudi v prihodnosti.

Poslanstvo in vizija DSŠ Lendava se zrcali v Schillerjevi misli: »Učenje je prvi korak, življenje šele drugi.« V ospredju je vsekakor kvaliteten dvojezični pouk in vrednote, ki naj bi mladim bile vodilo v življenju.

Učitelji DSŠ Lendava se poslanstva šole ter pomena znanja in učiteljevega dela zavedamo in želimo dijakom nuditi največ, kar je v naši moči ne glede na trenutno situacijo, saj nas še vedno preveva pedagoški optimizem, ki je tudi edina stimulacija za naše delo. V svoje delo vključujemo sodobne pristope k učenju in poučevanju, sodelujemo v projektih kakovosti, skrbimo za strokovno izobraževanje in usposabljanje ter na podlagi evalvacije in samoevalvacije nenehno izboljšujemo in posodabljammo lastno prakso. O kvaliteti našega dela pričajo rezultati in dosežki naših dijakov na številnih tekmovanjih, sodelovanje v različnih projektih in ne nazadnje dobri rezultati naših dijakov na maturi oz. zaključnem izpitu.

Zelo smo ponosni na to, da se pomembnosti učenja in znanja zavedajo tudi naši dijaki, ki so si v tekočem šolskem letu izbrali za svoj slogan misel »Znanje je moč«.

Upamo, da se bo znanje kot pomembna vrednota prenašalo tudi na bodoče generacije, ne glede na hitre spremembe sodobnega časa, krize in aktualno politiko, zato je misel Alberta Einsteina namenjena sedanjim, bodočim in bivšim dijakom naše šole:

»Ne pozabite, da so čudovite stvari, ki se jih učite v šolah, delo mnogih generacij. Vse to znanje, ki vam je položeno v roke, je dediščina, ki jo spoštujte, jo bogatite in nekega dne zvesto prenesite na svoje otroke.«

Ravnateljica DSŠ Lendava:
Silvija Hajdinjak Prendl, prof.

Az iskola a jelenkor változásai, válságai és aktuális politika fényében

Minden szervezet, tehát egy iskola is egy küldetést, egy célt teljesít. Az iskola is egy élő szervezet, ahol tanárok, diákok találkoznak, mindenki magával hozza élete ügyes-bajos dolgait, küldetését, vízióját, elvárásait, örömet, bánatát, különböző állásfoglalását és értékeit.

Az értékek, küldetések és víziók pedig csak annyit érnek, amennyire a szervezetben élő emberek valós útmutatóként elfogadják ezeket. Ezek a tényezők lényegesen befolyásolják a szervezet életének és munkájának a sikerességét. De ezek mellett persze vannak még más erők és tényezők, amelyek kihatnak a szervezet státuszára, helyzetére.

Az iskola egy olyan szervezet, amelynek fő célja az, hogy a diákoknak minőséges, szervezett és rendszerezett oktatást biztosítson. E folyamat részei vagyunk mindannyian, diákok, tanárok, szülők egyaránt. Eme részek közötti viszonyok a résztvevők kölcsönös elégedettségétől és tudás jelentőségétől függnnek.

Az iskola és az oktatás küldetéséről különböző nagy tudású emberek beszéltek már: Albert Einstein: „Az iskola volt mindig a tudás átvevésének legerősebb médiuma a nemzedékek között. Az emberi társadalom jövője és egészsége az iskoláktól függ.”

Arisztotelész: „Mindenki, aki az emberek vezetésének művészetével foglalkoztak, előbb-utóbb felismerték, hogy a birodalmak jövője a fiatalok oktatásától függ.”

Diogenész: „Minden állam alapja a fiatalok nevelése.”

A jelen korszak nem a legkedvezőbb az oktatás és nevelés számára, hiszen mindenhol megszorítások várhatók. A megszorítások, az anyagi támogatás csökkentése jelentősen befolyásolhatja az oktatás minőségét.

Az aktuális helyzetet és a politikát látván Mark Twain, amerikai író szavai jutnak eszembe: „Amikor még kisfiúként a Mississippi mellett éltem, a városi tanács azt javasolta, hogy zárják be a köziskolákat, mert a fenntartásuk túl drága. Erre egy idős paraszt azt felelte, hogy az új iskolák építésével nem fognak semmit megspórolni – minden lezárt iskola helyébe egy új börtönt kell majd építeni.”

A Lendvai Kétnyelvű Középiskola szilárdan jelen van térségünkben és annak multikulturális életében. Ez a közoktatási intézmény Szlovéniában egyedülállónak számít, hisz a szlovén és a magyar nemzetiség ifjú tagjai szakképzett tanárok segítségével képezik magukat, és a kétnyelvű modellben nem csak a két nyelvet sajátítják el, hanem megtanulják a toleranciát, a másság elfogadását, valamint a helyi és a szélesebb környezetbe való beilleszkedést is. A kétnyelvűség természetesen nem csak a magyarokra, hanem a többségi nemzethez tartozó diákokra és tanárookra is vonatkozik; épp ebben van a különlegessége.

A kétnyelvűség az ilyen környezetben, amilyen a miénk, szükségesség és egyúttal különleges érték is, amely előnyt nyújt számunkra a többi iskolával szemben.

Az iskola színvonalas kétnyelvű oktatási-nevelési folyamatra épül, és e folyamat valamennyi résztvevőjének biztonságos és barátságos környezetet nyújt.

A kétnyelvű iskolánk küldetése és víziója Schiller bölcsességében tükröződik, miszerint: „Az első lépés a tanulás, az élet csak a második.”

Tehát elsődleges az iskolánk minőséges képzési folyamata, amely biztonságos, valamint barátságos környezetet biztosít az oktatási folyamatban résztvevő minden diákunk számára.

Napjainkban sokat hallunk oktatási politikai témákról, hiszen az oktatás helyzete mostanság igen aktuálissá vált úgy az újkori gondolkodók körében, mint a napi politika színterén is, főleg a jelenlegi kormány megszorító intézkedései kapcsán, amelyek az oktató-nevelő intézetekben dolgozók számára elfogadhatatlanok. Hiszen olyan oktatási rendszer ki-, illetve átalakításáról van szó, amelyben a pedagógushivatás szakmává, az iskola tudásgyárrá, a gyermekek gyerekanyaggá devalválódnának.

Ennek ellenére a Lendvai KKI tanárai és diákjai továbbra is a tanulás korszerű értelmezését tartjuk elfogadhatónak. Ennek szellemében az új ismeretek, cselekvések, magatartások, viselkedések elsajátításának folyamatát választottuk. Ez azért is szükséges, hogy bebizonyíthatjuk találékonyságunkat, ötletgazdagságunkat, hogy képesek vagyunk az iskolában és az iskolán kívül szerzett tapasztalatokat, ismereteket, élményeket a tanulási folyamatban felhasználni, az új ismeretmegszerzést a már meglévőre építeni.

Sok gondolat fűződik az iskolához, oktatáshoz, tudáshoz, amelyek ezek fontosságát erősítik. Legjobban viszont a diákjaink által választott jelszóra vagyunk büszkéek, amely ebben a tanévben diákjaink iskolai pólóját és eme diáklap hátoldalát is díszíti: „A tudás hatalom”.

Silvija Hajdinjak Prendl,
igazgató asszony

DIJAŠKA SKUPNOST SE PREDSTAVI

Dijaška skupnost DSŠ Lendava je skupnost vseh dijakov šole in jih predstavlja pred širšim okoljem in javnostjo. Na začetku vsakega šolskega leta se voli vodstvo dijaške skupnosti. Sestavljajo ga predsednik, namestnik in tajnik. Predsednika volijo predstavniki razredov, kar pomeni, da ima vsak razred en glas. Izvoljeni predsednik nato imenuje namestnika in tajnika.

Dijaška skupnost se ukvarja s problematiko dijakov skozi vse šolsko leto, sodeluje z Dijaško organizacijo Slovenije, organizira dobrodelne akcije, različne izlete, ocenjuje kvaliteto šolske prehrane in veliko drugega.

Letos smo sklenili tudi sporazum o pobratenju s Srednjo šolo za telekomunikacije Puskás Tivadar iz Budimpešte in upamo, da bomo tudi z njimi odlično sodelovali v prihodnosti.

Huso Jusić

KŠL

LEK

Dijaška sekcija KŠL

Dijaška sekcija KŠL združuje vse dijake, ki se šolajo v Lendavi, so tukaj doma ali so kakorkoli drugače povezani z njo. Člani dijaške sekcije skrbimo za aktivno preživljanje prostega časa dijakov in jim pomagamo, kolikor je le mogoče. Naš največji interes je medsebojno povezovanje dijakov.

Prirejamo številne kulturne, športne,



izobraževalne in družabne dogodke. Dijaki se lahko vsak teden udeležijo odbojke in badmintona, v toplejših mesecih pa turnirjev odbojke na mivki in nogometa. Organiziramo tudi kino večer, poker turnir, LAN party, bowling, različne delavnice, dijaški Boomerang, razprave o aktualnih temah, potopisna predavanja, sodelujemo v akciji Očistimo Slovenijo ... Ob dnevu boja proti AIDS-u pripravimo informativno-

preventivno akcijo, kjer mlade s propagandnim materialom obveščamo o nevarnostih spolnih bolezni ter in tem, kako se obvarovati le-teh z zaščitnimi sredstvi. Med zimskimi počitnicami organiziramo tudi dijaško smučanje.

V dijaško sekcijo se lahko včlanijo vsi dijaki, ki izpolnijo pristopno izjavo o včlanitvi in prinesejo potrdilo o vpisu za tekoče šolsko leto ali kopijo veljavne dijaše izkaznice.



Želimo, da se dijaki med seboj družimo, se veselimo in skupaj gradimo boljšo prihodnost!

KLUB ŠTUDENTOV LENDAVA

A LENDVAI EGYETEMISTÁK KLUBJA

Monika Horvat,
predsednica dijaške sekcije KŠL

A LEK Diákszekciója

A Lendvai Egyetemisták Klubjának diákszekciója a Lendván tanuló, élő, vagy bármilyen módon Lendvához kötődő diákokat egyesíti. A szekció tagjai gondoskodunk a diákok szabadidejének aktív eltöltéséről és segítjük őket mindenben, amennyire csak lehetséges. Legnagyobb érdekünk a diákok közötti kapcsolatkiépítés.

Számos kulturális, sport-, oktatási és társadalmi eseményeket rendezünk. A diákok minden héten járhatnak röplabdára, tollaslabdára, a melegebb hónapokban pedig strandröplabda- és labdarúgóversenyeket szervezünk számukra. Emellett moziesteket, pókerversenyeket, LAN-partikat, tekézt, különböző műhelymunkákat, „diák Boomerangot”, aktuális témák megvitatását, élménybeszámoló előadásokat is szervezünk, támogatjuk és részt veszünk a Tisztítsuk meg Szlovéniát akcióban. Az AIDS világnapja alkalmából tájékoztató és prevenciós akciót is rendezünk, ahol a fiatalokat reklámanyaggal tájékoztatjuk a nemi betegségek veszélyeiről, s azok megelőzésének lehetőségeiről. A téli szünetben diáksíelést is szervezünk.

A diákszekció tagja lehet minden diák, aki kitölti a csatlakozási nyilatkozatot, és elhozza diákigazolványának másolatát vagy egy folyó tanévi beiratkozási igazolást.

Szeretnénk, ha a diákok egymás közt minél többet társalognának, és hogy közösen egy jobb jövőt építhessünk!

Horvat Monika,
a LEK diákszekciójának elnöke

Gaál Enikő Éva



Dijaški tornado znanja in prihodnosti



4. Dijaška nacionalna konferenca z naslovom »Dijaški tornado znanja in prihodnosti« je potekala od 20. do 22. aprila 2012, v Ljubljani. Organizirala jo je Dijaška organizacija Slovenije v sodelovanju z Zvezo študentskih klubov Slovenije, Dijaško skupnostjo Ljubljana in Dijaško skupnostjo Maribor.



Na konferenci je bilo prisotnih več kot 70 dijakov iz različnih srednjih šol in gimnazij različnih regij. Konferenco smo začeli z otvoritvijo na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport. Pozdravni nagovor je imel predsednik DOS-a Mitja Lešnik, prisluhnili pa smo tudi pozdravnemu pismu častnega podpornika Dijaške nacionalne konference, predsednika Republike Slovenije, dr. Danila Türka.



Po otvoritvi je sledila novinarska konferenca.



Bolonjski sistem nam je predstavila ga. Polonca Miklavec Valenčič z Univerze v Ljubljani.

Z gosti in svetovalci iz Kariernih centrov Univerze v Ljubljani smo se pogovarjali, kaj vse lahko že med šolanjem naredimo sami, da bomo lažje zaposljivi.



Varuh dijakovih pravic (Tim Gregor Grünfeld) nam je predstavil svojo funkcijo, dijaške pravice in seveda tudi dolžnosti.



Sledila je predstavitev varnosti v cestnem prometu in predstavitev projekta Gibanje 'Še vedno vozim - vendar ne hodim'. Poučili so nas o varnem udejstvovanju v cestnem prometu. Član gibanja nam je predstavil sam projekt. Z inovativnim pristopom mladi mladim želijo spreminjati zavedanje in srca mladih ter ustvariti varno vožnjo kot vrednoto. Njihova vizija je, da v naslednjih petih letih vsak mladostnik med 15. in 22. letom starosti sliši zgodbo sovrstnika, ki bo zaradi lastne ali tuje neprevidnosti celo življenje nosil oz. "vozil" posledice prometne nesreče. S svojimi zgodbami o posledicah prometnih nesreč prispevajo k večji prometni varnosti v Sloveniji. Predstavili so nam tudi trajne posledice prometnih nesreč, življenje invalidov in kaj invalidi kljub svojemu hendikepu še vedno počnejo.

Drugi dan smo nadaljevali na Osnovni šoli Ledina. Izvajale so se ločene delavnice v okviru izobraževanja s področja projektne dela, in sicer kako pripraviti dober projekt, kako se lotiti projektne dela in kako projekt dobro promovirati.

Predstavili so nam tudi Dijaško skupnost Ljubljana, Dijaško skupnost Maribor, Odbor za dijake ŠKIS ter Dijaško organizacija Slovenije.



Popoldan smo nadaljevali z interaktivno delavnico, ki jo je vodil Aleš Kramer.

Zadnji dan smo imeli razpravo o sprejemnih izpitih in maturi, ki jo je vodil Kaj Jež. Tudi tokrat smo po skupinah razpravljali in izdelali različne plakate, ki smo jih na koncu predstavili tudi ostalim ekipam. S tem smo bili seznanjeni tudi z morebitnimi spremembami trenutnega sistema.

Tema letošnje konference je bila aktualno in skrbno izbrana. Predstavili so nam, kako deluje dijaško organiziranje, prav tako pa smo razpravljali o aktualnih družbenih temah. DOS, Odbor za dijake ŠKIS, DSL in DSM želi z Dijaško nacionalno konferenco spodbuditi dijake k



aktivnejšemu delovanju v šolskih klopeh, prav tako pri ostalih šolskih in obšolskih dejavnostih. Prav tako je njen namen tudi spodbuda dijakov za sodelovanje pri vseh pomembnih vprašanjih na lokalni in državni ravni.

Monika Horvat,
predsednica dijaške sekcije KŠL

A tudás és a jövő diáktornádója

A 4. nemzeti diákkonferencia 2012. április 20-tól 22-ig folyt Ljubljanában. Címe »A tudás és a jövő diáktornádója« volt. A konferencia Szlovénia Diákszervezete, a Szlovén Egyetemista Klubok Egyesülete, a Ljubljanai Diákszervezet és a Maribori Diákszervezet közreműködésében került megszervezésre.

A konferencián 70 diák volt jelen különböző középiskolából és gimnáziumból. A konferencián be volt mutatva a bolognai rendszer és beszélgettünk arról is, mi mindent tehetünk a tanulás időszakában annak érdekében, hogy később könnyebben szerezzünk állást. A diákok jogainak biztosa, Tim Gregor Grünfeld bemutatta saját funkcióját, a diákok jogait és kötelességeit. Ezt követte a biztonságos közúti közlekedés és a »Még mindig vezetek – de nem járok mozgalom« című projekt bemutatása.

Másnap a konferencia a ledinai általános iskolán folytatódott. Itt különféle műhelymunkákra került sor. Bemutatták nekünk a Ljubljanai Diákszervezetet, a Maribori Diákszervezetet, a Szlovéniai Egyetemista Klubok Diákbizottságát és Szlovénia Diákszervezetét. Délután interaktív műhelymunkával folytattuk, melyet Aleš Kramer vezetett.

Utolsó nap a felvételi vizsgákról és az érettségiről beszélgettünk. Ismét csoportokban dolgoztunk, különböző plakátokat készítettünk, melyeket végül bemutattunk a többi csoportnak. Ennek keretében ismertettek bennünket a jelenlegi rendszer esetleges változtatásaival.

Az idei konferencia témája aktuális és gondosan kiválasztott volt. Bemutatták a diákszervezet működését, emellett pedig aktuális társadalmi témákat is boncolgattunk. Szlovénia Diákszervezete, a Szlovéniai Egyetemista Klubok Diákbizottsága, a Ljubljanai Diákszervezet és a Maribori Diákszervezet szeretné a nemzeti konferenciával a diákokat az iskolai és iskolán kívüli tevékenységekben való aktívabb részvételre ösztönözni. Mindemellett pedig célja a diákok részvételének ösztönzése a fontos kérdéseket felvető dolgokban helyi és országos szinten.

Horvat Monika,
a LEK diákszekció elnöke

Gaál Enikő Éva

Budapesti jutalomkirándulás

2012. május 11-én, pénteken jutalomkirándulásra indultunk Budapestre. Autóbusszal mentünk. Az út nagyon hosszú volt. Majdnem három és fél órát utaztunk. Budapestre érve először a Mátyás-templomot néztük meg. Itt megtudtuk, hogy például Mátyás király mindkét esküvőjét ebben a templomban tartotta. Sajnos, nem láthattuk a templom szépségét, mert éppen a templom belsejének a felújítása folyik. Ezt követően megtekintettük a Halászbástyát, ahonnan csodálatos Budapest panorámája, aztán elsétáltunk a Magyar Nemzeti Galériáig, ahol a magyarországi képzőművészetet dokumentáló és bemutató legnagyobb közgyűjtemény található. Innen messziről megcsodáltuk a parlamentet, a Magyar Tudományos Akadémiát és a Széchenyi Lánchídat. Ezután a Millenáris Parkba mentünk, ahol megnéztük a Csodák Palotájában az interaktív tudományos kiállítást. Ott nagyon jól éreztük magunkat. Aztán a testvériskolába, a budapesti Puskás Tivadar Távközlési Technikumba mentünk, ahol diákközösségünk elnöke az ottani diákönkormányzat elnökével aláírta az együttműködési megállapodást. Délután négy órakor indultunk a Tropicariumba, amely a Campona Bevásárlóközpontban található. Ott sok érdekes állatot láttunk: halakat, kígyókat, cápákat, piranjákat, ... illetve a mélyvízi világ és a trópusi esőerdők egy kicsiny darabját idézte, s mutatta be a tropikárium. Amikor a cápákhoz értünk nagyon boldogok voltunk, mert soha sem láttunk ilyet. Itt volt egy kis

szabadidőnk vásárlásra is. Ezt követően este 19.00 órakor a Madách Színházban Az Operaház fantomja című musicalt tekintettük meg. Maga az előadás hossza 2 óra 30 perc volt. De, úgy gondoljuk, hogy megérte megnézni az előadást, mert ilyent még nem láttunk. Nagyon csodás, szenvedélyes és igazán látványos volt a musical a torz arcú szellemről, amely a Párizsi Operaházban kísért, rettegésben tartva az opera művészeit. Kb. 22.00 óra körül vettünk búcsút Budapesttől, és kb. 01.30 órakor érkeztünk Lendvára.

Igazán megérte elmennünk erre a kirándulásra. Sok olyant láttunk, amit eddig még nem ismertünk. No, meg azért is jó volt, mert minden ingyenes volt. Az iskola fizetett mindent. Ez a kirándulás felejthetetlen marad számunkra. Reméljük, hogy jövőre is kiérdemeljük a jutalomkirándulást!



Az 1. c osztály öt diákja:

Roudi Dolores, Žižek Lea, Varga Natalija, Petkovič Nina és Balažic Sara

Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében

2011. október 1-8., Budaörs

Két évfolyamtársammal, Nagy Markoval és Dragošič Leonnal lehetőséget kaptunk iskolánktól, hogy részt vegyünk a Kultúrák Közötti Kommunikáció a Kárpát-medencében című programban, röviden a KKKK-ban, amelyre 2011. október 1-je és 8-a között került sor Budaörsön.

A program célja, hogy ellátogassunk a magyarlakta településekre, iskolákba, hogy az egy hét alatt tapasztaljuk, hogyan, mit és milyen körülmények között tanulnak az ottani diákok, megismerjük kultúrájukat, szokásaikat, valamint gyarapítsuk magyar nyelvi tudásunkat.



Szombat reggel minibusszal indultunk Lendváról. Budaörs 15 km-re fekszik Budapesttől, így nem tartott soká az út. Budaörsön az Illyés Gyula Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola parkolójában már vártak bennünket a vendéglátóink. Az elszállásolás és a kicsomagolás után ismét az iskolánál gyülekeztünk.

Az iskolában megismerkedtünk a fogadó diákokkal, valamint más országokból érkezett társainkkal is. A Kárpát-medencéből nyolc testvériskola, ill. település vett részt: Miskolc, Hajdúnánás, Fülek, Beregszász, Sepsiszentgyörgy, Szabadka, Lendva és Budaörs, a házigazda. Így ezeknek az iskoláknak 4-4 diákja alkottuk a »Kárpát-medencei osztályt«. Este, a svédasztalos vacsora után a szervezők ismertették velünk a másnapi programot, majd az iskola aulájában szervezett tánccházban magyar néptáncokat jártunk.



A hét folyamán egy érdekes játékot játszottunk, angyaloktunk. A játék lényege: egy titkos sorsolás dönti el, hogy kinek ki lesz az Angyalukája, vagyis ki lesz az ő Báránycája, akire az egy hét alatt vigyáznia kell, emellett minden nap egy levelet kell neki írnia, az utolsó nap kerül sor a felfedésre és a megajándékozásra.

A vasárnapot szentmisével kezdtük, majd a nap hátralevő részét a fogadó családokkal töltöttük.

Hétfőn a diákoknak be kellett mutatniuk az iskolájukat, városukat és a borvidéket, illetve a borkészítés

múltját, jelenét és jövőjét. Nekünk nem volt nehéz dolgunk, hiszen vidékünk a bortermelésről és a finom borokról híres, így mi a Lendva-heggyel, a szőlőtermelés és a pincészet történelmével, a borlovagokkal, a borkirálynővel, a hagyományos Lendvai Szürettel kápráztattuk el a közönségünket. Az iskola étkezdéjében elfogyasztott ebéd után körbevezettek minket Budaörsön, láthattuk az új városházát, a múzeumot, megmásztuk a Kálvária-dombot is, ahonnan káprázatos kilátás nyílt az egész városra.



Kedden vendéglátóink egy egész napos kirándulást szerveztek Balaton-felvidékre, így megmászhattuk a Szent György-hegyet, ebéd után borkóstolón vettünk részt, és a Balatonba is belemárhattuk a lábunkat, amit én sajnos nem tettem meg.

Szerdán 8 és 12 óra között tanórákat tartottak osztályunknak:

- egy irodalomórát, amelyen megismerkedtük Kosztolányi Dezső Cseregi Bandi Párizsban című novellájával,
- egy földrajz-történelem órát, amelyen Budaörsről tudhattunk meg érdekes dolgokat,
- dupla művészetórát, amelyen szabadon engedhettük fantáziánkat.

Ebéd után kimenőt kaptunk, estére kellett visszaérnünk az úgynevezett bentlvasos bulira. Labdáztunk a tornateremben, úsztunk az iskola uszodájában, mcorogtunk a madracokon, majd miután berendeztük alvásra a tornatermet, egy filmet vetítettek esti mese helyett.

Csütörtökön elmentünk Etyekre, ahol híres borpincéket nézhettünk meg, meglátogattunk egy óvodát, majd a Korda Filmstudiót is. Mondanom sem kell, az utóbbi volt számunkra a legérdekesebb, ott forgatták pl. a *Hellboy II* egy részét, valamint *A katedrális* című sorozatot is. Este az *Irma, te édes* című színdarabot tekintettük meg a Budaörsi Játékszínben.

Az utolsó nap egy részét Budapesten töltöttük: megnéztük a Bazilikát, az Operaházat, a Hősök terét és a Citadellát. Délután fedtük fel, hogy ki kinek volt az Angyalkája, és az ajándékokat is átadtuk. Vacsora után következett a búcsúbuli, amelyen nagyon jól éreztük magunkat.

A lendvai csapat szombaton reggel indult haza. Elmondhatom, hogy sok érdekes dolgot láttunk és tanultunk meg a tábor alatt.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a szervezőknek, akik mindent megtettek értünk, kedvünkben jártak, s arra törekedtek, hogy otthon érezzük magunkat, az igazgatónőnknek, aki lehetővé tette számunkra az utat, valamint Sabo Sibila tanárnőnek, aki elkísért bennünket.

Gerenčer Frédi

A KULTÚRÁK KÖZÖTTI KOMMUNIKÁCIÓ A KÁRPÁT- MEDENCÉBEN CÍMŰ PROJEKT MEDKULTURNA KOMUNIKACIJA V PANONSKI KOTLINI

Kratka predstavitev projekta

Projekt Medkulturna komunikacija v Panonski kotlini je mednarodni projekt, v sklopu katerega od šolskega leta 2001/2002 (11 let) uspešno sodeluje osem eno- oz. dvojezičnih srednjih šol iz šestih držav Panonske kotline (Srbije, Romunije, Ukrajine, Slovaške, Madžarske in Slovenije).

Namen projekta je povezovanje srednješolskih dijakov različnih držav Panonske kotline, izmenjava (pozitivnih) izkušenj, spoznavanje zgodovinskih, geografskih in kulturnih posebnosti posameznih držav/regij, spoznavanje drug drugega, premagovanje predsodkov in krepitev prijateljskih vezi.

V projekt so vključene naslednje srednje šole:

Gimnazija Bethlen Gábor (Bethlen Gábor Gimnázium), Beregovo (Ukrajina);

Gimnazija in srednja ekonomska šola Illyés Gyula (Illyés Gyula Gimnázium és Szakközépiskola), Budaörs (Madžarska);

Gimnazija iz Filakovega (Füleki Gimnázium), Filakovo (Slovaška);

Srednja strokovna in poklicna šola Csiha Győző (Csiha Győző Közép- és Szakképző Iskola), Hajdúnánás (Madžarska)

Gimnazija Fényi Gyula (Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium), Miskolc (Madžarska)

Gimnazija Székely Mikó (Székely Mikó Líceum), Sfantu Gheorge (Romunija);

Hemijska-tehnološka srednja škola (Vegyészeti-Technológiai Középiskola), Subotica (Srbija);

Dvojezična srednja šola - Kétnyelvű Középiskola, Lendava (Slovenija)

Oblike sodelovanja:

- mednarodni razred,
- poletni tabor,
- učiteljska konferenca.

A projekt keretében az említett középiskolák többféleképpen közreműködnek egymással. A közreműködés egyik formája az ún. NEMZETKÖZI OSZTÁLY TANULMÁNYI HETE, amely párhuzamosan két tevékenységből áll: diákcseréből és tanárcseréből. A NEMZETKÖZI OSZTÁLY egyhetes őszi programjára minden alkalommal a különböző országok egy-egy középiskolájából 4 diák és 1 tanár érkezik. Nyáron a diákoknak és tanáraiaknak lehetőségük nyílik egy egyhetes NYÁRI TÁBOROZÁSRA. A tanárok közti közreműködést elsősorban a rendszeressé vált TANÁRI KONFERENCIÁK segítik. A projekt ezidáig nagyon sok fiatalot megmozgatott, sikerét pedig mi sem bizonyítja jobban, minthogy a projektben résztvevő diákok és a tanárok többsége a projekten kívül, tanulmányaik befejeztével is tartja a kapcsolatot.

Az évi rendszerességgel megszervezett találkozókra váltakozva, a közreműködő iskolák valamelyikében kerül sor. Nyolc év leforgása alatt így ezidáig 23 egyhetes programot sikerült megvalósítani.



Cilj projekta:

Eno osnovnih načel, v skladu s katerim deluje Evropska unija, je spoštovanje in razvijanje jezikovne in kulturne raznolikosti. Jezikovna raznolikost pomeni multilingvizem in plurilingvizem, tj. večjezičnost. (Multilingvizem pomeni družbeno večjezičnost in se torej nanaša na jezikovno raznolik prostor oz. okolje, plurilingvizem pa označuje večjezičnost posameznika.)

V skladu z Belo knjigo o medkulturnem dialogu, ki jo je pripravil Svet Evrope, je medkulturni dialog "odprta, spoštljiva in enakopravna izmenjava pogledov in mnenj med posamezniki oziroma skupinami različnih kulturnih ozadij, ki posledično prispeva h globljemu razumevanju različnih svetovnih nazorov, vrednot in razmišljanj".

Izhajajoč iz aktualne večkulturne situacije na Dvojezični srednji šoli Lendava želimo v okviru mednarodnega projekta:

- povečati osveščenost mladih o kulturni raznolikosti, spodbuditi k medkulturnemu dialogu,
- prispevati k promociji večjezičnosti posameznika,
- opozoriti na pomen znanja jezikov (tudi tistih manj razširjenih, kot sta slovenščina in madžarščina, saj s pomočjo znanja jezika dvigujemo kakovost medkulturnega dialoga v neposrednem in širšem življenjskem okolju),
- opozoriti, da komunikacijska mobilnost v večjezičnem okolju terja večjezičnost posameznika,
- spodbuditi učitelje, da še bolj zavzeto upoštevajo načelo medkulturnosti, in jezike neposrednega okolja vključujejo v vse dejavnosti in na vseh področjih dela z mladimi.

Poslanstvo Dvojezične srednje šole Lendava je izjemno v slovenskem prostoru.

Smo institucija, ki je trdno vpeta v prostor in njegovo medkulturno tradicijo. Smo edinstven primer multikulturne šole na slovenskih tleh, saj se v njej s pomočjo usposobljenega kadra vzgajajo in izobražujejo mladi pripadniki slovenske in madžarske narodnosti, ki se preko didaktičnega in vzgojnega modela učijo strpnosti in sprejemanja drugačnosti ter povezovanja z lokalno skupnostjo in širše, s celotno regijo. Promoviranje jezikovne raznolikosti in večjezičnosti posameznika, kot tudi spodbujanje medkulturnega dialoga je del našega vsakdana.

Projekt Medkulturna komunikacija v Panonski kotlini je v evropskem področju edinstven primer mednarodnega sodelovanja, primer mreže eno oz. večjezičnih srednjih šol različnih profilov iz osmih srednjih šol šestih držav Panonske kotline (Srbije, Romunije, Ukrajine, Slovaške, Madžarske in Slovenije).

A projekt célja:

Korunkban rendkívüli mértékben szűkség van a kultúrák közti párbeszédre, mely az európai népek egymáshoz való közeledésének nélkülözhetetlen eszköze. A kultúrák közötti párbeszéd segíthet a magán-, a társadalmi és a polgári élet alapvető értékeinek átadásában. Ezek: a szolidaritás, a tolerancia, a demokrácia és a kulturális sokféleség megértése.

A projekt legfőbb célja, hogy a Kárpát-medencében élő, kulturálisan egymáshoz oly sok pontban – irodalom, zene, építészet, különböző tudományok – kapcsolódó tanárok, fiatalok találkozzanak, ismerjék meg egymás gondolkodását, értékeit, törekvéseit, tanulják meg tisztelni és elfogadni egymást.

Zömében határon túli magyar ill. két(tan)nyelvű iskolák közreműködéséről lévén szó, a projekt elősegíti a kultúrák közti párbeszédet a kisebbség és a többségi nemzet

viszonylatában, ugyanakkor nagy mértékben hozzájárul a magyar-magyar kapcsolatok elmélyítéséhez is, a lendvai középiskolában tanuló diákok nemzeti identitásának megőrzéséhez.

Amit a projekt segítségével tudatosítani szeretnénk:

A nemzeti identitás megőrzése nagyon fontos. Különbözőek vagyunk és egyediek. Az identitásunknak van személyes, nemzeti, regionális szintje.

Európa ereje a sokszínűségében rejlik. A nyelvi, etnikai és vallási sokszínűség tisztelete elengedhetetlen. Az a sikeres ország, ahol megmarad az identitás, törődnek az anyanyelv ápolásával, s emellett tudatilag és érzelmileg nyitottak más kultúrák iránt.

Nem a különbségek eltüntetése és egy egységes identitás kialakítása a cél, hanem az Európa népei közötti szorosabb együttműködés és megértés.

A párbeszéd az érettség jele. Párbeszéd nélkül elveszhetnek információk, félreértések és konfliktusok lehetségesek.

KULTÚRÁK KÖZÖTTI KOMMUNIKÁCIÓ A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN

A NEMZETKÖZI OSZTÁLY NYÁRI TÁBORA

LENDVA, 2012. JÚNIUS 30-TÓL JÚLIUS 7-IG

2012. június 30-tól július 7-ig a lendvai Kétnyelvű Középiskola lesz a házigazdája a KULTÚRÁK KÖZÖTTI KOMMUNIKÁCIÓ A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN c. projekt keretében szervezett NEMZETKÖZI OSZTÁLY egyhetes NYÁRI TÁBORÁNAK.

Iskolánkban diákjaink és tanáraink közreműködésével 6 Kárpát-medencei ország (Szlovákia, Ukrajna, Románia, Szerbia, Magyarország és Szlovénia) 8 magyar tannyelvű, ill. két(tan)nyelvű középiskolájából érkező diákjai és tanárai számára szervezünk egyhetes programot. A NEMZETKÖZI OSZTÁLY RÉSZTVEVŐI a hét folyamán az iskola által szervezett legkülönbözőbb programok keretében ismerkednek az ország/régió/város földrajzi jellemzőivel, történelmével és művelődéstörténetével.

A KULTÚRÁK KÖZÖTTI KOMMUNIKÁCIÓ A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN c. projekttel elsősorban az egészséges identitástudat kialakítására és megőrzésére, valamint a kultúrák közötti párbeszéd fontosságára szeretnénk felhívni a figyelmet. A NEMZETKÖZI OSZTÁLY NYÁRI TÁBORÁNAK egyhetes PROGRAMJÁT is ennek szellemében kívánjuk majd megvalósítani.

Projektfelelős: Tóth Elizabeta



Simpatični 3. a- in multikulti 3. b-razred v mednarodnem projektu Global Teenager Project/v poskusnem projektu Slovenski učni krogi

Dijaki 3. a- in 3. b-razreda Dvojezične srednje šole Lendava smo bili vključeni v projekt Global Teenager Project. Naše Mentorice so bile mag. Gabriela Zver, Ildikó Kovač in Mária Gáal.

Srce GTP-projekta predstavljata Bob Hofman iz Nizozemske in Eliane Metni iz Libanona, v Sloveniji pa Darja Žnidaršič. Gre za učenje na daljavo, kjer učenci komunicirajo preko spleta v različnih učnih jezikih: angleščini, francoščini, španščini, nizozemščini, nemščini in arabščini. Letos pa se je pridružil nov učni jezik – slovenščina. Tako smo bili mi in še 9 slovenskih šol, prva skupina slovenskih dijakov, ki je izkoristila to možnost.

Projekt je potekal v več fazah. Te faze so bile določene s tedni. V prvem tednu smo dobili povezavo do spletne strani, da smo jo preizkušali. V drugem tednu smo morali predstaviti sebe, šolo in kraj. Naredili smo skupinsko sliko in tudi video, kjer smo predstavili nekaj najznačilnejših lastnosti Lendave in naše DSS.

Naslednji korak je bil ta, da smo se razdelili v skupine in po skupinah oblikovali vprašanje. Vprašanje ne sme biti tako, da lahko ga najdemo s pomočjo spletnega iskalnika Google, temveč v knjigah, pri kakšnih institucijah, pri ljudeh iz našega bližnjega okolja. Dijaki se morajo potruditi in opraviti raziskave na terenu (ankete, vprašalniki ...).



Ta vprašanja smo nato oddali mentoricam, one so pa poskušale izbrati in združiti čim več najboljših idej. Za to smo imeli časa 2 tedna, torej v 3. in 4. tednu. In naše končno vprašanje se je glasilo: Kakšno je razmerje v vašem kraju med tistimi z višjim prihodkom in tistimi z nižjim? (Kako uspejo preživeti družine, ki imajo drastično nizke prihodke? Kako bi lahko odpravili velike razlike med bogatimi in revnimi?). Drugim dijakom smo dali dve podvprašanji, da smo jih usmerili k našim zelenim odgovorom. Ko so vse šole objavile svoje vprašanje, smo se lotili dela. Vsaka skupina si je izbrala eno izmed vprašanj in nanj odgovorila. Moja skupina je dobila vprašanje »Kako se v vašem okolju kaže nestrpnost do različnih vrst družin?«. Osebno sem bila zadovoljna s svojo skupino, saj sem zlahka motivirala še ostale člane skupine, da so sodelovali.

Kako bomo odgovorili na vprašanje, je bila deloma naša odločitev, pri nekaterih vprašanjih pa so zahtevali (npr. da podamo odgovor v obliki grafa). Tako smo se potem lotili dela. Po skupinicah smo si še dodatno razdelili delo, da je hitreje potekalo. Pripravili smo spletno anketo in jo nato razširili na spletnem socialnem omrežju Facebook. Na izposajo smo dobili tudi Blackberryjev Playbook. Ta nam je prišel prav, ko smo ljudi še osebno spraševali, saj smo si nanj hitro zapisali odgovore. Ko smo dobili odgovore anket in intervjujev, smo jih zbrali in oblikovali naše končno poročilo. Tako sem bila zelo



pozitivno presenečena, koliko časa nam je vzelo to raziskovanje. Mislila sem, da bo težje in da bomo porabili veliko več časa. Ampak ni bilo tako. Ljudje so z veseljem odgovarjali na naša vprašanja in tudi odgovori na ankete so bili množični. Odprli pa smo tudi t. i. Wiki skupino na Facebooku, kjer smo iskali stik z dijaki iz drugih šol. Odzvale so se dijakinje Srednje šole za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo iz Ljubljane.

Zadnja faza projekta je bila končna raziskovalna naloga.

Vsak posameznik je napisal nalogo o našem vprašanju, iz odgovorov drugih šol. Tudi to mi ni vzelo veliko časa, saj so se dijaki zelo potrudili in odgovori so bili dokaj podobni. Tako je bila moja naloga le, da sem prebrala vse odgovore in jih združila v eno.

Po oddanih raziskovalnih nalogah, so profesorice odločale, katero nalogo objaviti. Ker je bilo takih nalog po pričakovanju več, so iz vseh potegnile najboljše in objavile eno skupno po določeni logiki sestavljeno nalogo ter jo objavile na spletu. In tako se je naš SUK-projekt končal.

Čakal nas je še samo kratki anketni list, kjer smo zapisali svoja doživetja in mnenje o tem projektu ter video z zadnjo zaključno sliko. Več o projektu najdete na podstrani spletne strani naše šole (Dejavnosti/Projekti).

In kakšne so bile reakcije na projekt med dijaki? Povzamem lahko naslednje: sama sem bila radovedna glede tega projekta in hkrati malo jezna, ker je potekal ravno v času največje »gužve« v šoli. Mogoče, bi morali ta projekt izvajati čisto na začetku šolskega leta. Podobno sem slišala tudi od ostalih sošolcev.

Najprej prav velikega navdušenja s strani dijakov ni bilo. Na začetku je bilo veliko nerganja, ko je pa projekt stekel, je potekalo gladko. Sošolci so bili celo presenečeni, ker je vse tako hitro minilo (ali pa se je tako zdelo samo nam). Se je pa videlo, da smo bili zavzeti, da bi vsaka skupina in tudi vsak posameznik najboljše opravil svojo nalogo. Všeč nam je bilo, da so bile teme sodobne, moderne in ne kakšne zgodovinske. Veliko je bilo tudi trenutno aktualnih tem in po mojem nas je ravno to motiviralo k delu. Veseli smo bili tudi playbooka, saj nimamo vsi doma takih naprav.

Moram še omeniti to, da bo naša šola, Dvojezična srednja šola Lendava, 1. in 2. junija gostila srečanje predstavnikov desetih slovenskih šol, ki so sodelovale v tem projektu.

Patricija Prendl, 3. b

ÜDVÖZLET A BUDAPESTI TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSRÓL!

Nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy októberben háromnapos tanulmányi kirándulásra utazunk Magyarországra. A kirándulás már a programot olvasva érdekesnek és látványosnak ígérkezett.

Október 6-án kora reggel a harmadik évfolyamos diákok az iskola előtt gyülekeztünk. Budapest felé vettük az utunkat. Az utazás kényelmes és kellemes volt. Az elvárásaim nagyok voltak, hiszen még sosem jártam Magyarország fővárosában, Budapesten. A városnézést az Országház megtekintésével kezdtük. Utána a budapesti Planetáriumban egy előadást tekintettünk és hallgattunk meg, amely azonban számomra nem volt érdekes. Külön élmény volt viszont a séta a Váci utcában, hiszen, mint minden lány, én is nagyon szeretek vásárolni. Délután megtekintettük a Szent István-bazilikát. Utána elmentünk a hostelbe, majd megvacsoráztunk. A nap legszebb élménye a Romeó és Júlia című musical megtekintése volt az Operettszínházban.

Az előadás lenyűgöző volt! A napot a Citadella és a Szabadság-szobor megtekintésével zártuk. Éjjel mentünk vissza a hostelbe, ahol buliztunk és társalogtunk.

Kirándulásunk másnapján a Dunakanyarral ismerkedtünk. Az esős idő ellenére legelőször megtekintettük Visegrád nevezetességeit. Az utunk Esztergomba vezetett, ahol leginkább a bazilika vésődött az emlékezetembe.

A vacsora után hajókirándulás következett a Dunán, amit nagyon élveztem. Különös élmény volt a hajóról megcsodálni Budapestet.

Harmadik nap reggel ellátogattunk a Terror Háza Múzeumba, ahol szörnyű dolgokat láttam. Utána voltunk a Mátyás-templomban, megnéztük a Halászbástyát és a várpalotát. Délután a Hősök tere volt az úti célunk, ahol megismerkedtünk Lendva szülöttének, Zala Györgynek az alkotásaival. Nagyon fáradtan értünk a West End City Centerbe, ahol utolsó erőnket összeszedve vásároltunk. Estefele elbúcsúztunk Budapesttől. Késő este érkeztünk Lendvára. A tanulmányi kirándulás célja az volt, hogy minél többet megtanuljunk a meglátogatott városokról, és ezt meg is valósítottuk. Én nagyon sokat megtanultam Budapestről, többek között azt is, hogy két millió lakosa van, és hogy a város területe 525 négyzetkilométer, amivel Magyarország legnagyobb városának számít. Lenyűgöző volt megcsodálni Budapest tizenegy közúti és két vasúti hídját, amelyek összekötik a pesti és budai oldalt a Duna folyó felett.

A tanulmányi kirándulás nagyon tetszett, hiszen nagyon sok érdekeset láttam és hasznosat tanultam. Emellett nagyon jól szórakoztam, ezért sokáig az emlékezetemben fogom őrizni.

Halas Elisa, 3. a, MNYII



AZ ALFÖLDDEL ISMERKEDTÜNK

2011. október 20-án és 21-én iskolánk egy kétnapos magyarországi tanulmányi kirándulást szervezett az elsősök számára. Reggel 5.30-kor indultunk az iskola elől. Négy óra elteltével Bugacpusztára érkeztünk, ahol kocsikáztunk, és megtekintettük a lovasbemutatót, majd a Karikás csárdában



ebédeltünk. Mit is ehettünk volna az Alföldön, mint bográcsgulyást és palacsintát?! Ebéd után Kiskőrös következett, ahol megnéztük Petőfi szülőházát és az Irodalmi Emlékmúzeumot. Innen a kalocsai Paprikamúzeumba és a híres Porcelán Manufaktúrába vitt utunk. A porcelángyárban megtudtuk, hogyan készül el egy váza vagy éppen egy tányér. Aznapra be is fejeztük a látnivalókkal való ismerkedést, ugyanis már alkonyodott, ezért a szálláshelyünkre indultunk. A Fehértói Halászcsernye és Panzióban már szeretetteljesen vártak bennünket. Vacsora után a szobáink felé vettük az irányt: most már csak az »alvás« következett...

A rövid éjszaka után másnap az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkot néztük meg, persze a híres Feszty-körkép sem maradt el. Ezután a napsütés városába, Szegedre utaztunk. Itt a híres Dómot tekintettük meg, a legbátrabbak még a toronyba is felmentünk. Ebéd után Mohács következett, ahol ellátogattunk a Történelmi Emlékhelyre. Érdekes volt, hiszen kezünkbe foghattuk a magyar és a török katonák fegyvereit. Utána már a csak a visszaút várt ránk. Este tíz körül meg is érkeztünk.

A kétnapos kirándulás után ugyan fáradtan, de emlékekben gazdagon tértünk haza. Reméljük, a jövőben is még sok ilyen kirándulásban lesz részesünk.

Gaal Ines Katarina, 1. b

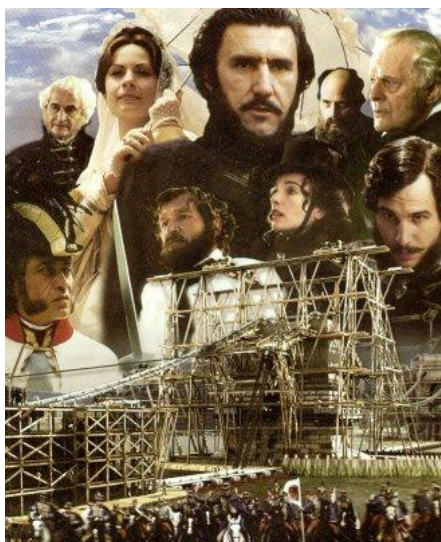
Március 15-ei megemlékezés

Idén is megemlékeztünk az 1848-as forradalomról és szabadságharcról. A rövid ünnepi melemlekezés után, amelyen a lenti testvériskola diákjai is szerepeltek, diákjaink a választott foglalkozásra indultak. Volt táncház, nemezelés, gyöngyfűzés, hímes tojás és csuhétárgyak, valamint kollázs készítése, de furnérintarziát is tervezhattünk. Filmet is nézhettünk. Ki-ki érdeklődésének megfelelően választott.



jobb volt. Sajnos minden jó egyszer véget ér, és így volt ez aznap is. A diákok kicsit fáradtan, de élménygazdagon indultak vissza a tantermekbe.

Gaal Ines Katarina, 1. b



A néptánc – mint mindig –, most is nagyon érdekes volt, és sokan is választottuk. Az első tánclépéseket természetesen nehezen tettük meg, de gyorsan belejöttünk, és a végén már nem is akartuk abbahagyni. Nemcsak mi, hanem a tanáraink is nagyon jól érezték magukat. Az utolsó táncot élőzenére táncoltuk el, így az élmény meg



Az érdeklődők a Hídember című filmet tekintettük meg. A film gróf Széchenyi István, »a legnagyobb magyar« életét mutatja be. A film története 1820 és 1860 között játszódik a Habsburg Monarchiában. Napóleon bukása után Széchenyi gróf könnyelműen elcsábítja bátyja feleségét, és ez tönkreteszi tiszt karrierjét. Az asszony halála nagyon megváltoztatja Széchenyi gróf életét, aki ezentúl a felelősség megszállottja lesz. Egy nagyszabású barátság és egy különös, minden akadályokon

felülemelkedő újabb szerelem segítségével a gróf a korszak híres politikusa lesz. Egy híd (a Lánchíd!) építésébe kezd a Dunán, mely a Nyugat és a Kelet közötti kapcsolat jelképe lenne a korabeli Európában. Széchenyi magát okolja a forradalom bukásáért és a híd összeomlásáért, és ezért megtévelyedik. Amíg ő Bécs mellett egy magánszanatóriumban vegetál, barátait kivégzik, és az engedetlen Magyarországot megbüntetik. Ekkor a már öreg gróf csodás hirtelenséggel, visszanyerve régi képességeit és energiáját, úgy dönt, hogy felrázza hazáját, és öngyilkos lesz.

Gal Patrik, 1. a

VILÁGHÁBORÚS JUTALOMKIRÁNDULÁS

A Lendvai Kétnyelvű Középiskola és a kétnyelvű általános iskolák tanulói, akik a tanév folyamán jól teljesítettünk a magyar jellegű versenyeken, április 26-án és 27-én egy jutalomkiránduláson vettünk részt a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet



szervezésében. Idén Isonzó és Doberdó 1. világháborús emlékhelyeihez látogattunk el, oda, ahol sok ezer magyar és nem magyar fiatal vesztette életét. Hogy miért? Nagyhatalmi érdekek miatt.

Mivel hosszú útnak néztünk elébe, már hajnalban útra keltünk. Első állomásunkon Szlovénia egyik leglátogatottabb természeti csodájával, a Vintgar-szurdokkal

ismerkedtünk. Innen Kobarid felé vettük utunkat, ahol a helyi múzeumban egy dokumentumfilm segítségével átérezhettük az első világháború résztvevőinek mérhetetlen szenvedését, a helyi tárlatvezetők pedig alapos ismeretekkel vérték fel bennünket nemcsak a világháborús helyszíneket, hanem a fegyvereket illetően is. Érdeklődéssel nézegettük pl. az ágyugolyókat, a jelenlevők többsége ugyanis még nem látott ilyet.

A jól megérdemelt ebéd után Tolminba indultunk. Innen kisbuszokkal vittek fel bennünket a Javorca hegyre, ahol az 1. világháborús történelmi Béke útjának egyik



állomása található. Bevalljuk, nem hagyott hidegen bennünket a szakadékok mentén kígyózó út élménye! Felérve először zseblámpákkal egy bunkerrendszert derítettünk fel, majd pedig egy meredek úton felkapaszkodtunk a Szentlélek-kápolnáig. Miért is nevezetes ez a békét hirdető, fából épített kis templom? Azért, mert azt 1916-ban az Osztrák-Magyar Monarchia különböző nemzetiségű, vallású és foglalkozású fiataljai építették elesett társaik emlékére a szabad idejükben, amikor visszavonultak pihenőre a harcterről. Békére vágyó emberek voltak, mint ahogy azt a homlokzaton levő PAX felirat is jelzi. A templom falait a lőszeres ládákából épített »emlékkönyvvel« borították be, lapjaira pedig elesett társaik nevét vésték rá. Mi is leróttuk tiszteletünket: egyik tanuló egy szomorúan szép Kányádi-verset adott elő. A szenvedést – persze teljesen más jellegűt – egypáran mi is megtapasztaltuk, hiszen lefelé már mezítláb kellett jönnünk a sajgó, hólyagos végtagjaink miatt. Este érkezünk meg szálláshelyünkre, Nova Goricára, a kollégiumba.

A rövid éjszaka után másnap az olasz Redipugliában kezdtük meg az emlékhelyek megtekintését. Itt a hőség ellenére is megmásztuk azt a monumentális, piramis alakú emlékművet – körülbelül 400 lépcső vezet fel rá –, amely kb. százezer elhunyt olasz katona urnájának ad nyugvóhelyet. Innen a foglianói osztrák-magyar katonai temetőbe látogattunk, ahol a koszorúzás után elénekeltük a magyar himnuszt. Néhány diák elesett ősei után kutatva olvasgatta a sírköveken levő neveket. Aztán a Doberdói Nagyhegy következett:

lövészárkokban jártunk, kavernákat és emlékműveket tekintettünk meg, majd elénekeltük a buszban betanult *Kimegyek a doberdói harctérre* kezdetű dalt, végül betértünk a helyi múzeumba is. Utolsó olaszországi állomásunk Visintiniben volt, ahol az ott álló magyar kápolnánál koszorúztunk, majd imát mondtunk a halottakért.



A háború borzalmait magunk mögött hagyva, tartalmas és tanulságos kirándulásunk utolsó pontjához, a Skóciáni cseppkőbarlanghoz érkezünk. A gazdag ebéd elfogyasztása után a világörökség részévé nyilvánított barlang kb. öt kilométeres útszakaszán a természet egy újabb csodájában gyönyörködhattünk. Sokunknak talán nem is a cseppkővek látványa, hanem inkább a 45 méter magasan levő híd alatt dübörgő Reka folyó nyújtotta a legnagyobb élményt. Fárasztó, ám érdekes és élményekben gazdag kirándulásban volt részünk. Köszönjük. Reméljük, jövőre ismét találkozunk.

Ftičar Ines és Gaal Ines Katarina,
elsős gimnazisták

A nagy kaland

A Carpe Diem színjátszócsoporthoz 2006-ban jött létre. Az évek során sok feldhettelen kalandban volt részünk, és Debrecenről Nova Goricáig sikerült meghódítanunk a nézőközönséget.

2011 júniusában megtudtuk, hogy vár ránk egy új fesztivál, amelynek helyszíne se nem Szlovéniában, se nem Magyarországon, hanem Indiában, a számtalan csoda és a gazdag kultúra hazájában lesz. Természetesen óriási öröm tört ki a színjátszócsoporthoz.

Úti célunk ezek szerint az Újdelhiben és Varanasiban megszervezett Nemzetközi Gyermekszínházi Fesztivál volt. Ott magyar nyelven mutattuk be az INFERNO című darabot.

Az indiai út sok felkészüléssel járt, gondolni kellett mindenre: az egészségügyi felkészüléstől a megfelelő cipő vásárlásáig. Izgatottan és kíváncsian vártuk a nagy napot, az útrakerlés napját.

November 13-án a zágrábi reptérről keltünk útra. Isztambulban átszálltunk egy másik gépre, amely hét óra után biztonságosan landolt az újdelhi reptéren.

A borongós őszből a kellemes nyárba érkeztünk.

Megérkezve Delhibe azonnal megéreztük a négy és fél órás időeltolódást és az óriási tömeget. A taxizást a szállodáig nagyon élveztük, hisz az indiaiak másként vezetnek, mint mi. Ott a nagyobb, az erőszakosabb járművet illeti meg az előny.

Mindenfelé biciklik, motorok, taxik, riksák, autók, hangosan beszélő emberek, a nők szárában, szabadon járó-kelő tehenek, különleges illatok, szokatlan, de finom ízek, csipős szószer, rizs, utcai piac..., ez Delhi, India 22 millió lakosú fővárosa.

Közelebből megismerhettük a hindu vallást, több szent helyen is jártunk. Ellátogattunk India első mecsetjéhez, jártunk Hindusztán hetedik csodájánál, a Qutab Minar minaretben. Ellátogattunk a Magyar Kulturális Központba, fogadott bennünket a delhi magyar és szlovén nagykövét is, akik mindenben szívesen segítettek.

A fővárosból India déli részére, Varanasiba utaztunk – ez egy érdekes, tizenkét órás vonatozás volt. Varanasiban várt ránk még két előadás. De egyes jellegzetességek megtekintésére itt is jutott idő. Nagy élmény volt a kora reggeli csónakázás a szent folyón, a Gangeszen. Megtudtuk, hogy furcsa temetkezési ceremóniák vannak a hindu vallásban. A

holttestet elhamvasztják a Gangnesz mentén, majd a hamvakat a folyóba szórják.

Szereplésünk után
visszatértünk Delhibe, majd ismét
Isztanbul, Zágráb és Lendva
következett.

A kellemes nyárból a borongós
őszbe.

»India első látásra vagy elborzasztja az embert, vagy örök életre rabul ejti« – mondják.

Nekem más, érdekes, szokatlan, feledhetetlen volt.

Tóth Matija, 1. b



Egy nap Klagenfurtban

2012. 5. 19-én Horváth Bernadetta tanárnővel Klagenfurtba utaztunk, Noémi és jómagam. Reggel fél hatkor indultunk. Először a Fejedelmi széket néztük meg, majd pedig a Minimundusban töltöttünk négy órát. Eleinte azt hittük, hogy az a négy óra túl sok lesz, de hamar ráésméltunk arra, hogy a rendelkezésünkre álló idő nagyon is kevés, ugyanis a nagyvilág kicsinyített látnivalói nagyon is érdekesnek tündek. Megfigyelhattuk pl. a Halászbástyát, a Mátyás-templomot, a blédi várat és sok más nevezetes épületet. Nehéz szívvel indultunk a városba, ahol meg akartuk nézni a Hercegi követ, de a felújítási munkálatok miatt sajnos erre nem kerülhetett sor. Nem csüggedtünk el, hisz így egy

félórányi szabad időt kaptunk, és vásárolhattunk valami szépet. Hazafelé büszkén mutogattuk egymásnak új szerzeményeninket: legyen az egy csini ruci vagy egy kis apró fülbevalócska. A Klagenfurtban töltött napunk nagyon szórakoztató volt, és sokat meg is tanultunk.



Horvat Amanda, 1. b

14. DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA RAČUNOVODSTVA

6. aprila letos se je na Dvojezični srednji šoli Lendava odvijalo 14. državno tekmovanje iz znanja računovodstva. Glavni namen tekmovanja je poglobljanje znanja pri določenih strokovnih modulih ter druženje in izmenjava izkušenj dijakov in njihovih mentorjev. Obenem pa smo želeli predstaviti našo šolo, naše malo mesto ter navade in običaje tukaj živečih ljudi.

Tekmovali so dijaki, ki so redno vpisani v izobraževalni program Ekonomski tehnik oz. katero koli strokovno šolo, ki ima v svojem programu strokovni modul Ekonomika poslovanja in strokovni modul Materialno knjigovodstvo. Tekmovanje srednješolcev iz znanja računovodstva je potekalo na dveh nivojih. Na osnovnem nivoju so tekmovali dijaki, ki so v tem šolskem letu prvič imeli strokovni modul Ekonomika poslovanja, vsebinski sklop Temeljne računovodske informacije, na višjem nivoju pa pomerili znanje dijaki 3. oz. 4. letnikov iz strokovnega modula Materialno knjigovodstvo. Na tekmovanju so sodelovali tudi dijaki iz Srednje šole Pietro Coppo iz Isole. Ker je njihov učni jezik italijanščina, jim je šola

gostiteljica omogočila reševanje tekmovalne naloge v italijanskem jeziku. Šolska tekmovanja je izvedlo 13 ekonomskih srednjih šol. Na osnovnem nivoju se je šolskega tekmovanja udeležilo 121 dijakov, na višjem nivoju pa je spretnost knjiženja dokazovalo 174 dijakov.

Na državnem tekmovanju iz znanja računovodstva je sodelovalo 46 srednješolcev: 24 na višjem nivoju in 22 na osnovnem nivoju.

Ekipno so bili doseženi naslednji rezultati:

1. mesto – Dvojezična srednja šola Lendava 377,0 točk
2. mesto – Ekonomska šola Murska Sobota, srednja šola in gimnazija 375,5 točk
3. mesto – Šolski center Postojna 360,5 točk

Pred samim tekmovanjem so dijaki naše šole vse tekmovalce, mentorje in povabljene goste (med njimi so bili tudi župan Občine Lendava, predsednik Zveze računovodij, finančnikov in



revizorjev Slovenije, predstavniki Društva računovodskih in finančnih delavcev Lendava ter predstavniki sponzorjev) pozdravili z bogatim kulturnim programom.

Našo šolo so na državnem tekmovanju zastopali naslednji dijaki: Maruša Kocet in Filip Mertuk iz 2. c-razreda na osnovnem nivoju ter Megi Feher in Sašo Zver iz 3. c-razreda na višjem nivoju. Dijaki so se odlično odrezali, saj so ekipno zmagali in so osvojili 3 zlata priznanja in 1 srebrno.

Megi Feher, 3. c

STROKOVNA EKSURZIJA V MÜNCHEN IN HALLEIN, 20. in 21. april 2012



Dijaki 3. e-, 3. f-, 2. c- in 2. d-razreda so se v okviru interesnih dejavnosti udeležili dvodnevne strokovne ekskurzije v München in Hallein.

V Münchnu smo si ogledali del proizvodnje avtomobilske industrije BMW, nato še prodajni salon BMW Welt in BMW muzej. V olimpijskem središču smo se z dvigalom, ki se pelje s hitrostjo 7 m/s, povzpeli na 182 m visok olimpijski stolp, s katerega smo v lepem vremenu imeli krasen razgled na mesto. Zapeljali smo se do znamenitega stadiona Nogometnega kluba Bayern München, Allianz Arene. Po sprehodu po starem mestnem jedru smo se utrujeni od napornega dneva napotili v hotel.



Naslednje jutro smo se podali v Tehnični muzej, ki spada med največje tovrstne muzeje na svetu. Podrobneje smo se lahko seznanili z razvojem tehnike. Še enkrat smo se sprehodili po centru mesta, občudovali smo znamenitosti kot je Marijina cerkev in obiskali znano tržnico z značilnimi bavarskimi jedmi. Čakala nas je še pot v Hallein pri Salzburgu, kjer smo se z vlakcem odpeljali v rudnik

solni, tam pa se z drčami spustili še globlje v rudnik. Med vožnjo s čolnom smo ob spremljavi glasbe občudovali še jezero. Seznanili smo se s procesom pridobivanja soli skozi zgodovino ter si ogledali tudi keltsko vasico. Pozno popoldne nas je iz Halleina zadovoljne in prijetno utrujene vodila pot mimo Schladminga in Graza proti domu.

Lučka Bačič, organizatorica ekskurzije



Sikeresen szerepeltem „Az én Pannoniám” (Mészöly Miklós) középiskolások Kárpát-medencei vers- és prózamondó találkozásán Szekszárdon

A Lendvai Kétnyelvű Középiskolát képviselve 2012. március 14-én, szerdán részt vettem Szekszárdon „Az én Pannoniám” (Mészöly Miklós) középiskolások Kárpát-medencei vers- és prózamondó találkozásán. A versenyt ötödik alkalommal szervezték meg. A versenyen több mint 40 tanuló 20 iskolából vett részt. A versenyen a hazaiak mellett határon túli versenyzők is részt vettek: Kárpátaljáról, Felvidékről, Erdélyből és Muravidékről. A rendezvénynek a szekszárdi német színház adott helyet. Rajtam kívül még Gal Dezire vett részt a versenyen az iskolánkról. Felkészítő tanárunk Dancs Anna magyartanárnő volt. Ő vitt bennünket, a versenyzőket Szekszárdra.

Szekszárdra érve megtudtuk, hogy iskolánk és a szekszárdi Garay János Gimnázium között hosszú éveken át – mag. Füle Tibor és Lemle Béláné idején – jó kapcsolat alakult ki. A két iskola jelenlegi vezetősége az elődeink által megkezdett partnerkepcsolatot szeretné folytatni. Ez a verseny már ennek az együttműködésnek a jegyében zajlott. A szavalóverseny megnyitóján Horváth István, Szekszárd város polgármestere is kifejezte óhaját a két iskola, illetve a két város (Lendva és Szekszárd) együttműködési lehetőségét illetően.

A verseny kétfordulós volt. A kiírásnak megfelelően a diákok két verssel, ill. prózával készültek, az egyiket Tolna megyei kötődésű alkotótól kellett választani, a másikat pedig kortárs írótól, költőktől (kicsit tágabban értelmeztük a kortársat, belefért a 20. sz. második fele). Az első körben mindenki választhatott, hogy melyiket szeretné mondani. A zsűri a második körben a legjobb 9 versmondót hallgatta meg. Nagy öröömre ezek közé jómagam is bekerültem. A mezőny nagyon erős volt. A pálmát egy óbecsei fiatal vitte el. Én két díjat is elnyertem. Éspedig: a legjobb közönségdíjas lettem, ezen kívül még a Tolna megyei Önkormányzat Közgyűlésének különdíját is elnyertem. Élményt jelentett számomra a Szekszárdon összejött kiváló társaság, a magyarországi és a határon túli fiatalok csapata. Tolna megye székhelye is elnyerte tetszésemet. Én két verssel készültem: az egyik Kányádi Sándor: Az elveszett követ, a másik pedig Babits Mihály: Esti kérdés c. költeménye volt.

Remélem, hogy a hagyományokhoz híven a jövőben is megszervezik a szavalóversenyt, amely nemcsak a megmérettetésre, hanem az anyaországi és a határon túli fiatalok találkozására, kapcsolatfelvételére és egymás megismerésére is lehetőséget biztosít.

Kocsondi Katalin, 4. b

DAN MLADIH PROSTOVOLJCEV

V aprilu smo gimnazijci z 2. b-razreda ob dnevu mladih prostovoljcev obiskali Dvojezično osnovno šolo II Lendava in se ob igri in različnih dejavnostih družili z njihovimi učenci in učenkami.

Ko smo prišli tja, so nam učenci najprej zapeli in zaigrali nekaj pesmic. Videlo se je, da so v nastop vložili veliko truda, nekateri so imeli tudi nekaj treme. Po tem smo se vsi razdelili v tri skupine, v katerih smo skupaj z njimi izdelovali zapestnice iz prejice, delali s plastelinom, risali, barvali in delali različne kolaže iz barvnega papirja. Učenci so se pri tem zelo zabavali in nam tudi povedali veliko zanimivih stvari. Nastalo je dosti lepih izdelkov, nekatere so učenci odnesli domov, nekatere pa so učiteljice razstavile na njihovi šoli. Kasneje so se



nekateri igrali razne igre z žogo. Predvsem fantje so bili navdušeni nad nogometom. Učiteljice so nam ponudile pijačo in prigrizke. Pokazale so nam tudi sobo za sprostitev, ki je zelo lepo opremljena.

Okoli pol treh smo se poslovili od otrok. Podarili so nam glinene pobarvane sončke, ki so jih sami izdelali za nas. Daril smo bili zelo veseli. Učencem smo tudi obljubili, da se kmalu vrnemo.

Urška Gazdag, 2.b

USTVARJAMO

ALKOTUNK

PSIHO NOVIČKE

NAJ SOSEDU CRKNE KRAVA

Pripravila: Nuša Cigan, 2. b

Številni ljudje mislijo, da je zavist čustvo, ki nastopi, ko si želimo nečesa, kar imajo drugi. Toda zavist ni čustvo do tistega, kar ima drugi, marveč čustvo do drugega kot osebe. Ljudje občutijo zavist, kadar mislijo, da imajo drugi nekaj, do česar niso upravičeni, sami pa menijo, da imajo do tistega, kar ima drugi, enako ali celo večjo pravico. Ko komu drugemu uspe, se zavistna oseba počuti neprijetno in kar zeleni od zavisti. To je zato, ker se ljudje med seboj primerjajo. Če je nekdo v nečem uspešen, se izpostavi. Ko drugi to vidijo, pomislijo: »Dober je!«, že takoj zatem pa se primerjajo z njim: »Boljši je od mene!«, kar pravzaprav pomeni: »Slabši sem od njega!« Tako jih začetna misel pripelje do sklepa, da so slabi. Tu je skrivnost pogleda zavistne osebe: ob pogledu na uspeh drugega, jo boli lasten neuspeh.

VIR: Milivojević, Z. (2010). Čustveno opismenjevanje: zavist. (<http://www.viva.si/Psihologija-in-odnosi/2143/%C4%8Custveno-opismenjevanje-zavist?index=1>)

KIBER KRIMINAL

Pripravila: Katarina Süč, 2. b

Irska akademika, Andrew Power in dr. Gráinne Kirwan, trdita, da kiber kriminalci izkoriščajo psihične slabosti in ne le tehnološke napake za manipuliranje žrtev njihovih prevar. Govorila sta o »inovativnem izkoriščanju človeškega vedenja s strani kiber kriminalcev«. Kiber kriminal vključuje krajo identitete, spletne goljufije, širjenje zlonamerne programske opreme ter vdiranje. Dr. Kirwan, ki predava psihologijo, je dejala, da prevaranti najpogosteje uporabljajo psihološke tehnike za pripravo žrtve tako, da jih najprej prosijo za majhne količine podatkov ali denar. Povedala je tudi, da kriminalci prežijo na strah in na dejstvo, da se ljudje ne bodo poglobljali v vse podrobnosti odločitve, preden le-ta deluje na njih.

VIR: Kiber kriminalci izkoriščajo psihične slabosti (2012). (<http://web-center.si/informacijska-varnost/337-kiber-kriminalci-izkoriscajo-psihicne-slabosti>)

GLEĐANJE VESELIH OBRAZOV

Pripravila: Petra Kramar, 2. b

Kako dolgo gledamo obraze, je lahko delno določeno iz naših genov. Raziskovalec študije Bhismadev Chakrabarti, docent na Univerzi v Readingu v Angliji, je v študiji analiziral obraze osemindvajset odraslih, medtem ko so gledali video posnetke z nasmejanimi obrazi in z obrazi, ki kažejo občutek gnusa. Meril je, kako dolgo ljudje gledajo v oči in usta obrazov. Ugotovil je povezavo med nekaterimi mutacijami v genu CNR1 in časom gledanja nasmejanih obrazov, vendar nobene povezave z obrazom gnusa. Rezultati so pokazali, da so mutacije vpletene v procesiranje čustev na obrazu.

VIR: Veseli obrazi, določeno že v naših genih? (2012). (<http://www.epsihologija.net/index.php/sl/home/item/422-veseli-obrazi-doloeno-e-v-naih-genih>)

NADPOVPREČNO INTELIGENTNA DEKLICA

Pripravil: Aleš Cigut, 2. b

Združenje Mensa je štiriletno deklico Heidi Hankins iz britanskega Winchestra sprejelo med svoje člane, saj so ji izmerili inteligenčni kvocient 159, kar je le za eno točko manj kot so ga izmerili slovitima fizikoma Albertu Einsteinu in Stephenu Hawkingu. Inteligenčni kvocient povprečnega odraslega znaša sicer po Mensi 100 točk. Mensa si aktivno prizadeva za odkrivanje nadarjenih otrok, saj je eden od ciljev združenja 'zagotavljati mladim članom spodbudno okolje za razvoj'. Med znake nadarjenosti, ki odlikujejo nadpovprečno inteligentne otroke, Mensa prišteva izjemen spomin, branje v zgodnjem otroštvu, netolerantnost do drugih otrok in poznavanje dogajanja po svetu. Prav tako je za take otroke značilno stalno postavljanje vprašanj.

VIR: Štiriletna punčka tako pametna kot Einstein (2012). (<http://24ur.com/ekskluziv/zanimivosti/stiriletna-puncka-tako-pametna-kot-einstein.html>)

KA KOVOST ODNOSOV NAD SPOLOM STARŠEV

Pripravila: Laura Sobočan 2. b

V zbornici kliničnih psihologov, združenju psihoterapevtov in Katedri za razvojno psihologijo ljubljanske Filozofske fakultete poudarjajo, da raziskave dosledno potrjujejo, da se otroci, ki odraščajo v družinah s staršema istega spola, v nobenem ključnem psihološkem

pogledu ne razlikujejo od otrok, ki odraščajo v družinah s staršema različnega spola. Prav tako pri obeh skupinah otrok razvoj spolne identitete, spolne vloge in spolne usmerjenosti poteka enako. Sestava družine, npr. število družinskih članov in njihova spolna usmerjenost, nima pomembnega vpliva na otrokov razvoj. Enako učinkovito kot v tradicionalni družini lahko pogoje za zdrav razvoj otroku zagotavljajo tudi strukturno drugačne družine. Ključni za otrokov razvoj so procesi v družini, kot so kakovost starševstva in vzgojni slog, kakovost odnosov in zadovoljstvo z odnosi, medsebojna navezanost in podpora, sodelovanje in harmonija med staršema ter psihosocialno blagostanje staršev.

VIR: Psihologi: Spolna usmerjenost staršev za otrokov razvoj ni ključna (2012). (<http://www.rtvlo.si/slovenija/psihologi-spolna-usmerjenost-starsev-za-otrokov-razvoj-ni-kljucna/275580>)

NASILJE V DRUŽINI

Pripravila: Urška Gazdag, 2. b

Nasilje v družini je kaznivo dejanje, ki je izredno razširjeno in ima velikokrat tudi hude posledice. Pomeni fizično, seksualno, psihološko ali čustveno zlorabo. Pogoste oblike so tudi finančna zloraba in socialna izolacija. V skoraj 50 odstotkih vseh zakonov pride do ene ali več epizod družinskega nasilja. V 20 odstotkih vseh zakonov je nasilje nenehno navzoče. Med vsemi žrtvami domačega nasilja je več kot 90 odstotkov žensk. Pri ženski obstaja petkrat večja verjetnost, da bo doživela napad doma kot pa na cesti. Nasilje nad ženskami je največji povzročitelj smrti in invalidnosti med 16. in 44. letom starosti - pred rakom in prometnimi nesrečami. Ženske tudi pogosteje kot moške umori njihov intimni partner. V Evropi se zgodi vsak teden primer, da mož ali partner ubije svojo ženo ali partnerico. Prav zaradi naraščanja primerov nasilja v družini nevladne organizacije opozarjajo, da je nasilje nad ženskami politični problem številka ena.

VIR: Zajc, K. (2010). Nasilje v družini. (<http://www.viva.si/Psihologija-in-odnosi/355/Nasilje-v-dru%C5%BEini>)

ALI LAHKO VONJ NAPOVE ČAS SMRTI?

Pripravila: Alja Hajdinjak, 2. a

Znanstveniki iz Chicaga trdijo, da imajo tisti, ki bolje zaznavajo vsakdanje vonjave, pred seboj več let življenja kot tisti, ki jih ne zaznavajo tako intenzivno. Raziskava je trajala 4 leta, v njej pa je sodelovalo 1000 ljudi, starih med 53 in 100 let. Prepoznati so morali 12 znanih vonjev kot so cimet, limona, čokolada ... Rezultati so pokazali, da je umrljivost pri tistih, ki so imeli po 6 pravih odgovorov, večja kot pri tistih, ki so prepoznali 11-12 vonjev. Pravilno naj bi odgovorili tudi v primeru invalidnosti, depresije ali možganske disfunkcije. Znanstveniki predvidevajo, da bi bila prizadetost zaznavanja vonjev lahko znak nevrodegenerativnih bolezni, ki se razvijajo počasi, ter so posledično vezane na smrt.

VIR: Vonj lahko napove čas smrti? (2011) (<http://www.epsihologija.net/index.php/sl/home/item/55-vonj-lahko-napove-as-smrti>)

ANYUKA KICSI FIA

Pripravi: Marcell Gyurkač, 2. a

Az angolul quarter-life crisis néven emlegetett jelenség a serdülőkorról járó nagy változásokon átesett huszonéves fiatalokra jellemző, akik stresszként élik meg a felnőtté válást. A fogalmat a negyvenes évek táján jelentkező krízis (mid-life crisis) mintájára

alkották meg a szakemberek. Erik H. Erikson fejlődépszichológus, aki szerint az embernek életútjuk során nyolc nagy krízishelyzettel kell szembenéznie, úgy fogalmazott, hogy a fiatal felnőtt az intimitás és az elszigetelődés közötti konfliktust éli át.

VIR: Mörk, L. (2012). Férfiak, akik képtelenek felnőni. (http://www.nlcafe.hu/nlpsziche/20120407/ferfiak_akik_keptelenek_felnoni/)

SLADKOSNEDI BOLJ SUHI

Pripravila: Doris Vöröš, 2.a

Sladkosnedi naj se ne počutijo krivi s tem, ko to priznajo. Ljudje, ki jedo sladkarije in čokolado, imajo po navadi nižji indeks telesne mase in tehtajo manj od tistih, ki si ne privoščijo tega, pravi nova študija. Poleg tega jedci sladkarij in čokolade tvegajo manj pri nekaterih boleznih, kot so zvišanje krvnega tlaka, bolezni srca in možganske kapi.

VIR: Sladkosnedi bolj suhi (2012). (<http://www.epsihologija.net/index.php/sl/home/item/396-sladkosnedi-bolj-suhi>)

ČLOVEK, NAJBOLJŠI DETEKTOR LAŽI

Pripravil: Rok Horvat, 2. a

Ugotavljanje resnice je večna uganka. Sta resnica in laž res zapisani na obrazu? Ko se zlažemo, telo odda protislovne znake. Podzavest sprosti živčno energijo, ki se odrazi s kretnjo, ki je ni mogoče uskladiti s podano izjavo.



(http://24ur.com/specialno/nega_in_zdravje/video-kaj-je-izdalo-njihove-lazi.html)

Čim močnejša so čustva, tem bolj poudarjeni so gibi. Otroci, ki laže staršem, si bo nehote pokrili usta z eno ali obema rokama. Pri odraslem človeku pa se kretnja pojavi še bolj uglajeno, npr. kot praskanje ali dotik nosu. Študije so pokazale, da desničar, ki pogleda na svojo levo, ko razmišlja o odgovoru, verjetno govori resnico. Uporablja del možganov, kjer je spominski center. Če ista oseba pogleda na desno, pa se zanaša na kreativni del možganov, del, kjer si izmišljujemo zgodbe. Zato bo njen odgovor verjetno laž. Prekrižane roke ob telesu običajno pomenijo obrambno držo, stiskanje pesti pa agresivnost. Poigravanje s prsti, raznimi predmeti ali prestopanje z noge na nogo pomeni nervozo. Lažnivec med govorom uporablja bolj splošne oznake in skope opise (ker so izmišljeni), morebitni dialekt lahko nadomesti knjižni jezik. Lažem manjkajo živost in podrobnosti, značilne za resnična doživetja. Pozorni moramo biti na spremembe višine glasu, obotavljanja in napake, glasnost in poudarke, količino govora, pogostost in trajanje premorov. Dejstvo je, da si resnične dogodke zapomnimo veliko bolje kot izmišljene. Če osebo čez nekaj časa ponovno vprašamo isto, je zelo verjetno, da se ne bo več spomnila, kaj nam je 'natvezila'.

Človek lahko z obraznimi mišicami naredi več kot 10.000 izrazov, kar je več, kot imamo besed zanje.

VIR: Zupan, U. (2012). (http://24ur.com/specialno/nega_in_zdravje/video-kaj-je-izdalo-njihove-lazi.html)

VITAMIN B6 ZA BOLJ DOŽIVETE SANJE

Pripravila: Nina Feher, 2. a

Britanski znanstveniki so naredili obsežno študijo o vplivu hrane na sanje. Ena skupina prostovoljcev je redno uživala različne količine vitamina B, medtem ko so drugi skupini predpisali placebo. Tisti, ki so zaužili največjo količino vitaminov, so svoje sanje opisali kot izjemno doživete, zelo čustvene in pogosto skoraj bizarne, hkrati pa so se jih tudi pogosteje spominjali kot tisti iz kontrolne skupine. Strokovnjaki pojasnjujejo, da je za to kriv vitamin B6, ki pretvarja aminokislino v serotonin, ta pa je znan tudi kot hormon sreče. Odločilen je za duševno uravnovešenos, vpliva na odnos do hrane, spolno vedenje, občutek za bolečino, igra pa tudi pomembno vlogo pri uravnavanju spanja. Med REM-fazo, torej fazo spanja, v kateri se najpogosteje sanja, so tudi sanje bolj intenzivne.



VIR: (http://data.whicdn.com/images/10773880/tumblr_lmmwtjumS81qiiwj7o1_500_large.jpg)

Se želite spomniti svojih sanj? (2012) (<http://vizita.si/clanek/dusevnost/se-zelite-spomniti-svojih-sanj.html>)

ZAKAJ ŠPORTNA PSIHOLOGIJA

Pripravil: Peter Novak, 2. a

Športniki obiščejo psihologa, ko na tekmah ali treningih ne pokažejo vsega, česar so sposobni; ko nastopajo zelo dobro, vendar si želijo doseči še več; ko stremijo k odličnosti, vrhunskosti in imajo visoke cilje, oz. kadar želijo rešiti nek določen problem, oviro, težavo, padec forme ...

Športni psiholog lahko dela individualno s športnikom, s športno ekipo, s športnikovimi starši ali v različnih kombinacijah. Najprej se pogovorijo o tem, kako športnik deluje na treningih in tekmovanjih (kako je s koncentracijo tekmovalca, kako se na zahteve čustveno odziva, kako je s skupinsko dinamiko, kakšen odnos ima s trenerjem, je pretirano živčen, ali imajo starši prevelika pričakovanja, ali ga tekme in treningi preveč obremenjujejo). Rešitev je toliko, kolikor je športnikov. V začetku psiholog tudi oceni, kakšne strategije športnik že uporablja (ritual pred startom).

VIR: <http://www.sportna-psihologija.si/delo.php>

SPOMLADANSKA UTRUJENOST

Pripravila: Tjaša Kepe, 2. a

Zehanje, utrujenost in brezvoljnost so trije znaki tako imenovane spomladanske utrujenosti, ki smo je deležni na začetku sončnih dni. Ker je naše telo jeseni in pozimi počivalo in se

navadilo na drugačen ritem, je pomlad pravi čas, da ga znova otresemo lenobe in poskrbimo za redno gibanje in zdravo prehrano. Kombinacija naštetih sestavin je namreč najboljše zdravilo opisanega obdobja, ki bi ga najraje preživeli kar v zavetju svoje postelje. Utrujenost preženite s pravilno prehrano (z vitaminom C, vlakninami, kalijem in magnezijem), s skodelico čaja ali s koščkom čokolade, ki nam povrne energijo (zaužite porcije naj bodo manjše in pogostejše), z gibanjem in sprostitvijo ter z lepimi mislimi.

VIR: Vas muči spomladanska utrujenost? (2012) (<http://zadovoljna.si/clanek/fit/nad-spomladansko-utrujenost-s-hrano-in-gibanjem.html>)

BARVNA TERAPIJA

Svet okoli nas ni črno-bel. S človeškim očesom lahko razlikujemo najmanj 2000 različnih barvnih odtenkov v mnogih različnih zvezah. Človek barve uporablja in se z njimi tudi izraža. Barve nam služijo kot pripomoček pri komunikaciji in pomagajo kot sredstvo za spreminjanje počutja, okolice ...

Dr. Anton Trstenjak, ki velja za enega začetnikov in vodilnih strokovnjakov na področju pomena barv za človeka in njegovo interakcijo s samim sabo in okolico, v kateri biva, je dejal, da se naše življenje tako rekoč koplje v morju svetlobe in barv. Toda čeprav se človek vsak dan srečuje s svetlobo in barvami v tisočeri odtenkih, se znajde pred njimi vendarle nekako v zadregi, ko bi jih naj uporabljal, določal njihovo skladnost in nasprotnost; ali pa se navadno sploh ne zmeni zanje in mu je dovolj, da na stvareh spozna obliko, težo in druge kvalitativne in kvantitativne lastnosti. In vendar: ves vidni svet se človeku prikazuje le po svetlobi in barvi. (Trstenjak, 1996)

Barva je koncentracija določene svetlobne frekvence. Lahko je spodbudna ali moreča. Nekatero barvo nas odbijajo, druge privlačijo. Vsaka barva ima edinstveno delovanje in se lahko uporabi za zdravljenje in uravnavljanje pa tudi za prebujanje globljih ravni zavesti. Na podlagi številnih poskusov v različnih laboratorijih in bolnicah so sestavili bolj ali manj splošno veljavno razpredelnico fiziološkega psihološkega vpliva posameznih barv. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

BELA

Bela barva vsebuje celoten svetlobni spekter. Krepi in očiščuje celoten energijski sistem. V človeku vzbuja večjo ustvarjalnost. (Andrews, 2003)

ČRNA

Tudi črna vsebuje celoten barvni spekter. Je zaščitna barva, ki ozemlje in pomirja, zlasti preobčutljive ljudi. Preveč črne barve lahko povzroči oziroma poveča depresivnost in podobna čustvena oziroma mentalna stanja. Črna je najbolj učinkovita v kombinaciji z belo, kar uravnovesi polarnost. To je zelo koristno v primeru, ko se človek že težko obvladuje. Aktivira našo podzavest, da lahko življenje, ki nam uhaja iz rok, postavimo v pravo perspektivo. (Andrews, 2003)

RDEČA

Rdeča je barva stimulacije. Prebuja fizično življenjsko silo ter greje in aktivira. Uporabljamo jo pri prehladih, slabi cirkulaciji, slabokrvnosti in težavami s sluzjo. Krepi človeško fizično energijo in voljo. Spodbuja globlje strasti, bodisi v spolnosti in ljubezni, srčnosti, sovraštvu ali celo maščevanju. Pospešuje cirkulacijo krvi in dihanje ter zvišuje mišično napetost. S preveč rdeče barve lahko bolezenska stanja preveč stimuliramo in še poslabšamo. Visoki krvni tlak je znak, da je v telesnem sistemu preveč rdeče energije. Z rdečo barvo lahko tudi dvignemo telesno temperaturo in poživimo kri. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

ORANŽNA

Je barva radosti in modrosti. Spodbuja družabnost. Povezana je z zdravimi čustvi in mišičevjem. Oranžna barva pospešuje prebavo in utrip srca, ne da bi zvišala krvni pritisk. Preveč oranžne slabo vpliva na živce in jo moramo uravnovesiti z zelenomodrimi odtenki. Oranžna barva pomaga pri zdravljenju vranice, trebušne slinavke, želodca, črevesja in nadledvične žleze. Z njo pomagamo tudi ljudem, ki trpijo zaradi čustvene otopelosti ali depresije. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

RUMENA

Rumena barva stimulira umske zmožnosti. Uporabljamo jo pri depresijah. Pomaga prebuditi voljo do življenja. Vzbuja večje samozaupanje in optimizem. Učinkovita je tudi pri prebavnih težavah. Dobrodejno učinkuje na želodec, črevesje, mehur in vse organe izločanja. Zlatorumeni odtenki so zdravilni za telo in za um. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

ZELENA

Zelena je prevladujoča barva na našem planetu. Uravnoveša človekovo energijo ter povečuje senzitivnost in sočutje. Učinkuje blažilno, zlasti pri raznih vnetjih, in pomirja živce. Zelena barva znižuje krvni pritisk in lajša migrene. Zeleno lahko uporabimo tudi za razvijanje prijateljstva, upanja, vere in miru. Pri umski preobremenjenosti nam pomaga, da si odpočijemo in obnovimo energijo. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

MODRA

Modra barva osvežuje telesni sistem. Sprošča in umirja človekove energije ter deluje antiseptično. Krepi in uravnoveša dihalo. Zelo je učinkovita pri lašanju vseh otroških bolezni ter astme, noric, zlatenice in revmatizma. Je ena najbolj univerzalnih zdravilnih barv za otroke. Modro uporabljamo tudi za prebujanje intuicije in lajšanje osamljenosti. Zelo je učinkovita v kombinaciji s toplejšimi barvami v oranžnem in rdeče-oranžnem spektru. Vzbuja tudi umetniško izražanje in navdih. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

VIJOLIČNA

Vijolična barva vpliva na celotno okostje, je zelo antiseptična in očiščuje tako na fizični kot na duhovni ravni. Pomaga uravnovesiti fizične in duhovne energije. Učinkovita je pri rakastih obolenjih. Vijolična barva okrepčevalno vpliva na srce in pljuča ter zvišuje organsko odpornost. (Andrews, 2003; Trstenjak, 1996)

ROZA

Roza barva prebuja sočutje, ljubezen in čistost. Z njo blažimo jezljivost in občutek zapostavljenosti. Tolažilno vpliva na človekove čustvene energije. (Andrews, 2003)

ZLATA

Zlata barva je zelo dobra za stimuliranje imunskega sistema. Prebuja samozdravilne sposobnosti, da telo lažje obnovi stanje ravnovesja. Vrača tudi voljo do življenja. (Andrews, 2003)

SREBRNO

S srebrno barvo in z nekaterimi sivimi barvami ojačamo učinek drugih barv, podobno kot z belo. Srebrna barva je dobra tudi za odkrivanje in uporabljanje ustvarjalne domišljije. Aktivira prirojeno intuicijo. (Andrews, 2003)

RJAVA

Tudi rjava je učinkovita barva v zdravilstvu, zlasti za stabiliziranje prevelike razdražljivosti. Pomirja ter ozemlja čustva in ekstremna umska stanja. Prebuja zdrav razum in moč razlikovanja. Človeka spusti nazaj na trdna tla ter pomaga pri raztresenosti in občutku izgubljenosti. (Andrews, 2003)

Barvna terapija pa je še vedno deležna številnih kritik, češ, da še vedno ne obstajajo zadosti trdni dokazi za to, da vključevanje barv v proces zdravljenja psihičnih ali fizičnih bolezni res pomaga, in da sploh pri resnih boleznih, kot so rakava obolenja, presnovne bolezni, moteno delovanje dihal in podobno, ne moremo računati, da nas bodo pozdravile barve. Seveda pa lahko barvno terapijo poskusimo kot dodatek k zdravljenju z metodami uradne medicine, vendar se prej o tem moramo posvetovati z zdravnikom. (Doljak, 2011)

Simona Soti, 2. b

LITERATURA:

Trstenjak, A. (1996). Psihologija barv. Ljubljana: Inštitut Antona Trstenjaka za psihologijo, logoterapijo in antropohigieno
 Andrews, T. (2003). Kako zdravimo z barvami. Ljubljana: Ara
 Doljak, E. (2011). Z barvami do boljšega počutja. Pridobljeno dne 22. 4. 2012, iz <http://vizita.si/clanek/bilke/z-barvami-do-boljsega-pocutja.html>



Retardejrana nouč ...

Tou mi je sploj nej podobno. Sicer se rejsan večijno časa obnašan, kak da bi z lune spadnola – nemogouče –, ampak toga san še nej napravila. Zaradi toga sploj nemren spati. Že tretjo nouč! In ta je še najbolje debilska od vsej, ker cejli čas mijslin samo na tou.

Prejšnji teden san šla s svojin t. i. »najbokšin« kolegon, ker si toga nazijva, tak mijmogrede, sploj ne zaslüjži, kak običajno s šole. Bilou je konec osme vöre in komaj san čakala, ka prijden domou. Sploj ne ven, ka mi je bilou, ka san zajtra šla peški v šoulo, ker san trujdna kak kobila.

Torej, prijde Aleš po konci osme vöre do mene in me pijta, či ideva skup domov. Najrajši bi tomi bedaki poučila torbo v obraz! Mijslin, ka se gospod »popolni« ne spomni fešte prejšnjo soboto, kda me je püsto samo z nekšin pijanin kolegon, ker me je v svojon vneton veselji, ka me pa vijdi (v bistvi me je prvič), pobruhal. In ka je napravo Aleš? Nikaj! Popunoma nikaj! Nula, niente, nada!!! Kar pusto me je tan v mlaki čudakove okusne vsebine želoudca, ker me je vmes, kar tak, čista zaradi zdravstvenij razlogov, cejlo pretijpal in mi, malo je falijlo, skoro püsto kakši sifilis.

V glavnnon, pravla san ja. In kda ideva müva lepo po cesti, mi zača on razlagati vse njegove vsakodnevnne probleme, kak da se je nej nikaj zgoudilo. Počüjtla san se kak prešvicani pes, keroga strašij horda majskij hrouščov. Melo me je, ka bi jemi v tou njegovo sveže oprano čupo zalepila pou kile žvečilnov, ka san jij mejla v ustaj. Ampak nej, jes lepo mirno odin poulek njega, kijmlen, vmes malo zavzdihnen in se delan, kak da je bougi mali bošček resno takši revček. Alo, no, Mariš, saj znaš boukše! Ja, znan se zaleteti v ulični posvejt in si razčesnoti lobanjo. Melo me je, ka bi se trejščila notri s takšov silov, ka bi jo podrla. Što bi se te režal, a?! Verjetno on, kda bi vido, kak se mi vrtij in gučín kak Marsovec. Pomali mi že zmanjküvle idej. Lejko pa kar skočín v cestni jarek in se pač pretvarjan, ka san raaahlo zaspana.

»No, in te mi je ta krava pravla, ka san, poslüjšaj to, zahrbtnen egoist in me čustva drüjgij sploj ne zanijmlejo, si lejko mijsliš?« Jes jemi pa, že čist navoljena vsega, zabrüjsin: »Ja, saj ma prav! Človeki, ka jemi je še lastna mama pobegnola, resno nemreš praviti nikaj drüjgoga!« In te se seveda, rahlo prekesno, oglasi moja preljuba vejst in me opozorij, ka san šla dosta predeleč. »Najprle popravi svojo familijo, pa te lejko popravláš našo!« pravi in odijde. Zaven se, ka san pred našov kučov in se počüjtin kak vanilijov sladoled, ker bi se najrajši vrgel dol s šküjfke.

Nemren spati! Samo misel na tou, me morij, morij me dejstvo, ka san ga nadrla samo zaradi ene bedne fešte in ka san v tou vpletla še njegovo mamó. Resno san navaden, retardejrani idiot in ta nouč je prav za mene – retardejrana. Či san še slučajno nej omejnila: NEMREN SPATI! Ge je telefon? Tou moren hitro popraviti ...

Ana Mari Koroša, 1. a

Za svoje delo je avtorica besedila na literarnem natečaju Jas/jes/ges/dža lajkan, ki je bil razpisan na 3. festivalu narečne književnosti Dialekta, prejela nagrado.



Haikuji

Jesen je že tu,
listi padajo hitro,
zelo je lepo.

Sneg se že topi,
bel postaja, brezbarven,
a mrzlo je še.

Poletje je tu,
no ni še ravno zdaj tu,
ampak bo kmalu.

Poletno sonce,
ter sončenje na plaži
je uživanje.

Nebo svetlo bo,
oblaki izginjajo,
a sonca še ni.

Dež pada hitro,
saj lije kot iz škafa,
prijeten zvok je.

Pri pouku smo,
učitelj nam razlaga,
mi med tem spimo.

Konec šole bo,
zelo se veselimo,
a ni še konec.

Zvečer vse tiho,
ceste mirne in prazne,
za spanje dobro.

Narava lepa,
travniki in jezera,
mi uživamo.

Peter Bernad 1.b

VERSEK

Latja Kamonka (vagyis Šimonka Katja), IV. a

I.

Kezdet, marad, volt,
Leírhatatlan mélézás, távoli.
Egyesek születnek, mások meghalnak.
Megújhdás.

II.

Lebegni, nevetni, élvezni,
Libido, testiség, vitális.
Extázis most, mindig és örökké!
Mágikus.

Tina Šendlinger, IV. a

I.

Sétálni, játszani, beleszeretni.
Napos, meleg, tarka.
Madarak reggeltől estig énekelnek.
Kikelet.

II.

Talajt felmelegíti,
Állatok előbújnak,
Visszajönnek a madarak,
A fák levelei zöldellnek,
SZelecske melegebben fúj.

Kristina Magdalenic, IV. A

Ébred, növekedik, illatozik.
Rét, emlék, tarkaság.
Nagyon szép ez az évszak.
Fiatalság.

Laura Haklin, IV. a

I.

Virágzik, illatozik, növekedik.
Szép, színes, leveles.
Tavasszal a szerelem is illatozik.
Kikelet.

II.

Tavasz a legszínesebb évszak.
Állatok felébrednek,
Virágok növekednek,
A szerelem is illatozik.
SZép tavasz.

Aleks Smolkovič, IV. a

Tévedek, adok, yeszek,
alacsony, sós, zajos.
Legyen és tegyen, amíg leszek, amíg probálkozom.
Létalap.

Petra Oletič, IV. a

I.

Virágzik, repül, illatozik.
Szép, színes, illatos.
A tavasz a legszebb és a legvidámabb
évszak.
Virágos évszak.

II.

Tavasszal virágok nyílnak,
Az állatok felocsúdnak,
Virágok virítanak,
Az állatok feltámadnak.
SZélfúvás.

Haikus

Die Kerze brennt still
Draußen ist es eisig kalt
Sie wärmt mein Herz auf.



Dunkle Nacht bricht an
Die Rosen blühen nicht mehr
Zimmer voller Angst.

Spaziergang im Wald
Schreie der Vergessenen
Der Nebel legt sich.



Schrei um dein Leben!
Die Sterne leuchten heller
Langsam fließt das Blut.

Weißer Engel weint
Schwarze Rose blüht am Grab
Der Tod liegt in der Luft.



Vanesa Horvat Ilić, 4. b

**A szót kimondják
ki tudja, ki hogyan érti
A szót leírják
ki tudja, ki mire gondol
A szó veszélyes fegyver
és van, aki fegyvertelen
(Bródy János)**

A szó a kommunikáció alapeszköze. Gyerekkorában mindenki megismeri a nyelvet mint jelrendszert, megtanul kommunikálni. Az évek során mindenki fejleszti szókincsét, van aki ebben sikeresebb, van aki kevésbé az. Aki például nem tanulja meg a szavak helyes használatát, az az idézet értelmében fegyvertelenné válhat. De van, akinek nincs lehetősége, hogy fejlessze képességeit. Sokan azt vélik, hogy mindenki képes kommunikálni, viszont ez nincs így. Vannak olyanok, akiknek ennek elsajátítását nem biztosítják a szülők. Ezért nekünk, akiknek van lehetőségünk arra, hogy jól használjuk a nyelvet, hálásnak kell lennünk a sorsnak. Sokan nem tudják eléggé megbecsülni legdrágább kincsüket, a nyelvüket. Viszont arra, aki jól tudja forgatni szavait, azt is mondhatjuk, hogy a szavak mestere.

„A szót leírják / ki tudja, ki mire gondol” – ez a verssor a költőkre vagy írókra is érvényes. Az írók sokszor átvitt értelemben használják a szavakat. Véleményem szerint ez azért van így, mert nem szeretnék, hogy mindenki tudná, hogy mire gondolnak, másrészt viszont szeretnék, hogy gondolatuk megmaradjon, és talán évekkel később valaki rátaláljon irományukra. Ekkor ennek a valakinek talán könnyebb lesz, hiszen tudni fogja, hogy nincs egyedül ezzel a gondolattal. Reménykednek abban, hogy netán valaki a megfogalmazott gondolatokat tetté alakítja.

A szó mint fegyver nagyon veszélyes lehet. Van, amikor a szóhasználatunkkal a másikat nagyon megbántjuk. Ez talán még jobban fáj, mintha valaki tényleg fegyverrel támadna ránk. Sokszor előfordul, hogy nem is rosszindulatból mondunk valamit, de mégis megbántjuk a másikat. Például ha segíteni akarunk a rossz útra tért barátunkon, de ő ezt nem érti meg. Amennyiben nem megfelelő szavakat használunk gondolataink kifejtésére, mondanivalónk nagyon fájdalmas lehet a másik számára. Sokan ezért a könnyebb utat választják, és a dologgal kapcsolatban inkább hallgatnak. Ezzel nemcsak másoktól vonják meg a segítséget, hanem maguknak is ártanak, hiszen ha az ember mindenről hallgat, ezzel nem tesz jót önmagának sem. Ha véleményét magában tartja, nemcsak a lelkiismerete bántja, hanem eltávolodik az emberektől, magára marad. Ezért szükségszerű, hogy a szavakat megfelelő módon szőjük mondatokba, a mondatokat szövegbe.

A szavak olyanok, mint a háziállataink, ha gyengéden bánunk velük, gondoskodunk róluk, akkor nagyon hűségesek tudnak lenni. Ha viszont nem tápláljuk, nem sétáltatjuk őket, akár el is hagyhatnak bennünket. Mindenkinek, mindennek szüksége van a szeretetünkre: a barátainknak, a háziállatainknak és a szavainknak is.

Horvat Patricija, 3.b, MNY II

Leben und Überleben – doch wo und wie?!

Leider gibt es auf der Erde keinen solchen Ort, in dem ich leben möchte. Es gibt natürlich viele Gründe dafür, und wir alle sind uns schon bewusst, dass in dieser Welt vieles nicht stimmt.

Das gilt für alle Länder dieser Welt. Überall gibt es Konflikte, Schlachten, Korruption und ähnliches. Viele unschuldige Leute sterben um sonst, denn es gibt kaum noch Hoffnung. Nur die obere Klasse der Menschen hat die Macht – die Macht über alles, und viele Leute wissen das nicht. Es gibt zu viele Leute, die blind sind und auch wie blinde Hühner oder Marionetten die Befehle der Nation befolgen. Natürlich sage ich damit nicht, dass alle Befehle schlecht sind, aber die meisten schon, ganz objektiv betrachtet. Die Menschen müssen nur mehr nachdenken.

Die eigentlichen Besitzer dieser Welt wissen, dass die Meisten Leute dumm sind, zum Beispiel, ein Drittel der amerikanischen Population glaubt, dass sich die Sonne im Kreis um die Erde bewegt. Die Besitzer nutzen das aus, denn sie wollen das, deshalb ist auch die Ausbildung dort sehr schlecht und wird nie besser. Ein Drittel der Amerikaner glaubt, dass es keine Beweise für Evolution gibt und dafür ist Religion schuldig. Religion ist eigentlich nur ein Mittel, ein Werkzeug der Besitzer, mit dem man Menschen kontrolliert und ihnen eine Gehirnwäsche verpasst, so dass sie dumm bleiben und gehorsam ihren Befehlen folgen und gar nicht in Frage stellen, was die eigentliche Wahrheit ist.

Die Besitzer kontrollieren ihre Leute auch mit den Medien. Auf dem Fernseher sehen wir ständig das, was sie möchten. Die Amerikaner fürchten sich vor den Terroristen so sehr, dass sie alle ihre Rechten aufgeben würden, nur um sich sicher zu fühlen, und nur deswegen, weil sie in ihren Nachrichten ständig den Krieg und sterbende Menschen sehen. Alles andere, was sie sehen, sind Reality Shows und Sendungen, die ihre Gehirne völlig ausschalten, und das ist auch ein Grund für ihre Dummheit. Amerika versucht immer wieder den Menschen Furcht einzujagen, und wenn die Leute eines Tages wirklich alle ihre Rechte aufgeben, werden sie völlig unter Kontrolle, das darf einfach nicht passieren.

Einen Ort, wo alles ist, wie es sein sollte, gibt es nirgendwo, aber zum Glück gibt es Leute, die der selben Meinung wie ich sind, und die Welt besser machen wollen. Das ist ziemlich optimistisch, aber meiner Meinung nach trotzdem möglich. Hier muss ich den Venus-Projekt nennen. Das ist ein Projekt für die Menschheit, die einen guten Ziel hat: eine futuristische Welt für die Menschheit zu erschaffen, die auch für die Natur gut wäre und mit ihr im Zusammenleben wäre. Jeder Mensch hätte die Möglichkeit alles zu haben und die Ausbildung wäre sehr hoch. Die soziologischen und psychologischen Wissenschaftler sagen, dass die Neugier die Menschen antreibt. In einer solchen Welt hätten alle die Möglichkeit alles zu bekommen, sie würden in einer ganz anderen Welt leben, darum wären sie produktiver, nicht verwöhnt und hätten einen Starken Willen neues zu entdecken und zu erforschen. Das ist eine utopische Idee, denn es wäre Ideal wenn die Welt so wäre, aber das Projekt ist schon im Gang, das einzige was die Menschheit braucht ist Zeit. Immer mehr Leute werden säkularisiert, darum nähern wir uns unserem Ziel immer schneller. Religionen sterben und werden zu Mythen, Leute denken mehr nach, werden produktiver, konstruktiver und bewusster als je zuvor.

Benjamin Vrenko, 3. a

"In three words I can sum up everything I've learned about life: it goes on."

Robert Frost

Life is a miracle. It is a miracle that we are alive, that we have eyes to see, mouth to speak, ears to hear. Everything is a miracle, but sometimes we forget about how happy we have to be just because we are alive. We must remember, everything that happens is educative and we must know: what does not kill you, makes you stronger.

Sometimes people just forget about happy things, happy events, good people... Sometimes they just want to die or some people kill themselves. Life is like: when something good happens, we are happy just for a few minutes, but when something bad happens, we feel like nothing, worthless, we think that we have the worst life, that God does not love us and we want to die. Or just think that we want, but we are not strong enough to kill ourselves, because we know that this is a stupid idea, just because of a few bad things. What can then people without legs, or without arms, or parents, food, water, clothes say?

However, life must go on. Remember: problems were, problems are and problems will be. We just have to learn how to deal with them. When something bad happens, just think how many people love you, how many people want to protect you, how happy you were just a few seconds ago. We learn every second in our lives and we die like the smartest ones.

We are born to survive, to suffer, to learn, to meet new people, to be happy and at last to die. We have got to die like happy people, with a smile on our faces and with good memories. If we die like this, we lived the best life!

Lucija Hajdinjak, 1.a

Christmas
Ultra
Love
Tonight
Urška and
Robert for
Ever

Žiga Kotnjek

“Weeds are flowers too, once you get to know them.”

A. A. Milne

Once there was a man who looked different from other people. However, he was exactly the same on the inside. He was aware of the fact that everyone has a good heart, a soul and that we should not judge or stress differences. Because he was aware of it, his love was unconditional, while others were not really aware of it. He was bullied by other people; they showed him no respect at all. Then once, the man who was one of the main bullies, walked down the road and a man on the other side wanted to shoot him. The man who loved everyone saw that and ran to push him away from the bullet. He saved the man in danger, but the bullet hit him. He died.

We should not judge a book by its cover. We are all here to find what we have lost in "the dark of materialism". People got the body which is perfect for their journey in life. And that body is here only because it is an accessory to find what we are seeking for on Earth. Why does a beautiful face matter?

And what is a beautiful face? Who defines that? We need to 'clean' our language, our vocabulary, our soul and find the light of love within ourselves. Because words are weapons. They can kill, make happy, whatever you want. When our speech is calm, when our words are right, people will notice that and they will also become aware of it. However, not only words are important, but thoughts and actions.

So clean your thoughts, language, actions and you will find peace. Every book cover will be a piece of your heart.

Gregor Vrhunc, 3. b

Since there are approximately seven billion human beings living on our planet, it is difficult to say that we are all good people. That there are no »bad guys«. Yet, not everyone who seems to be a negative person deserves to be treated like one.

Nobody is perfect. This could mean that even if one has an amazing image with a super attractive face and body, it does not mean there is no evil in that person. And vice versa. My point here is not to judge a book by its cover – we shall not prejudge. I find that important. That is a cliché which I take too mainstream to discuss about. I wonder how love at first sight works.

Our society itself drags the economically weak to the very cruel bottom. And once you are at the bottom, it is almost impossible to reach that level you »fell off«. In fact, it is easier to emotionally get up and continue normal living than when a financial problem appears. In that mass of, so to call, 'garbage people' hides the beauty of humankind. We might think that they are not worth a minute, or even better, a second of our lives. But if paid attention, I think we would discover an oasis. An oasis in the middle of this materialistic capitalism we live in. A lack of greed starts to show, a heart full of warmth and love, and a person who got hurt. Everyone deserves a second chance.



As Robert Zimmerman once said, wrote: »When you ain't got nothing, you got nothing to lose.« It is not the best thinking nowadays, though. Despite that, I believe that some of us are able to see into the core of someone after a talk. All the seven billions are unique and every single one of us has a potential to be the shiniest pretty flower.

Anamarija Nađ, 3. a

People like to judge too often only by the outside. Once they do not like someone on the outside, they do not even want to know that person. It is not true for all people, but unfortunately it is true for most of them. Sometimes people do not even notice they have problems with someone just because of their looks.

We live in a world where image is everything. You do not get a job if you do not look good. If you do not behave properly, people immediately start to be judgmental about you. People cannot accept the fact that if you have green hair, it does not mean you are a bad person. I actually know someone who has pink hair and I am absolutely positive about her good personality.

In addition, children can become judgmental because of their parents. Parents are role models for their children. What they do, how they behave in different kind of situations may have an impact on their children's way of thinking. For example, when they talk rudely about an Afro-American boy in front of their children. In time, their children will be thinking the same way about him.

On the other hand, your looks can show your healthiness. For example, drug addicts are very white in the face, have pale lips and look very ill. You can help them by taking them to hospital.

Everything considered, people should not judge others only by their looks because there are a lot of good people with a weird look and there are a lot of nice looking people with a very bad personality. I think we should judge people by their actions, not their looks.

Enikő Éva Gaál, 3.a

Az légy, aki vagy..., táncolj!!!

A világ teli van olyan emberekkel, akik imádnak táncolni. Én is közéjük tartozom. A táncban nemcsak valami ugrabugrálást vagy a felesleges energiám elpazarlásának lehetőségét látom, hanem valami különös, erőt adó áramlást. Szerintem ezzel sokan így vannak, és biztos nem én vagyok az egyetlen, aki a táncot feszültségoldóként is alkalmazom.

A tánc egyébként, ha szakszerűen akarom kifejezni magam, egy művészeti ág, amely a test – jellemzően ritmikus, zenére történő – mozgásával fejez ki érzelmeket. Meglehet, valaki ezt az érzelmeket kimutatható lehetőséget eddig a táncban észre sem vette. De gondoljunk csak vissza a múlt századokra! Akkoriban a férfi és a nő esetében a kapcsolatteremtés, közeledés szinte egyedüli lehetősége a tánc volt. Ezt a korabeli társadalom sem vette rossz néven, ellentétben korunk emberével. Manapság ugyanis néhányan elítélik a kamaszok ismerkedési formáit. A lány ilyenkor alkalmazhatta a csáberejét, és a férfi is gyengéd szavakat intézhetett a szebbik nem képviselőjéhez. Azokban az időkben – a leírtakból következtetve – érdemes volt megtanulni jól táncolni, hiszen besegíthetett a társkeresésbe. Nos fiúk, ha eddig ez a fajta művészet távol állt tőletek, érdemes kihasználni a lehetőséget! Perdüljetez táncra, és hódítsátok meg a női szíveket! Szerintem minden csaj örülne annak, ha a pasija ki merne állni vele a parkettre.

Nos, ha már tánctanulásról beszélünk, érdemes a táncházakba is ellátogatni. Ha részt veszünk egy-egy ilyen rendezvényen, rengeteget tudhatunk meg a népek kultúrájáról, esetleg a szokásaikról is. Mindezt tánc közben, ugyanis a szakértők általában mesélnek ilyen dolgokról az érdeklődő résztvevőknek. Nem úgy kell ezt elképzelni, mint valami kemény edzést. Ez egy relaxáció. Aki pl. nem szeret sportolni, és egy kis mozgásra lenne szüksége, ajánlom, vegye fel a tánccipőjét. A néptánc egyébként megint aktuális. Egyre több azoknak a száma, akiket magával ragad.

A táncnak ugyanis nem lehet ellenállni. Ha már a zenétől felforr a véred, nincs menekvés. Bárhol, bármikor táncra perdülhetne az ember. Persze ezt nem tesszük, ugyan mit is gondolnának rólunk? De nem ez az egyetlen akadálya, hogy valaki cselekedjen, ha táncra vágyik. Biztosan rengetegen vagytok akik azért nem mertek a nyilvánosság előtt táncolni, mert úgy érzitek, nem vagytok elég jók. Hát, ha te is így vagy ezzel, lenne egy ajánlatom. Tedd ezt otthon, a szobádban vagy egyéb más helyen, ahol kedved tartja, és közben jól érzed magad. Nem lát senki, nem ítélné meg, te pedig élvezheted a saját koreográfiádat.

Apropó koreográfia! Ha netán annyira érdekel a tánc, még koreográfus is válhat belőled. Megválthatod a világot. Csak képzelj el, mennyi hírességgel dolgozhatnál együtt! Ilyen szempontból érdemes lenne megfontolni a dolgot. Hírnév, pénz, ... De addig is élvezzük az életet a tánc szárnyain\$

Süč Katarina, 2. b

Abenteuer Schule

Für viele eine Qual,
Einige mögen sie sogar.

In Klassenzimmern geht es manchmal richtig bunt zu,
Für Blödsinn findet sich eine Gelegenheit im Nu.
In letzter Zeit schlafen wir immer öfter ein,
Es soll ja gesund für Körper und Seele sein.

Die Lehrer sind ab und zu auch gut,
Machen uns hier und da Mut.
Sie leisten eine nützliche Arbeit,
verbringen beim Korrigieren viel Zeit.

Die Köchinnen sind auch ganz toll,
Füllen täglich unsere hungrigen Mägen voll
Mit täglich frischgekochem Essen,
um die vielfältige Getränkeauswahl nicht zu vergessen.

Das Lernen ist derzeit schon ein bisschen heftig,
So manche spucken in die Hände kräftig.
Es ist, zugegeben, schon schwer und nicht immer fair,
aber so wissen wir mehr und mehr.

Letztendlich: die Schule ist gar nicht so schlecht,
sie ist durchaus toll, ganz echt!!!

Peter Bernad, 1. b

Fünf Asse
gibt es in unserer Klasse.

Ohne sie wäre so manche Stunde langweilig,
darin sind wir uns einig.

Lässt uns mit der Vorstellung beginnen:

ROBI ist der erste von ihnen.

Zum Klassensprecher gewählt,
bekam von Jedem eine Stimme geschenkt.

ATTILA rast mit Auto durch die Straßen,
die Polizei mag ihn nicht in Ruhe lassen
Fliegt der Basketball irgendwo einem zu,
man weiß, **MATEJ**, ganz nah bist du!

4.B

2008-2012



Passiert mal unrecht hier oder dort,
sofort meldet sich **MOJCA** zu Wort.

Für **JERICA** gibt es keine Barriere,

vielleicht macht sie mal als Klassenlehrerin Karriere.

TJASA redet gern und viel,

Telefonieren ist ihr beliebtes Spiel.

Kündigt sich ein Matheproblem im Land,

sofort hat **TÜNDE** Taschenrechner in der Hand.

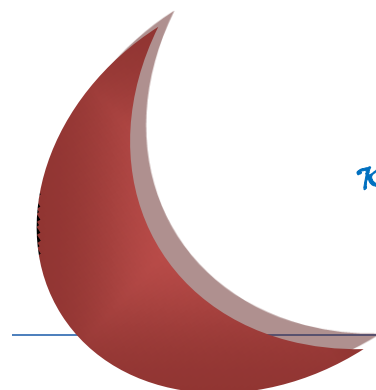
Wer Probleme oder schlechte Noten bekommen hat,

der holt sich bei **LAURA** Hilfe und Rat.

KATJA ist mit Lehrbüchern und Paukerei nicht eng verwandt,

jedoch sind gute Noten ihr keineswegs unbekannt.

Bei **ROBERTA** ist jede Party toll,



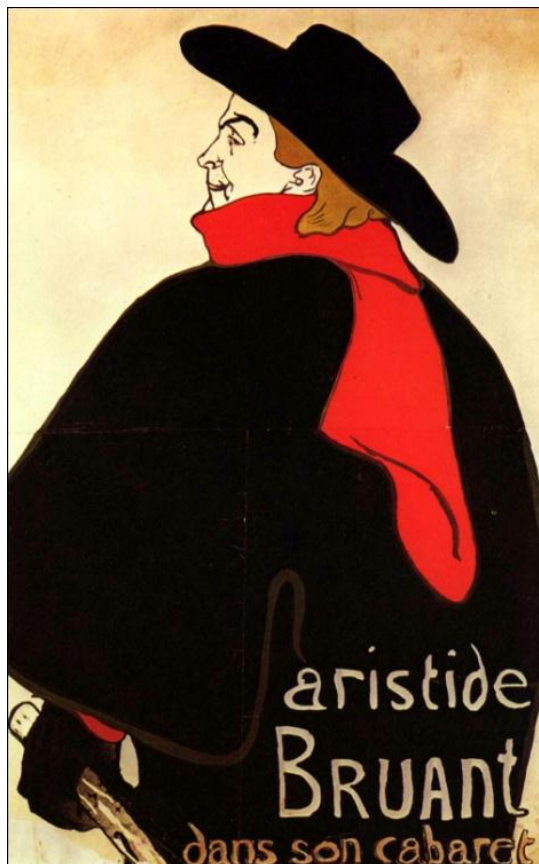
Dijaki prvih letnikov gimnazijskega programa so v sklopu ur zgodovine umetnosti ustvarjali po predlogah likovnih stvaritev svetovno znanih likovnih umetnikov. Poudarek je bil na njihovi osebni interpretaciji danega likovnega dela. Galerija fotografij slik dijakov je rezultat njihove interpretacije na podlagi reprodukcije znane slike.



Slika 1: Henri Matisse, Jazz in Icarus (1944)



Fiona Bukovec, 1. b



Slika 2: Henri de Toulouse-Lautrec, Artist Bruant v njegovem kabaretu (1892)



Noemi Szep ,1. b



Slika 3: Marc Chagall, Jaz in moja vas (1911)



Lars Somi 1. b

Gut, besser,



Der Sommer ist zum Greifen nar. Die Sonne ist hoch am Himmel und lässt die Erde brännen. Bald beginnen die großen Ferien und die Badesaison ist nur einen Katzensprung entfernt. So wie letztes Jahr erwartet man auch dieses Jahr Temperaturrekorde. Deshalb sollte man sich ausrüsten. Bei Enem Picknick sollte man sich einkremen, damit man keinen Sonnenbrand kriegt. Auch genügend Getränke sollte man parat haben, um nicht zu dehidrieren. Ein kaltes Bier wie Gösser ist a n heißen Tagen unersetzbar. Auch bei Festivalen ist Bier perfekt um den Durst zu stillen und wenn man genügend trunk, wird man auch Satt.

Marcell Gyurkač

Costume
Under the
Light
To wear
Understand the
Rabbits
Ecology

C
U
Love
Tonight
Under the
Red sky for
Ever

Richard Ftičar

David Antolin

Az élet túl rövid ahhoz, hogy átlagos legyél!

»Az élet túl rövid ahhoz, hogy átlagos legyél!« – voltak Edith anyjának utolsó szavai. Edith anyja és egyetlen lánya szegénységben éltek, vándoroltak Európa felszínén, nem maradtak sokáig egy területen. Edithnek nem volt sok barátja, hiszen gyorsan költöztek. Az egyetlen élettársa édesanyja volt, aki mindent megtett volna érte. Mikor az anyja elhagyta a földi életet, Edith magára maradt. De eldöntötte, hogy követni fogja a tanácsát, és kiemelkedik az átlagból.

Tizenöt évesen nekivágott a nagyvilágnak. Az útja először egy utcai művészig vezette, akivel baráti kapcsolatot kötött, majd együtt léptek fel Barcelona utcáin táncosként, erőművészként, varázslóként, azért hogy pénzt gyűjtsenek az élethez. Edith egyre jobb lett az erőművészetben, az emberek az utcán megálltak és megcsodálták. Valami ilyet még nem láttak, különleges képességei voltak a mégcsak tizenhat éves artistának.

Az életük különben nem volt könnyű, néha pár napig nem ettek semmit, hidegben aludtak. De ezekben a nehéz időkben anyja szavai hajtották előre.

Két év múlva egy híres cirkusz igazgatója fedezte fel a fiatal lányt, és felajánlotta neki, hogy lépjen fel a cirkuszban. Így Edith világhírű erőművész lett. Kiemelkedett a többiektől, fejlesztette tehetségeit, és közben mindig az anyjára gondolt, aki a példaképe volt, és aki megtanította arra, hogy úgy élje életét, ahogy saját maga képzei el.

Ropoša Anja, 3.a, MNYII

SLOVENIA

**COUNTRY IS MY
UNPRECEDENTED
LOVE**

TRUE LOVE

**UNBELIEVABLE
REPUBLIC OF
EUROPE**

Cup of tea

Under the tree

Laying with my girl

Telling each other secrets

Universe above us

Romance between us

Ever and forever

Mihael Fordan

Blaž Ladič



Well, I saw the church when we arrived. We can start there.

When people ask me about my fatherland, I never know where to start. I know this village like the back of my hand.

DOBROVNIK (travelogue)

This is the "centre" of our village. The yellow building is the church of St. Jacob. People here are very religious. They go to it very often. You can also find here a shop, a health centre, a drugstore, post office...

Dobrovnik is a small bilingual village in the vicinity of Lendava. It has a population of approximately 1000 people. It is a small but a very lovely village. On the 21th of July 2011 my family's friends from Latvia came to visit us, so we decided to show them our little home. We started our journey at 9 a.m.

This is the Ocean Orchids. It is a tropical garden. People can buy not only orchids, but a lot of other beautiful tropical plants here.

This is the lake of Bukovnica. It is so beautiful is summertime! It is quite good place for relaxation, having picnic, running etc.

I love the trees and the fresh air. We should stay here for a while.

People my age are often playing on the school's playing field. There are many park benches too. So girls can watch the guys playing football and during that they can talk.

Aren't you hungry? We should stop by the restaurant at Lujica. They have a very delicious pizza.

It's time for me to go home. It was a very lovely day. I hope the next year you'll visit us.

For those who are more culturally centred, here we have the house of Dobronch Gyorgy, where you can see different kind of exhibitions. But at the moment there is not too interesting anything.

Erika Eva Gadi, 3-a

JAJCICA is one of the most known second-hand shops in the city.



are TAXI cars, mostly there is heavy traffic in Budapest, also traffic jams, so

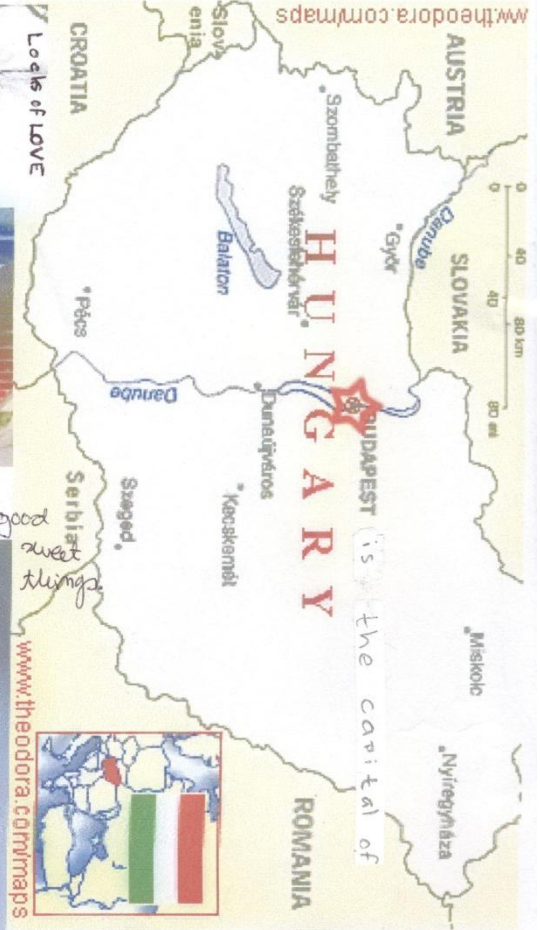


All these cars



The SUGAR shop!

The place where they sell all the good



CORVINUS University

continuous it's better to walk or

HŐSÖK

TERE

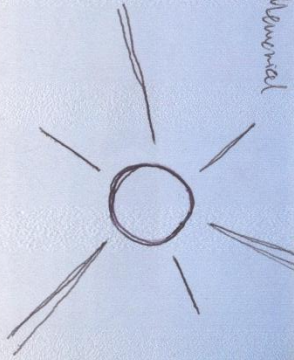
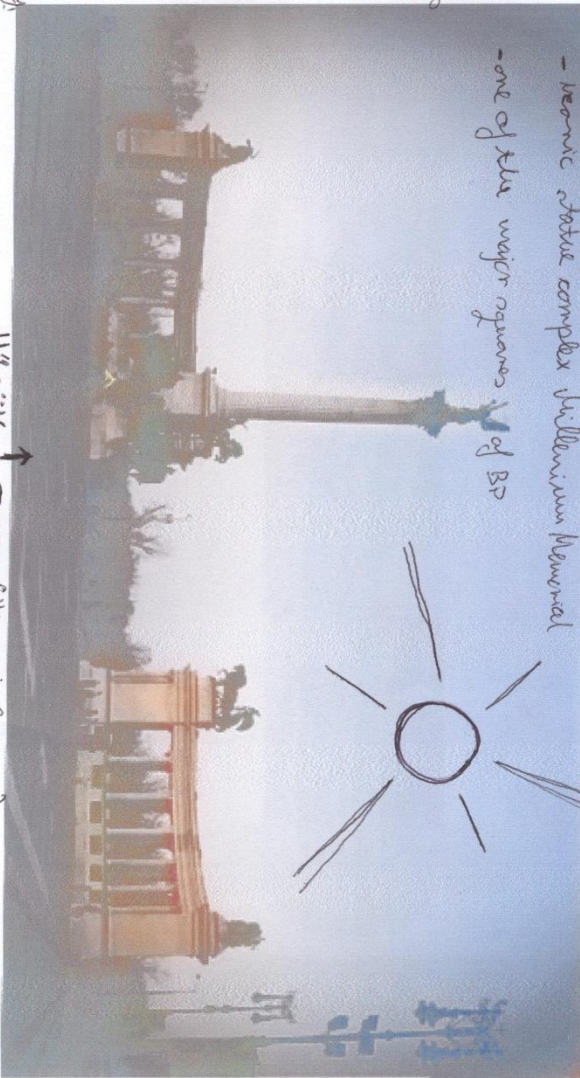
(Heroes' Square)



You can't enter the PARKING AT without guidance.

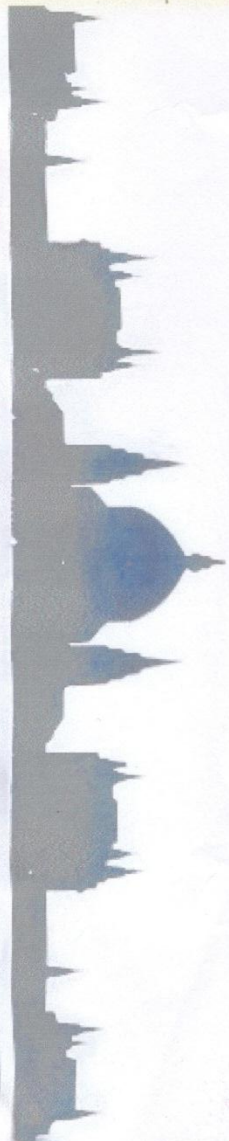


- one of the major squares of BP
- heroic statue complex Millennium Memorial

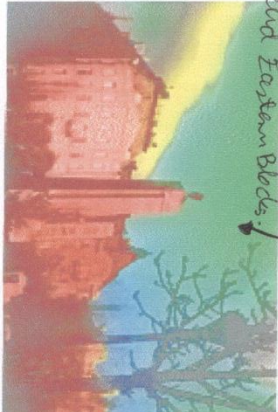


To reach as you enter the city you are surrounded by street art. This is a small parking place in Vertess street

I ♥ BUDAPEST



Memorial of the Danube Army - the waiting point of the former Western and Eastern Blocs.



UNDERGROUND!



Anawarja flat 3.0

Deutschstunde

TUC..YEAH
ICH...
TUC...

ZZZZ...
ZZZZ

AH... ICH
LIEBE DICH!

Ein bisschen
mehr Respekt!
Ich bin auch noch
da!

DER MAI DER SCHÖNSTE MONAT DER JAHRES,

Der Mai muss nicht unbedingt der schönste Monat sein. Alles hängt vom Wetter und deiner Stimmung ab. Für manche ist der Mai der schrecklichste Monat im Jahr. Viele Schüler haben genau in diesem Monat die meisten Schulaufgaben und Tests. Viele sind sehr gestresst und sind schlecht gelaunt. Die anderen sind wiederum froh, weil sich die Sommerferien nähern. Wenn das Wetter mitmacht, ist es doch ganz anders. Warmes und regenfreies Frühlingswetter macht doch sofort eine bessere Stimmung. Das Lernen macht natürlich im sonnigen Wetter keinen Spaß. Feiern tut man auch im Mai. Am ersten Mai stellen wir einen Maibaum auf und zünden ein Feuer. Mann hat Spaß und trinkt. Weil sich im Mai der Sommer nähert, fängt auch die Eissaison an. Leckeres Eis und vielleicht noch schön schwimmen gehen, einfach PERFECT. Wäre da nicht noch die Schule, könnte man seelenruhig in der Sonne liegen. Wenn man Schule und andere Sachen, die dir Stress machen, auslässt, kann auch der Mai ganz schön werden. Genießt es, der Sommer ist ja bald da !

Sara Hozjan, 2. a

Cats
Understand
Love
Tonight
Under the
Red
Earth

Clear beginning, I
Understand what
Love means
To me and this is
U
Really to the
End

Blaž Sobocan

Rok Vori





SI -HU HEALTHY YOUTH PREDSTAVITEV KUHARSKIH MOJSTROV V MONOŠTRU, 18. maj 2012



Dominik Šilak, Samo Gjerkeš in Alojz Žalig, dijaki 2. e-razreda, programa Gastronom hotelir, so se v okviru SI-HU Projekta HEALTHY YOUTH v Monoštru na Madžarskem na tamkajšnji Srednji strokovni šoli Béla III. udeležili predstavitve kuharskega mojstra iz Madžarske. Na predstavitvi so poleg domačinov sodelovali še dijaki partnerskih šol, Srednje šole za gostinstvo in turizem Radenci ter Gimnazije in srednje šole za gostinstvo in turizem Tinódi Sebestyén. Predstavitev je vključevala tudi kuhanje, saj so se dijaki preizkusili v kuhanju in s pomočjo mojstra pripravili jed. Dominik, Samo in Alojz so z velikim veseljem pripravili paradižnikovo esenco z bazilikino pasto, dušene piščančje zvitke s čemažem, cmoke na poseben način z omako iz paprike in zeleni jabolčni penasti piškot. Kuhanje je trajalo tri ure, nakar smo zelo okusno pripravljene jedi tudi poizkusili.

Lučka Bačič, strokovna projektna sodelavka

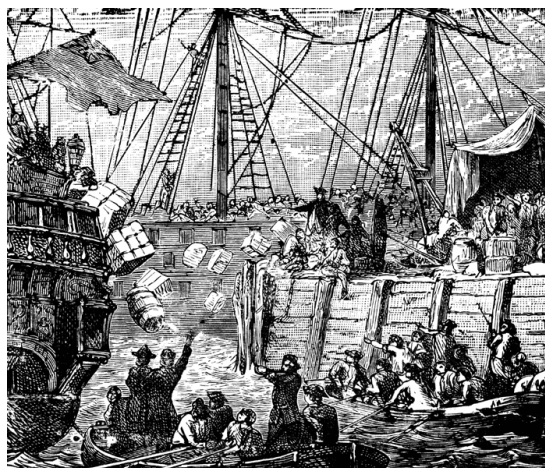






Izvor čajanke

- Bojkot Bostončanov proti čajnemu davku, eden iz med povodov za ameriško revolucijo.
- Leta 1773 so v Indijance preoblečeni Bostončani na silo zasedli tri ladje angleške Vzhodnoindijske družbe in zmetali v morje 342 zabojev čaja, ker kolonisti niso hoteli plačati carine.
- Pobiralce davkov so premazali s katranom in povaljali v perju ter jih prisilili, da so pili čaj.



Čajanka danes

- Izredni obrok, ki ga pripravlja gostinski obrat po naročilu, včasih pa tudi v svoji režiji.
- Od malice se razlikuje po tem, da je potrebno prostor za to priložnost posebej urediti, gostje pa običajno tudi zaplešejo.
- Med pripravljala dela spada:
 - ureditev in dekoracija prostora;
 - priprava potrebnega inventarja;
 - razporeditev miz.

- Mize pogrnemo s prti pastelnih barv in nanje postavimo malo namizno opremo.



- Če je čajanka naročena in je znano število ljudi ter s čim bomo postregli, postavimo ustrezne pogrinjke.
- Če pa nam število gostov ni znano, pa ne pripravljamo vnaprej. Poskrbimo le, da imamo na servirni mizi dovolj inventarja. V takem primeru gostje naročajo jedi in pijače po ceniku gostišča ali uporabljajo hladni bife, pripravljen v ta namen.
- Izbira jedi in pijač je odvisna od strukture gostov in letnega časa.
- Strežemo hladne jedi, od napitkov pa čaj, brezalkoholne ter močne alkoholne pijače in likerje.



RECEPT

Taki zelo običajni čajni "scones"

- 1 ½ SK bele moke
- 1 JŽ rjavega sladkorja
- 1 ½ čajne žličke pecilnega praška
- ¼ ČŽ sode bikarbone (ali pecilnega, če je nimaš)
- ¼ ČŽ soli
- 80 g bio masla
- 1 bio jajce
- ¼ - ½ SK (sojinega) mleka
- ½ SK rozin

Postrežba:

bio masla, domača jagodna marmelada, bio sladka smetana z malo sladkorja in seveda dober pravi čaj.

➤ Priprava:

Najprej zmešaš vse suhe sestavine, potem dodaš maslo in pregneteš, da se naredijo velike drobtine. Jajce in mleko razžvrklaš in vmešaš v testo, malo pa privarčuješ za premaz.

Dodaš še dodatke po izbiri (v mojem primeru rozine, lahko pa bi bili koščki čokolade, mandlji...) in na hitro zamesiš na pomokani podlagi. Če se testo preveč prijemlje na prste, dodaš še malo moke, a paziš, da ostane mehko. Razvaljaš na dober cm debelo (nekje za 1 prst), izrežeš trikotnike, kroge, velike srčke, oblike po želji.

Preden jih daš pečt, premažeš vsak *scone* z mešanico mleka in jajca ter posuješ z malo sladkorja (jaz tega nisem naredila). Pečeš na 230°C približno 10-15 minut oz. dokler niso lepo rjavkasto zapečeni. Ponudiš vroče z maslom, (jagodno) marmelado in stepeno smetano.



SK – skodelica
JŽ – jedilna žlica
ČŽ – čajna žlička

Melita Feher, 3. e



ZGODOVINA PIKNIKA

Danes nam pikniki predstavljajo prijetno druženje in obedovanje v naravi na svežem zraku. Pikniki bi se naj razvili skupaj z britansko tradicijo lova in posledično tudi druženja in obedovanja na prostem. Na takratnih piknikih so med jedmi prevladovala šunke, pečeno meso ter raznovrstno pecivo.

“PICNIC” – francoski zapis iz 16. stoletja govori o skupini ljudi, ki so obedovali v restavraciji in s seboj prinesli svoje vino.

Piknike so takrat smatrali za moderne, predstavljali so najbolj prefinjeno preživljanje prostega časa spomladi in poleti.

Kasneje so kot piknik v Evropi označevali druženja, kjer so vsi prinesli s seboj nekaj hrane in nato skupaj jedli zunaj.

PIKNIK

Piknik je oblika zabave in uživanja hrane na prostem.

Premožnejši meščani so si piknike privoščili na izletih v bližnji okolici.

S seboj so vzeli doma pripravljeno hrano in pijačo.

Na razkošnejših piknikih so strežniki ponujali gostom izbrane jedi, vina in likerje.



Piknik s skromnim prigrizkom so poznale delavske družine, privoščile so si ga pa lahko ob nedeljskih in prazničnih popoldnevih.

Zdaj so pikniki splošno razširjeni med vsemi plastmi prebivalstva, na njih pripravljajo predvsem jedi na žaru.

Poznamo več različnih piknikov:

- ribji piknik,
- piknik na prostem,
- športni piknik,
- rojstnodnevni piknik.

RECEPT

Piščančja nabodala z zelenjavo in pivom

Sestavine za 4 osebe

- 500 g piščančjih prsi brez kosti in kože
- $\frac{3}{4}$ žličke soli
- 2 ščepca popra
- $\frac{1}{2}$ žličke origana
- 2 dl temnega piva
- 2 bučki
- $\frac{1}{2}$ čebule
- 150 g manjših češnjevih paradižnikov
- 3 žlice olja



Priprava

Bučki in paradižnike temeljito operemo in osušimo s papirnatimi brisačami. Bučki narežemo na kolobarčke, paradižnikom pa odstranimo peclje. Čebulo olupimo in narežemo na manjše kose. Tudi piščančje meso dobro operemo in osušimo. Narežemo ga na približno 1 x 2 cm velike kose, ki jih skupaj z zelenjavo stresemo v večjo skledo.

Sestavine začinimo s soljo, poprom in origanom ter prelijemo s temnim pivom. Nato vse skupaj dobro premešamo, skledo pokrijemo in za pol ure postavimo v hladilnik.

Prižgemo oglje in dobro segrejemo žar. Na lesena nabodala izmenično nanizamo kose piščanca, čebule, bučke in češnjeve paradižnike. Rešetko segrejemo in temeljito namažemo z oljem. Pripravljena nabodala razporedimo po segretem žaru in jih pečemo približno 12 minut. Med peko jih večkrat obrnemo, da se enakomerno zapečejo z vseh strani.

Pečena nabodala serviramo na krožnike in postrežemo na mizo skupaj z izbrano prilogo.

GREGOR ČIZMAZIJA 3.e



Ta obrok se streže le v nekaterih gostinskih obratih v poznih večernih urah po 22. uri. Gostje so obiskovalci gledališča, koncerta, kina ali drugih večernih prireditev pa tudi nastopajoči na teh prireditvah.

Ponudba:

specialne juhe (krepka jastogova juha s praženimi olivami in krekerjem, škarpinina krem juha z riževimi rezanci, ...),
 ribe (brancinov file v limonini omaki, ...),
 raki,
 polži,
 žabe,
 ostrige,
 koktajli iz škampov in rakov



Od pijač običajno strežemo le lahka in peneča se vina.

V velikih mestih z razvitim kulturno-umetniškim življenjem je pozna večerja tradicionalni obrok, pri nas pa je manj v navadi.



Nikola Bogar 3.e

MISLI!

GONDOLKODJ!

NURIKABE

Zagotovo vsi poznate sudoku, morda kakuro ter futošiki. In če radi s takšnimi igrami razvijate svoje miselne sposobnosti, vam ponujamo novo miselno igro NURIKABE, ki prihaja prav tako z Japonske. Ime igre je izposojeno iz japonske mitologije, kjer nurikabe pomeni nevidni zid, ki ovira popotnike na njihovi poti. V sami igri ta zid sestavljajo črna polja, ki jih postavljamo po določenih pravilih.

Pravila:

Po danih pravilih počrtnite nekatera polja tako, da ustvarite ločena bela območja.

Polje s številko je vselej belo.

Vsako belo območje vsebuje natanko eno številko.

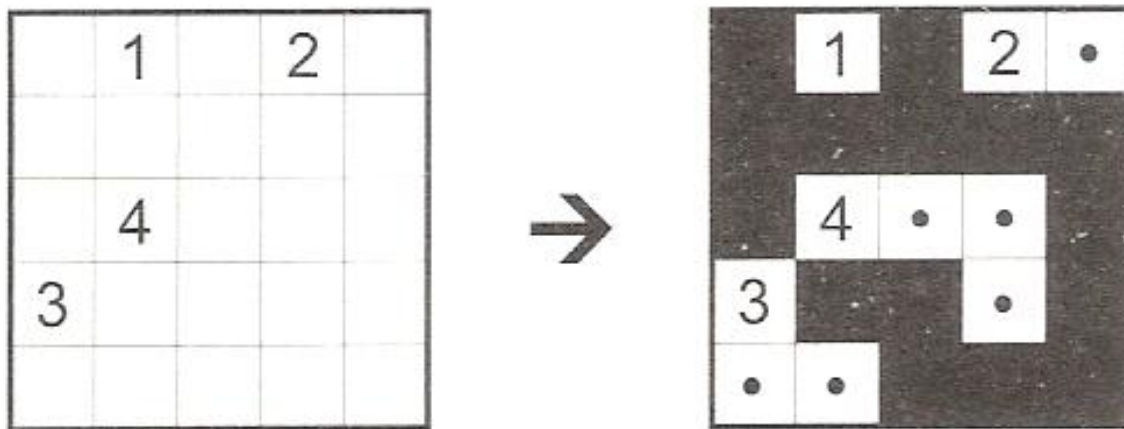
Številka v belem območju pove, koliko belih polj je v tem območju (vključno s poljem s to številko).

Polja v posameznem belem območju so povezana. (Če se dve polji stikata diagonalno, ne pomeni, da sta povezani.)

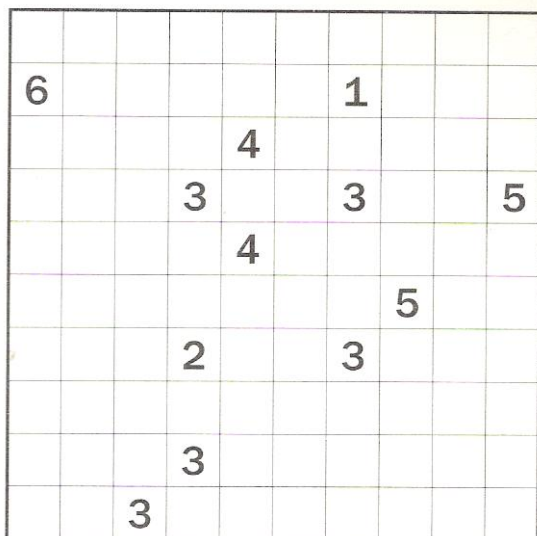
Vsa črna polja tvorijo povezan »zid«.

Nobena štiri črna polja ne tvorijo kvadrata velikosti 2x2 polji.

Primer igre in njena rešitev:



Lažji primer:



Einsteinova uganka – kdo ima ribo?

V vrsti imamo 5 hiš v 5 različnih barvah. V vsaki hiši živi oseba druge narodnosti. Vsaka oseba pije določeno znamko pijače, vozi določen avto in ima svojega hišnega ljubljence. Nobena oseba ne pije iste pijače, nima iste znamke avtomobila in nima enakega ljubljence kot katerakoli druga oseba.

Drugi podatki:

1. Britanec živi v rdeči hiši.
2. Šved ima psa.
3. Danec pije čaj.
4. Zelena hiša je takoj na levo od bele.
5. Lastnik zelene hiše pije kavo.
6. Lastnik, ki vozi BMW, ima ptice.
7. Lastnik rumene hiše vozi renault.
8. Lastnik, ki živi v srednji hiši, pije mleko.
9. Norvežan živi v prvi hiši.
10. Lastnik, ki vozi opel, živi zraven osebe, ki ima mačko.
11. Lastnik konja živi zraven osebe, ki vozi renault.
12. Oseba, ki vozi citroën, pije pivo.
13. Nemec vozi volvo.
14. Norvežan živi zraven modre hiše.
15. Oseba, ki vozi opel, živi zraven osebe, ki pije vodo.

Zanimivost: Einstein je dejal, da 98% ljudi ne ve rešiti te uganke.

FOTOGRAFSKI NATEČAJ »MATEMATIKA JE OKROG NAS«

V okviru popularizacije matematike aktiv matematičark DSŠ Lendava v sodelovanju s profesorico likovne vzgoje razpisuje fotografski natečaj izvirnih fotografij z matematično tematiko.

Matematika je povsod okrog nas in nas spremlja v življenju, le odkrijte jo, ujemite v fotografski objektiv trenutek, za katerega menite, da je poseben in ste v njem odkrili matematiko.

1. KDO LAHKO SODELUJE NA NATEČAJU?

Na natečaju lahko sodelujejo vsi dijaki DSŠ Lendava, ki se ljubiteljsko ali profesionalno ukvarjajo s fotografijo. Sodelujejo lahko tudi učitelji šole, vendar se le ti ne bodo potegovali za nagrade.

2. NAČIN ODDAJE FOTOGRAFIJ

Fotografije oddajte preko elektronske pošte (kot priponko): helena.antolin1@guest.arnes.si ter z ustreznim poimenovanjem **ime_priimek_naslovfotografije** (brez šumnikov). V elektronski pošti pa je potrebno pripisati še naslednje podatke:

Ime in priimek ter razred, ki ga bo dijak obiskoval v šolskem letu 2012/2013

Naslov fotografije

Datum in kraj posnetka

Kratek komentar o tem, kaj »matematičnega« je na posnetku.

Natečaj bo potekal od **1. junija 2012 do 30. septembra 2012**. Rok za oddajo fotografij je **30. 9. 2012**.

3. POGOJI ZA ODDAJO FOTOGRAFIJ

Fotografija mora biti posneta v digitalni obliki v formatu JPG ali JPEG.

Fotografija mora imeti izvirno ločljivost minimalno 1600x1200 svetlobnih točk (pixlov)

Fotografija mora izražati avtorjev pogled o temi natečaja: »Matematika je okrog nas«

Vsak udeleženec razpisa lahko sodeluje z največ tremi fotografijami.

4. AVTORSTVO FOTOGRAFIJ

Prijavljeni jamčijo, da so avtorji fotografij.

Avtorji dovoljujejo šoli, da oddane fotografije uporablja za nekomercialne namene v svojih materialih (spletna stran, publikacije, koledar) ter za razstavo v šolskih prostorih.

Ob uporabi fotografij bo navedeno ime avtorja.

5. IZBOR FOTOGRAFIJ

Izmed vseh poslanih fotografij bo štiričlanska komisija izbrala **20 fotografij**, ki bodo razstavljene na šoli, 3 najboljše pa bodo tudi nagrajene.

Izbor najlepših fotografij bo potekal od **1. do 15. oktobra 2012**. Rezultati natečaja bodo objavljeni 19. oktobra 2012 na spletni strani šole, avtorji izbranih fotografij pa bodo obveščeni po elektronski pošti.

V štiričlanski komisiji bodo prispele fotografije izbirali in ocenjevali: Erik Žoldoš (fotograf), Fortuna Lazar (prof. likovne vzgoje) ter Sandra Sabo in Helena Antolin Tibaut (prof. matematike).

6. NAGRADE:

1. Bon v vrednosti 40€ za razvijanje fotografij pri Digifot
2. Bon v vrednosti 30€ za razvijanje fotografij pri Digifot
3. Bon v vrednosti 20€ za razvijanje fotografij pri Digifot

7. RAZSTAVA FOTOGRAFIJ

Izbrane fotografije z imeni avtorjev, avtorjevim naslovom fotografije ter z njegovim matematičnim »videnjem« bodo razstavljene predvidoma od **2. do 30. novembra 2012** v avli DSŠ Lendava.

Po koncu razstave bodo izbrane fotografije krasile stene obeh matematičnih učilnic.

Helena Antolin Tibaut, prof. mat.



SAM SREDI OCEANA

Orhideja je umirala, tu pa tam jo je pobožal sončni žarek in prijetna sapica, ki si je utrla pot skozi polodprto okno in se trudila pomagati roži, ki je nekdanj v vsej svoji veličini ponosno stala na okenski polici, sedaj pa se je oklepala življenja.

Orhideja, ki je nekdanj bivala v bližnji cvetličarni gospe Smith je bila navdušena nad svojo gospodarico, saj je vselej dobro skrbela zanjo in jo ponosno razkazovala na okenski polici, vse do sedaj, ko je že dolga dva tedna čakala vsaj na malo mrzle vode, ki jo je tako oboževala.

Bilo je nekega jasnega jutra, ko je orhideja ob petju ptičke, ki se je pravkar usedla na bližnjo, nekoliko odklonjeno in prav zato posebno vejico, izdihnila. Z njo je izdihnila tudi duša njene gospodarice, lepe rjavolaske s sinjemodrimi očmi. Pa ne zato, ker bi bila neutolažljivo žalostna ali ker bi gojila posebna čustva do orhideje, temveč ker se je njeno srce zlomilo na pol kot košček čokolade, ki ga mati utrga neučakanemu otroku.

Njeno čokolado je utrgal postavni Pierre, ki ga je spoznala lani poleti na krajšem izletu po prelepi Franciji.

Srce ji je ukradel na vrhu Eifflovega stolpa, pod zvezdnatim nebom in triminutnim ognjemtom, ki se je vil med ozkimi potmi zvezdnih cest.

Tako kot jo je hitro osvojil jo je sedaj z enako mero počasnosti izgubljal. Ni se ji več posvečal kot v prvih skupnih dneh, ki so bili prepojeni z romantičnim vzdušjem na kar so kazale rdeče obarvane vrtnice v rumenem lončku, ki jih je vsako jutro postavil na mizo, da so se zlile z zbledelim odtokom rjave in popestrile skupni zajtrk ter poskrbele, da so se Emmine oči bleščale od zaljubljenosti.

Pierre je zlahka očaral ženske, le-te so oboževale njegovo pohabljenost angleščino s francoskim naglasom. Emma ni bila nobena izjema.

Pierre je bil preračunljiv, dobro je vedel kaj hoče v življenju in kaj je pripravljen tvegati za dosego ciljev.

Bil je direktor družbe Extreme Lambert. Sodelavci ga niso marali, saj so morali poskrbeti za vse njegove neumne in muhaste želje, ki pa jih ni imel malo, podrediti so se mu morali vedno in povsod in ga v vsem ubogati. Najraje od vsega pa je svoje oči spočil na prelepo oblikovani zadnjici tajnice, ki je v zapovedanem mini krilu dobila še lepšo obliko in veličino.

Velikokrat je zaradi neposlušnosti podjetje spravil v dolgove in težave in jih vedno reševal z prepričanostjo, da ni kriv on ampak zaposleni, ker ga niso opozorili, kljub temu, da so mu večkrat povedali svoje mnenje, ki pa ga samovšečni direktor ni želel upoštevati.

Čeprav vselej ni imel denarja, da bi izplaval iz dolgov nikoli ni izgubil ponosa ali se ponižal do take mere, da bi očeta, ki je bil bajno bogat vendar z vrednotami poštenega človeka prosil za denar. Z njim ni imel stikov že sedem zim, od takrat ko sta se na smrt skregala prav zaradi njegovega odnosa in dejanj, ki so dobila take razsežnosti, da sin in oče nista več našla skupnega jezika in preprosto nista hotela imeti opravka en z drugim, vsaj Pierre ne z očetom.

Mama, ki je kot nekoč Emma, slepo zaupala sinu ga je po tistem še vedno zagovarjala in mu ponujala pomoč v obliki denarja, ki ga je izmikala možu, in ga skrivaj dajala sinu. Pierre, ki je videl največjo vrednoto v denarju, ga je vselej brez sramu in krivde sprejel ter ga porabil kot ga je vedel in znal.

Na začetku je nekaj denarja namenil za Emmo, ji podarjal darila, jo vozil na krajše izlete in za konec tedna peljal na taborjenje v nekoliko zaraščen gozd nedaleč stran. Takrat sta bila še srečno zaljubljena.

Ko je Emma spoznala pravi obraz Pierrea je slepo upala, da ga bo njena ljubezen spremenila, da se bo spremenil zavoljo ljubezni, ki jo čuti do nje in ona do njega. Pa je on še vedno kaj čutil do nje?

Pierre je zjutraj odšel v službo in se vrnil pozno zvečer. Ko je Emma zahtevala pojasnilo ji je vselej zabrusil točo sočnih besed ter jo postavil na realna tla.

Trdil je da jo ljubi, vendar na svoj način. Emmi ta način ni bil prav nič všeč in nekega dne se je določila, da ne more več živeti z njim, vsaj ne na tak način, zato je spakirala in odšla, na okenski polici pa pustila orhidejo, ki ji jo je kupil za rojstni dan, bolj iz dolžnosti kot iz želje. V bistvu ji je bila roža zelo podobna. Tako orhideja kot Emma sta samevali, medtem ko sta potrebovali nego in ljubezen, ki sta jo zaman čakali in počasi sta se dušili od znotraj.

Emma je odšla. Odšla je brez pojasnila, brez zadnjega sporočila, samo odkorakala je iz stanovanja, ki jo je dušilo, da je svobodno zadihala šele ko je odprla vrata stanovanja in stopila na ulico.

Odšla je, ne da bi mu razkrila skrivnost, ki bi jo bil moral vedeti, vendar je menila, da si ne zasluži biti del česa tako veličastnega.

Pierre je, ko je ugotovil, da Emminih oblek ni v omari, nemudoma poklical k njenim staršem, saj je bil prepričan da je tam. Ni jo preveč pogrešal, le bal se je samote, ni želel biti osamljen. Vsekakor pa ni bil navajen, da bi ženska zapustila njega saj se je v tej vlogi bolje znašel sam.

Emmini starši so se zlagali, da je ni tam, kar Pierre seveda ni verjel. Menil je, da se moški ne sme ponižati pred žensko in zavoljo svoje prepričanosti je nemo odložil telefon. Ne bo se poniževal pred ženskami. On ne.

Zatopil se je v delo in postal zadirčen. Njegove želje so se še povečale in bog pomagaj tistemu, ki ga je razjezil, ko je imel slab dan, kar je bilo večino dni.

Pierre, kot samski moški, je nagovarjal tajnico v spolni odnos z njim v zameno za povečanje plače. Lepa tajnica se mu je samozavestno uprla, kar je po njegovem bila huda napaka, in zato je že v naslednji sekundi ostala brez službe.

Pierre se je nekega dne odločil za krajši čas izmuzniti in pobegniti od težav, ki so ga pestile tako v zasebnem kot v poslovnem življenju, ne da bi kdo vedel za to.

Asistentu, ki je tudi pilot, je sit vsega ukazal naj nemudoma pripravi zasebno letalo, saj za pol ure odletita čez lužo.

Točno čez pol ure sta vzletela z največjega letališča v Veliki Britaniji, London Heathrow. Sonce je šipe obarvalo rumeno, na kar je Pierre pravzaprav čakal, ker je sedaj lahko sam sebi v zadovoljstvo iz torbice na sedežu vzel sončna očala Dolce & Gabbana DG2027B in si jih ponosno nadel.

Še sanjalo se mu ni, da bodo očala, za katera je odštél 383,609 ameriških dolarjev, čez nekaj časa ležala na dnu oceana.

Pierre je vselej zahteval, da je vse brezhibno. Tudi to letalo je bilo, vendar le do pol poti. Nekje med Evropo in Ameriko so se začele težave.

Asistent oziroma pilot je ugotovil okvaro motorja, ki pa jo je sprva zamolčal. Prav zato, ker je bil v letalu le en jopič pilot ni želel obvestiti Pierrea, saj si je sam želel prilastiti ta jopič in se tako vsaj delno rešiti gotove smrti.

Letalo je zdaj že oddajalo čuden, nekoliko grozeč zvok in Pierre je posumil, da nekaj ni v redu. Stopil je do pilota in videl kako v roki drži rešilni jopič. Pogledal je skozi okno in videl odtенок Emminih oči, ki se mu je grozeče približeval in nestrpno čakal, da ga posrka vase. Pierre je pilotu iztrgal iz rok rešilni jopič ter skočil z letala, kmalu za njim pa se je v modro globino podal tudi mladenič, ki je pilotiral letalo.

Pierre se je spomnil Emminega besa zadnjih nekaj tednov, ki pa ni bil niti približno tako mrzel kot je bila voda v severnoatlantskem oceanu, kjer je pravkar pristal. Nekaj sekund za tem je zaslišal grozeč pok, zagledal rdeče plamene ter črni dim, ki se je vil iz razbitin letala.

Zaplaval je nekaj metrov stran, si z rokami pokrtil glavo in počakal, da se je stanje umirilo. Ozrl se je levo, desno, naprej in nazaj in povsod videl le morje, tudi pilota ni bilo nikjer.

Zgrabila ga je panika, gospoda, ki je vselej vedel, kaj je treba narediti, direktorja, ki je neusmiljeno ravnal s sodelavci in fanta, ki je zapostavljal dekle.

Zdaj je bil sam. Postal je še bolj paničen in neumorno je začel kričati ter udarjati z rokami ob morje. Plaval je in plaval, dokler se ni utrudil. Zgrožen je ugotovil, da ni preplaval niti 50 metrov. Še bolj

glasno je začel kričati in skakati iz vode v upanju, da bi ga kdo videl. Zavedal se je da je vse zaman, saj je ostal sam, nekje sredi oceana. Pa ne popolnoma sam, v vodi so prežali morski psi. Tega se je Pierre še kako zavedal in zato odplaval do razbitin ter se oprl na največji kos ostanka letala in splezal nanj. Bil je povsem premočen in izmučen. Ležal je na razbitini in se poskušal posušiti, vendar ga je vedno znova zalil nov mrzli val.

Pierre je preostanek dneva plaval. Pomagal si je z razbitino, ki ga je sicer upočasnjevala, ko pa je postal utrujen, pa mu nudila možnost počitka. Zmračilo se je in Pierre je postajal čedalje bolj utrujen. Ulegel se je na razbitino in sanjaril o čudoviti peščeni plaži, o mirnem valovanju morja in o vsem lepem, kjer bi bil zdaj, če ne bi bil pristal sredi oceana.

V službi ga nihče ni pogrešal, mogoče so nekateri bili veseli, da so se znebili osovraženega šefa pa čeprav za kratek čas, kakor so mislili. Vsi so bili prepričani, da si je spet privoščil eno od svojih muh in odšel na lepše, kot mu je bilo v navadi, ko so se približevale težave. Nihče pa niti ni pomislil, kje bi Pierre lahko resnično bil.

On pa je ves v krčih plaval že tretji dan. Sonce je sijalo v vsem svojem sijaju in mu onemogočalo normalno gledanje. Zasmilil se je velikemu belemu oblaku, ki je zakril sonce, da je lahko razločno videl, kaj je pred njim. Tisto, kar je videl, mu je dalo novo upanje. Zagledal je majhen otoček, ki je bil kot izgubljen otrok sredi največjega mesta. Plaval je kot še nikoli, pa čeprav je imel otekle roke in krče v nogah. Povzpel se je na otoček, ki pa je bil res majhen, kvečjemu primeren za nekaj dni. Pierre se je spomnil, kako sta z očetom, ko je še bil majhen, hodila taborit, in kako ga je oče naučil preživeti v divjini. Spomnil se je nekaj trikov in si naredil zavetje iz bližnjih grmičkov in vej z manjših dreves, ki so očitno poveljevale na tem otoku, saj so se povzpele nad grmičke, kot se je on povzpel nad ljudi. Pierre je na samotnem otočku preživel že 10 dan. Ker ni imel nič za početi, je razmišljal o sebi in o svojem odnosu do drugih pa tudi do sebe.

Spomnil se je, kakšne sanje je imel v otroštvu. Želel je voditi podjetje skupaj z očetom in postati najboljši direktor, hotel se je poročiti in imeti otroke, želel je ustanoviti fundacijo za bolne otroke. Prepuščen sam sebi se je spraševal, kam so odplavale te sanje, kaj je naredil narobe, zakaj je postal takšen, kakršen je. Ni se prepoznal. Ugotovil je, da je postal pošast z neuničljivo željo po bogastvu in uničevanju. Pogrešal je Emmo, sodelavce, mamo in ne nazadnje tudi očeta. Kaj vse bi dal, da bi bil sedaj tu, pa čeprav le zato, da bi se imel s kom kregati.

Ob spoznanju, kakšen človek je postal, je zajokal. Počutil se je kot nebogljen otrok, ki sam ne more nič in je popolnoma odvisen od drugih.

V treh letih, odkar je pristal na tem otočku, sam sredi oceana, kjer se preživlja z ribolovom in nabiranjem sadežev, je postal popolnoma drug človek.

Človek, ki je obudil stare, že pozabljene vrednote. Vendar mu vseeno nekaj ni dalo miru. To je bilo prepričanje, da je pilota poslal v gotovo smrt.

Včasih si je želel, da ne bi nikoli vzel rešilnega jopiča.

Ta čas je podjetje Extreme Lambert propadlo. Emma je živela pri starših in se sprijaznila, da je Pierre nikoli ni imel rad, ker bi jo, po njenem mnenju, v nasprotnem primeru poiskal. Pierreova mati je postajala čedalje bolj obupana, ker se sin ni nič oglasil, in vsako noč je molila, da bi le bilo z njim vse v redu. Bilo ji je vseeno, če je pozabil nanjo, želela si je samo, da je vse v redu z njim.

Tu pa tam je Pierre v daljavi zagledal kakšno ladjo, ki jo je brez uspeha neumorno klical.

Lasje in brada so mu zrasli in ves zanemarjen je neko jutro premišljeval, da bi končal svoje nesrečno življenje. Vstaj je in se sprehodil do skale, odločen, da konča ta pekel. Njegove zadnje besede na tem otoku je posvetil Emmi, svoji ljubezni. Zadnjih trenutkov življenja na otoku se ni več zavedal. Iz stanja zamaknenosti se je prebudil na ribiški barki, ki je iz daljave opazila njegovo vihanje rok in skakanje. Po treh letih in pol se bo vrnil domov. Vendar ne takšen, kakršen je bil. Spremenil se je, postal je drug človek. Boljši.

Čez tri dni se je vrnil v London. Prva stvar, ki jo je naredil, je bil obisk ženske, ki jo je še vedno ljubil. Nekako je pred tremi leti in pol je v glasu Emmine mame zaznal, da se je Emma vrnila domov in v upanju, da je še tam, se je odpravil na njihov dom. Beraškega videza se še ni znebil, vendar mu je bilo

vseeno. Emmi starši so mu, ne da bi ga prepoznali verjeli, da je Emmi prijatelj in mu zaupali, da je v Franciji.

Pierre se je najprej odpravil k frizerju in brivcu, nato pa s prvim letalom odpotoval v rodni Pariz, odločen, da si uredi življenje.

V Parizu je najprej presenetil mamo, ki ga je bila tako zelo vesela, da ga je poljubljala kot takrat, ko je bil še majhen otrok in se je stiskal v njenem naročju.

Srečanje z očetom je bilo neizbežno in prav na njegovo presenečenje se je Pierre iskreno opravičil in razložil, kaj se je zgodilo, kako ga je ta izkušnja spremenila in s solzami v očeh sta se objela. Iskreno brez zamer, kot oče in sin. Kot nekoč.

Pierre je imel še zadnji popravek.

Bil je natanko tisti dan, ko sta se pred leti Pierre in Emma prvič srečala, in to prav tukaj. Na vrhu Eifflovega stolpa. Pierre je kot takrat, urejen, počesan in z šopkom vrtnic, stal na vrhu in upal, da bo zagledal svojo ljubljeno.

Bilo je že krepko čez deveto uro zvečer in skoraj je že obupal, ko je na svoji desni zagledal neverjetno lepo žensko, ki je bila kot lučka v temni noči, ki kaže pot izgubljenim dušam. Počasi je



stopal do nje in v glavi ponavljal besede, ki si jih je napisal na nekoliko umazan bel listek na poti z samotnega otočka v Anglijo.

Skoraj je že bil duhal njej parfum, ko sta k njej pristopila postaven moški z majhnim fantkom. Poljubil jo je na lice, fantek pa se je stisnil k njej. Pierre je občutil tesnobo v srcu, vsega je bilo konec zanj. Izgubil je tisto kar je imel najraje, a se za to nikoli prej ni boril niti zmenil, sedaj pa ima to nekdo drug in resnično je zavidal tistemu moškemu. Nekdanji Pierre bi že zdavnaj hotel razčistiti, se prepirati in morebiti celo zaplesti v

pretep, nov Pierre pa se je sedaj počasi korak za korak umikal stran. Ni hotel pokvariti Emmine sreče. Na drugem koncu se je obrnil in si za trenutek predstavljal, da je on ta moški. Takrat se je obrnila tudi Emma in njune oči so se srečale. Tiho je zašepetala njegovo ime a še toliko glasno, da je moški zraven nje slišal, kaj je izustila. Z besom se je napodil k Pierreu. Kričal je nanj in mu očital marsikaj, očital mu je tisto, kar je storil njegovi sestri. Njegovi sestri! Pierre se je nasmehnil, kljub temu, da je pred njim stal kot pitbull razjarjen starejši brat, ki brani sestrice pred grdobami. Brat se je umaknil na prošnjo Pierrea, ki pa jo je morala podkrepiti Emma. Pierre je Emmi izpovedal ljubezen in v njegovih očeh je videla sijaj, sijaj resnice. Razložil ji je, kaj se mu je pripetilo in se ji opravičil, da je tako dolgo morala čakati. Z dlanmi jo je nežno pobožal po licih in ji zašepetal, da jo je vselej ljubil, samo pokazati ji ni znal, hkrati pa je obljubil, da bo odslej drugače. Vsak dan ji bo pokazal, kaj mu pomeni in kako zelo jo ima rad. Emma ni rekla nič samo pokazala je na majhnega fantka in rekla, da mu je ime David Pierre, ter da ima tri leta. Pierre je vedel. Poljubil je Emmo in skupaj, z roko v roki so opazovali zvezdice na nebu, ki so tisto noč še posebej sijale.

Pierre je ustanovil novo podjetje z imenom Love Lambert in za direktorja postavil svojega očeta ter mu občasno pomagal. Kajti sedaj je bila na prvem mestu družina. Vsak vikend je gospo Lambertovo in sina peljal na taborjenje ali izlet, vselej pa je izbiro prepustil njima. No skoraj vselej, saj je v obveznem načrtu bilo urjenje preživetja v divjini.

Spoznal je, da ni samo tri leta in pol preživel sam sredi oceana, temveč trideset let.

Damjana Antolin

A bolygónk az egyetlen hely a világmindenségben, ahol élet van... (David Attenborough)

A környezetvédelem a talaj, a levegő és az élővilág védelmét jelenti. Sajnos évről évre egyre jobban szennyezzük a bolygónkat. A környezetvédők célja az, hogy újra létrejöjjön a harmónia az ember és a környezete között. A természet és a bolygónk védelme a kezünkben van. Ugyanígy a saját jövőnk és minden más ember jövője is.

Már sok változás történt a Földön. A városokban nagyobb a szennyeződés, mint a falvakban, hiszen ott több gyárat létesítettek. A gyárak káros anyagokat bocsátanak a levegőbe. Ezek olyan anyagok, amelyek savas esőt idézhetnek elő. Az ilyen eső sok kárt okoz a talajban, a növényekben, az erdőkben, a folyókban, a tavakban és a tengerekben is. A hajókból sok olaj ömlik a tenger vizébe. Emiatt rengeteg hal, madár és más állat pusztul el. Ennek következtében a tengeri élővilág száma csökken. Nem csak a víz és a levegő veszélyeztetett. A nagyobb termelés érdekében egyre több vegyi



anyagot használnak a mezőgazdaságban is. Így a parasztok is szennyezik a bolygónkat.

Sokan észre se veszik, hogy kárt tesznek, pl. amikor sétálás közben a hulladékot a környezetbe dobják. Már azzal sokat tennénk a Földünkért, ha mindannyian elgondolkodnánk ezen. Ha pedig emellett még takarékoskodnánk is a vízzel és minden mással, még többet tehetnénk a környezetünk védelméért.

A Föld kéri a segítségünket... Ezt mutatja az idei tél, amely nem volt igazi tél, a gleccserek olvadása és minden más katasztrófa.

Az iskolában megnéztünk egy filmet a témával kapcsolatban. A filmben láthattuk, hogy a Föld veszélyben van. Viszont soha sincs késő arra, hogy szebb jövőt biztosítsunk az utódaink számára!

Szerintem ne autózzunk a célunkhoz, hanem menjünk

inkább gyalog! Takarékoskodjunk és vigyázzunk a Földünkre! Próbáljunk tenni valamit a bolygónk jövőjéért!

Kepe Tjaša, 2. a, MNYII

Miért is olvassunk?

A mai fiatalok egyre kevesebb időt töltenek a könyvek mellett. Legyen szó akár szórakoztató irodalomról, akár házi olvasmányról, de ezt még a tankönyvekről is elmondhatjuk. Most persze a bevezető gondolataim miatt legszívesebben valami gödör mélyére rejténétek ezt az írást. De ne tegyétek!

Mondják, hogy a könyv az ember jó barátja lehet. Gondolom, hasonlóképpen, mint ahogy a kutya vagy valami ilyesmi, meg azt is mondják, hogy a könyvnek lelke van. És igazuk van. Számomra is meglepő, mennyi tudomány található ezekben a papírkötegekben. Az elmúlt időszakban számos jó könyv került a kezembe. És örülök, hogy végigolvastam őket. Rádöbbsentem, hogy akár egy házi olvasmányban is szórakozást lelhet az ember. Lehet, mindenkinek nincs olyan szerencséje, hogy egy könyvet, amit kötelező elolvasni, csak úgy véletlenül vonzónak talál. Nos, én így jártam. De most ne én legyek a téma!



Mindenkinek rendszeresen kellene olvasnia. Nem papolni akarok, csak ráébreszteni titeket arra, mennyi jót nyerhettek az olvasással. Nézzük, mit is! Nőhet a fantáziaképességetek, de pl. a regényhősök hibáiból rengeteget tanulhattok az életről. De persze a regényeknek van egy rossz oldala is. A túl "gyenge" egyéniségeket magával rántja, és így könnyen rossz irányba tereli a személyiség fejlődését. Egyébként a regényekben is sok tudomány rejlik, akár csak egy tankönyvben. Egy történet során az írónak pl. több figurát kell megalkotnia,

és ezek nem lehetnek túlzottan hasonlóak, mivel az egész unalmassá válna. Az írónak persze okosnak kell lennie, ha igazán szuperül szeretne írni. Nos, ha valaki úgy gondolta, írni nem is olyan nehéz, hát tévedett. Nyelvi kompetenciára és élettapasztalatokra egyaránt szükség van.

Ám nehogy csak a regények világáról szóljak, említést teszek a rengeteg tankönyvről is, melyet sokan csak az iskolai szekrényben tárolunk. Mit sem törődve azzal, hogy talán az a bizonyos tudomány, ami bennük rejlik, segíthet bennünket további életünkben. Hiszen a tananyag mellett számos érdekességet találhatunk például a fizikatankönyvünkben is.

Az olvasás nagyon fontos. Néhány ember arra hivatkozik, hogy rengeteg újságot olvas. De biztos az, hogy az újságokban rejlik a tudomány? Semmi problémám sincs egyébként velük, a bulvárlapok azonban néha felviszik a cukrom. Nemegyszer történt meg velem, hogy bugyutaságot találtam bennük. Tehát, ha valaki az olvasásra voksol, akkor ajánlom inkább a könyvet. Talán még a megfelelő internetes oldalak is jó megoldást jelentenek, de ne felejtjük el, hogy a számítógép jobban rontja a szemet, mint a könyv.

A leírtak alapján, remélem, találatok jó okot arra, miért érdemes könyvet venni a kezetekbe. És ne feledjétek, tanuljatok addig, amíg fiatalok vagytok, az élet ugyanis hamar elrepül. Még egy jó tanács a végére: olvassatok sokat, jókat és élvezzétek! Meglátjátok, megéri!

Süč Katarina, 2. b

PSTV, avagy Petőfi Sándor tanulmányi verseny

Idén a résztvevők Tokaji Zsolt kortárs magyar író, sinológus (a kínai nyelv és kultúra tudósa) Hova mennek a kacsák? című regényét olvasták. Nagy érdeklődéssel, tabukat döntögetve. A moly.hu így ajánlja olvasásra a könyvet: „Ismerjük a kamaszokat, s ők vajon ismerik magukat? Hogyan látják a világot, hogyan értelmezik a barátságot és a szerelmet? Milyen problémákra kell megoldást találniuk, melyekben olykor végtelenül magányosnak érzik magukat? Többek között ezekre a kérdésekre keresi a választ új regényében a „Szólítsatok Brad Pittnek” sikerkönyv szerzője. A tőle megszokott szókimondó, őszinte stílusban megírt, ízig-vérig mai történetben öt kamasz némiképp rendhagyó kapcsolatát mutatja be. A humorral fűszerezett szívszorítóan drámai történet méltán válhat a mai fiatalok kultikus regényévé. Mindezek ellenére nem csak nekik ajánljuk a könyvet. Szinte biztos, hogy azoknak is, akik szorosabb kapcsolatban élnek a kamaszokkal, vagy maguk is voltak kamaszok, a Hova mennek a kacsák? szórakoztató és tanulságoktól sem mentes maradandó olvasmányélménnyé válik.”

A versenyzők tesztfeladatlapot oldottak meg, majd szempotok szerinti fogalmazást írtak. Gaál Enikő Éva és Horvat David teljesítményét arany elismerésben részesítették.

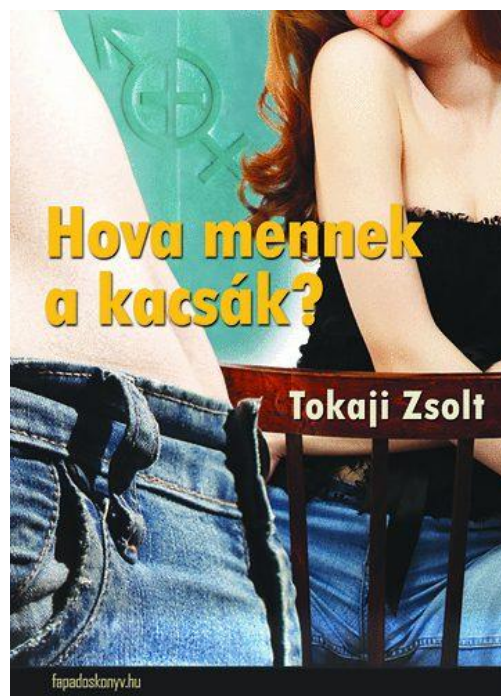
Miért is halt meg Zek? Vajon ha Virág nem bukkant volna fel, akkor is ilyen sorsa lett volna? Ezek a kérdések merülnek fel leggyakrabban az olvasóban a regény olvasása után. Mindenkinek megvan a saját véleménye erről, hadd fejtsem ki most a sajátomat.

Zek azon lázadó fiatalok csoportjába tartozik, akik nem törődnek sem magukkal, sem másokkal, hanem a drog, az alkohol és más káros szenvedélyek segítségével próbálják megteremteni a saját világukat. Amikor Zek megismerte Virágot, nem került vele közeli kapcsolatba, inkább a társain keresztül próbálta kiismerni a fiatal pszichológust. Később persze valamivel engedékenyebb lett, és Katának sikerült meggyőznie arról, hogy jó ötlet lenne találkozni Virággal. A lázadó fiú Virág személyében egy érett, de még nem felnőtt lányt ismert meg, akivel olyan témákról tudott beszélgetni, mint a vele egykorú fiatalokkal még eddig soha. A gyakori találkozzatások következtében szerelem alakult ki köztük, de Virág elutasította a fiút. Ezzel a döntésével a pszichológusjelölt nagyban befolyásolta a további eseményeket, hiszen Zek ezek után nem akart vele többé olyan gyakran találkozni, mint azt azidáig tették.

Ivett nem volt kulcsfigura a történetben, de hozzásegített a dolgok gyorsabb lefolyásához. Amikor Zek felment a két egyetemista lányhoz, csak Ivettet találta otthon, akit aztán a haragtól és a bosszúvágytól vezérelve a magáévá tett. Miután Virág hazaért, Ivett a történetekről semmit sem mondott neki. De nem maradhatott sokáig titokban a dolog, hiszen Virág estére egy találkozót beszélt meg Zekkel.

Zek nem volt közeli kapcsolatban Kata édesanyjával, de a lány gyakran beszélt neki problémáiról. Amikor Zek találkozott Katával, mindig felmérte a lány pillanatnyi hangulatát, és ha Kata rosszkedvűnek látszott, akkor tudta, hogy megint az édesanyjával és a nevelőapjával vannak problémái. Kata anyját csak felelőtlenséggel és gyengeséggel vádolhatjuk, mivel nem tudta megvédeni lányát a vadállat Ervin, a nevelőapja elől. A férfinak jelentős szerepe van a könyvben: ő erőszakolta meg Katát, aki ezek után Virágnál talált segítséget. Mivel Kata édesanyja nem merte elküldeni az alkoholista Ervint, ezért ő beférkőzött a lakásukba és az életükbe, majd a pillanatot kihasználva örömet szerzett magának, és fájdalmat "nevelt"lányának. A regény végén aztán Ervinnek bűnhődnie kell: Zek dühében agyonveri a tohonya vadállatot.

Zek anyja azért felelős fia haláláért, mert túl nagy szabadságot adott neki, és engedte, hogy belekeveredjen különböző balhész dolgokba. Az anya – fia helyett - sokkal inkább a fiatal munkatársaival törődött, akikkel hétvégeként rendszeresen találkozgatott, szabadon hagyva a lakást, amely a füvezés és az orgiák színhelyévé válhatott. Zek a regényben többször is említi, hogy édesanyja iránt már nem érez semmit és csak annak tudatában viseli el, hogy ő hozta a világra. A tragédiában nagy szerepe volt a baráti körnek is, hiszen a



nap majdnem minden óráját együtt töltötték. Sajnos ez nem adott okot arra, hogy megismerjék egymás problémáit és gátlásait, ezért az időben érkező segítségről sem tudtak gondoskodni. A folytonos hazugságok áradata után végül mindenki elmondta az igazat, de sajnos már túl késő volt, hogy a felgyorsult eseményeket visszafordíthatták volna.

A tragédia bekövetkeztében magának az áldozatnak, Zeknek volt a legnagyobb szerepe. A hedonista életmódot élő fiatal rádöbrent, hogy valójában nemcsak barátai hazudnak, hanem ő maga is él ezzel az eszközzel baráti társaságának manipulálására. Sajnálatos módon a hazudozások következményét még Zek sem tudta megakadályozni. Szerintem a tragédiának be kellett következnie, mert így a fiatalok rádöbrentek rossz cselekedeteikre, és ezáltal megváltozhatnak. A tragédiát csak abban az esetben lehetett volna megelőzni, ha a történetbe nem lépett volna be Virág, aki rádöbrentette az öttagú társaságot, hogy nem csak a felnőttek, de ők is hazudnak, maguknak és egymásnak is. De ezesetben a regény értelmetlenné vált volna, és sosem lett volna olyan érdekes, mint ahogy azt Tokaji Zsolt elképzelte, és papírra vetette.

Horvat David, 1. b

A felnőtté válás elleni küzdelem veszélyes játszma, melyből senki sem kerül ki sértetlenül

Tizenhét évesen egyre jobban foglalkoztat a továbbtanulás, az állás, melyet az egyetem után betöltök majd. Félek kirepülni a fészekből, hiszen a saját lábamra kell majd álljak, minimális szülői segítséggel. Ez pedig felelősséggel jár. A felelősségvállalás, mely oly ijesztő része a felnőtté válásnak, nem csak engemet foglalkoztat. Minden fiatal életében elérkezik az a pillanat, amikor rémülten szembesül a ténnyel: ideje felnőni. Ideje abbahagyni a gyerekes menekülést, és belépni a felnőttek hazug, kegyetlen világába. Ez alól Zek és a többiek sem kivételek. A gond ott kezdődik, amikor valaki, a mi esetünkben Zek, nem hajlandó átlépni a felnőttek világának kapuját, amely mindannyiunkat más-más útra terel, s nem kis mértékben megváltoztat bennünket.

Zek korához képest rendkívül érett, okos, sokat olvasó fiú, aki nagyon is tisztában van az élet nehézségeivel, akadályával. Az Amerika iránti megszállottságának köszönhetően olvasta Salinger Zabhegyező című könyvét, mely egy olyan fiatal fiú gondolatait, érzéseit mutatja be, aki akár Zek is lehetne. Osztályt ismétel, művészti típus, és ami a legfontosabb, ugyanúgy undorodik a felnőttektől, mint Zek. A regény címe, Hova mennek a kacsák?, sem véletlenül Salinger regényéből származik. E kérdésnek Zek által való értelmezése is a fiú éleslátását bizonyítja. A kacsák mi vagyunk, a tél pedig a felnőttkort jelképezi. Zek a téltől, a felnőtté válástól iszonyatosan fél. Fél, mert azzal, hogy felnőtt, ő is hazug képmutatóvá válik. Ugyanakkor pont azzal, hogy oly szenvedélyesen lázad ellene, lassan ő is ugyanúgy felnőtt. Hazudik magának és a többieknek is. Idealista lázadóként küzd valamiért, ami már eleve megvalósíthatatlan. Bogival, Nagybével, Katával és Vincével szemben ő nem képes elfogadni, hogy márpedig muszáj felnőni. Végül ez lesz az, ami elvezeti a tragikus véghez.

Halála első látásra véletlennek tűnhet, de ez esetben nem lenne a regénynek sok mondanivalója. Sokat lehetne arról vitázni, vajon meg lehetett volna akadályozni a tragédiát. Véleményem szerint, Zek sorsa, abban az esetben, ha nem adja föl eszméit, ugyanúgy tragikus lett volna. Esetleg elmeegógyintézetben végzi.

Zek, akármennyire is közel került a felnőtté váláshoz, még gyerek volt. Haláláért nem egymaga felelős. Keményfejű, akaratos személyisége hozzásegített a dolgok alakulásához.

Jómagam kicsit haragudtam Virágra, amikor Kata Zeknek vágta a kulcscsomót, és Virág csak hagyta elmenni. Ha akkor megállítja, talán nem történt volna meg ez a szörnyűség a regény végén.

Ugyanakkor, ha Ivett nem feküdt volna le Zekkel, Zeknek nem kellett volna megbocsátásért könyörögnie Virágtól. Amennyiben otthon maradt volna, és felvette volna a telefont, amikor Kata hívta, rögtön a segítségére tudott volna sietni.

Hibásnak tekinthetjük még Kata édesanyját is, aki minden felett szemet hunyt, az irányítást állandóan más kezébe adta, esetünkben Ervinnek, Kata nevelőapjának. Ennélfogva okolhatjuk Ervint is, aki alkoholos befolyásoltsága következtében nekiesett Katának és megerőszakolta.

Mindemellett Zek anyja sem kivétel a felelősséget nem vállaló szereplők köréből. Ha kevesebbet dolgozik, és többet foglalkozik Zekkel, talán a fiú nem vált volna ilyen lázadóvá.

Akármelyik felnőttet is próbálnám most felelősségre vonni, én azt gondolom, saját tetteiért egyedül Zek a felelős. Amikor azt mondja Virágnak, hogy mutat egy hullát, azt úgy teszi, mintha viccelne. Később viszont pont ott, az alsórakparton lesz öngyilkos. Véletlen egybeesés? Nem hinném. Ugyanakkor elgondolkodtató: lehet, hogy Zek valahol a tudatalattiában érzi, hogy neki meg kell halnia. Küzdelme elbukni látszott, erre Virág is próbálta felnyitni a szemét. Talán meg is tette.

Egy biztos, a regény arra tanít bennünket, hogy akármennyire is félünk a felnőtté válás velejáróitól, mint például a hazudozás, nemtörődomség, képmutatás és nem utolsósorban a felelősségvállalás, előbb vagy utóbb el kell fogadnunk őket, felnőtté kell válnunk.

Amikor Virág arról kérdezi Nagybet, szerinte mi tartja össze a társaságot, ő a termikről, a spirálisan felfelé szálló meleg légáramlatról beszél. A termikben úgy érzed, megszűnik a gravitáció, nem süllyedsz tovább, de ahogy felfelé haladsz, egyre kevesebb levegőhöz jutsz, ezért minél előbb ki kell, hogy szabaduljál onnan. Nehezen szánod rá magadat, de tudod, ha nem teszed meg, megfulladsz. Ő azt mondja, amikor a társasággal van, úgy érzi, épp egy termikből szabadul ki. Én a termiket inkább a gyermekkorhoz kötném. Ki kell belőle szabadulni, ki kell lépni a felnőttkorba, ami talán nem olyan kellemes, mint a meleg, kényelmes termik, vagyis a gyerekkor, de rendkívül fontos a túléléshez. Ezzel így van az öt barát is, akik közül Zek sajnos nem hajlandó kilépni a spirálisan felfelé szálló légáramlatból. Nem hajlandó maga mögött hagyni a tiszta, szép gyermekkort.

Gaál Enikő Éva, 3. a



LJUBEZEN - RAJ ALI PEKEL?

- *Uvodnik: Ljubezen - raj ali pekel?*
- *Reportaža: Sont fous, les anglais*
- *Intervju: Homoseksualnost, ZA ali PROTI?*
- *CENZURIRANO!*
- *Predstavljamo: Get real*
- *Kolumna: Raj ali pekel? Get real.*
- *Modni kotiček: Modne smernice v književnosti*

LJUBEZEN - RAJ ALI PEKEL?

Verjetno se je vsak od nas že kdaj vprašal, kaj sploh ljubezen je, verjamem pa, da si je na to vprašanje vsak odgovoril drugače. Vsi se strinjamo, da je ljubezen temeljno čustvo, ki ga vsak doživlja po svoje, velikokrat pa različnega doživljanja ljubezni ne sprejemamo.

V življenju se velikokrat zgodi, da ljubezen ni takšna, kot si jo predstavljamo. Metuljčki v trebuhu, neprespane noči, potenje, niso vedno odraz pozitivne in odrešujoče ljubezni, ampak se velikokrat ta ljubezen sprevrže v suženjstvo in trpljenje. Kaj ostane človeku, ki se fatalno zaljubi v žensko, ki je ne more dobiti? Ali pa ženski, ki zaradi svojega otroka trpi ponižujoče obnašanje svojega moža? Smemo obsojati ljudi, ki ne vidijo drugega izhoda, kot da končajo svoje bedno, nesrečno življenje in najdejo rešitev, ki je drugi ne odobravajo? Tudi Werther se je spraševal, ali je smiselno živeti v trpljenju ali pa je boljše, da končaš svoje življenje. Tisti, ki takšnega trpljenja niso nikoli doživeli, ne smejo presojati njihovih dejanj.

Spreminja se svet, spreminja se človek in prav tako se spreminja tudi družba. V današnjem času še vedno raje vidimo slab zakonski odnos med moškim in žensko kot pa srečen homoseksualen par. Marsikateri najstnik s homoseksualnimi nagnjenji smatra ljubezen kot trpljenje prav zaradi družbe, ki ga ne sprejema, takšnega kot je. Poleg vseh ostalih težav, ki ga spremljajo v življenju, se spopada z nenehno zavrnitvijo in očitki. Sprejeti moramo dejstvo, da se ljubezen zgodi, ne glede na to, če si tega želimo ali ne.

Negativen odnos družbe do sočloveka velikokrat privede do različnih skrajnosti. Werther ni našel drugega izhoda kot samomor, ki ga je smatral za odrešitev. Knjiga Trpljenje mladega Wertherja je povzročila pravi škandal, saj se je po branju veliko mladih odločilo enako kot Werther, storiti

samomor. Tisti, ki še niso popolnoma obupali nad

življenjem, pa poiščejo druge načine in rešitve. Zaradi nezadovoljstva v zakonu si ustvarijo svoj svet iz samega sebe, kot je povedal Werther. Elica si najde uteho v ljubimcu, ki ji nudi vso potrebno in tako zeleno oporo ter z njim na koncu tudi pobegne. Gospa Bovary išče uteho v nenehnem nakupovanju, čeprav se zaveda, da nima denarja. Poišče si tudi ljubimca in skuša pobegniti, a njeno življenje ni tako popolno kot v romanih, ki jih je prebirala. Ko izgubi vse, kar je imela, se zastrupi.

V vseh teh knjigah se nenehno pojavlja motiv ljubezenskega trikotnika. Najočitnejši je v Prerekanjih, kjer se Oliver zaljubi v ženo najboljšega prijatelja Stuarta. Za razliko od Wertherja Oliver zbere pogum in jo skuša osvojiti, kar mu tudi uspe. Stuart, ki se iz mirnega, zanesljivega bančnika spremeni v nepremišljenega zalezovalca, je popolnoma resigniran, vendar vseeno ne razmišlja o samomoru.

Vsa ta dela nam prikazujejo doživljanje ljubezni na popolnoma drugačen način. Nekateri junaki se s težavami spopadejo, drugi zbežijo. Nekateri si želijo preveč, drugi pa premalo. Ljudje smo različni in prav tako je naše doživljanje drugačno. Naša naloga je, da se naučimo sprejemati drugačnost in uživati v njej, saj se od vsakega lahko naučimo nekaj novega. Ljubezen pa je tista, ki nas povezuje, ne glede na naše mišljenje in družbeno socialni položaj.

»Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.«

(Sveto Pismo, 1Kor 13,4-7)

Tjaša, Tjaša, Alja in Doris

Reportaža

*Sont fous, les anglais**Tudi v majhni vasici se najdejo čudaki

* Neumni, ti angleži.

Donneville, 21. 7. 1991 - Med potovanjem po Franciji smo se Laura, Sabina, Katarina in Urška ustavile v majhni vasici jugovzhodno od Toulousea. Pritegnila nas je vinorodna pokrajina in vonj dobrega vina. Vasica Donneville ima tudi veliko kulturnih znamenitosti, npr. grad, cerkev s frizom in vodnjak.

Poleti smo se odpravile na potovanje po Franciji. Katarina nam je svetovala obisk majhne vinorodne vasice Donneville. Nismo se nameravale zadrževati dlje časa, naš namen je bil samo posneti nekaj lepih fotografij, ki bi jih Sabina razstavila v svoji galeriji. Vas obkrožajo vinogradi, kajti večina prebivalstva se ukvarja z vinogradništvom.



Most v vasici Donneville.

V vasi so majhni kamniti stolpi, za katere ljudje mislijo, da so kašče, vendar so v resnici vetrnice, nekdanji mlini na veter. Nas je najbolj zanimal srednjeveški friz na zahodni steni cerkve, ki teče po vsem zunanjem zidu in napravi ovinek nad vrati v sredini. Ko smo se pripeljali s fiatom 500, ki je bil že v letih in potreben nujne obnove, čiščenja in še česa, je sredi ceste ležal pes. Naša vzkipljiva voznica mu je potrobila, vendar se pes ni premaknil. Ko smo tako nekaj časa trobile, hupale in kričale, je Laura izgubila živce, izstopila in odnesla nesrečno žival s ceste. Še preden smo prišle do polovice naše poti, je avto glasno spregovoril: »Puf, puf«. Urška, ki je sedela na sovoznikovem sedežu, je le stežka zadrževala agresivno Lauro, ki je od besa želela avto poriniti v prepad. Obupane smo sedele zraven avta. Pristopila je prijazna gospa, ki nam je povedala, kje najti avtomehanika. Kasneje smo izvedele, da se gospa piše Rives in je upraviteljica tamkajšnjega hotela, v katerem smo tudi prespale. Zdela se nam je zelo prijazna, uživale smo ob njenem pripovedovanju o prebivalcih vasice in gostih v hotelu.



Naš zvesti spremljevalec: fiat 500

»Trenutno imam nekega Angleža. Sont fous, les anglais. Trdil je, da je Kanadčan, vendar ima angleški potni list.« je nasmejana pripovedovala gospa Rives. Ko smo se napotile v sobe, je bilo že pozno zvečer. Utrujene od poti smo že komaj čakale, da se uležemo v posteljo. Naslednje jutro smo polne energije zakorakale iz sobe. Čakal nas je razkošen srednjeveški zajtrk, ki smo ga z veseljem pojedle. Skrivnostnega gosta ni bilo in smo se nato napotile

raziskovat mesto. Spet je bil sredi ceste pes, a sedaj je bil zraven tudi lastnik Lagisquet. »Il est sourd, il n'entend pas.« Gluh pes. Kako žalostno. Urški se je to zdelo žalostno, ker je vedela, da ga bo nekega dne povozil avto. Medtem ko se nam je pes smilil, smo zaslišale glasno kričanje ženske in moškega, ki se je razlegalo po celi vasi. Slišalo se je vreščanje moškega: »Utihni, utihni!« Napotile smo se na kraj dogajanja, da bi zadovoljile našo radovednost. Mož je pravkar žensko s ključi udaril po obrazu. Ko smo že hotele posredovati, se je moški naglo odpeljal s peugeotom 403. Ženska je še nekaj minut stala na cesti z otrokom v rokah in zrla za avtom. V oknu hotela, poleg naše sobe, smo zagledali senco moškega. Takoj smo ugotovile, da je to skrivnostni Anglež. S čudnim zadovoljstvom je spremljal prepir. Senca je izginila in zavesa je zagrnila okno. Ko smo se zvečer vrnile v hotel, Angleža več ni bilo. Vsi dogodki so nas presenetili in odločile smo se zapustiti vas. S popravljenim avtom smo se odpeljale.

Po enem tednu smo izvedele, da so psa povozili. Posvetile smo mu minuto tišine in nadaljevale pot dogodivščinam naproti. Našo zgodbo smo sprva objavile v manjšem časniku, kjer so ga z navdušenjem sprejeli. Kasneje nam je Julian Barnes sporočil, da je glede na našo reportažo napisal knjigo *Prerekanja*.



Glui pes Poulidor

Laura, Katarina, Sabina, Urška

Intervju

Homoseksualnost, ZA ali PROTI?

Pred kratkim je potekala burna razprava o knjigi Nasprotja se privlačijo, s podnaslovom Romantični in realistični tip ljubezni – večna, a nezdružljiva arhetipa. Na temo te razprave smo opravili intervju z avtorjem knjige, psihologom Henrikom Flisom. Zanimala nas je predvsem njegova provokativna teza, da je homoseksualce potrebno izločiti iz družbe, ki je sprožila veliko ugovorov in razprav.

V svoji knjigi trdite, da je potrebno homoseksualce izločiti iz družbe. Zakaj?

Homoseksualnost je po mojem mnenju bolezen, saj je osnovni nagon vseh živih bitij reprodukcija, kar pa je pri človeku možno le z združitvijo ženske in moškega. S tem, da se privlačijo osebk istega spola, pa reprodukcija ni možna, zato človeški vrsti v družbi homoseksualcev grozi izumrtje.

Kakšne spremembe bi uvedli v današnji družbi, da bi se zmanjšalo število homoseksualcev?

Imeli bi manj pravic, na javnih mestih bi jim bilo prepovedano druženje in ob morebitni kršitvi prepovedi bi jim bila izrečena denarna in zaporna kazen. Zato bi se počutili zapostavljene in bi se skrivali, težje bi našli svoje somišljenike, zato bi sčasoma obupali nad svetom in storili samomor. Skrivanje kot motiv se pojavlja tudi v mnogih knjigah svetovne literarne umetnosti. Ena takih je bila Ema Bovary, junakinja Flaubertovega romana, ki je skrivala ljubezen do svojih ljubimcev, saj so ljubimci družbeno nesprejemljivi, in na koncu, zaradi občutka nemoči storila samomor.

Omenili ste samomor. Ali se vam zdi samomor upravičen za dosego cilja?

Da, saj bi s tem odrešili sebe in tudi ljudi okoli sebe. Werther je tipičen romantični junak, ki je izgubil stik s stvarnostjo in se zato zateka v smrt. Ker pa je bolečina ob spoznanju, da ne bo mogel dobiti svoje ljubljene Lotte prevelika, stori samomor.

Pojav homoseksualnosti sploh ni tako pogost. Naš planet je prenaseljen in potemtakem ne predstavljajo nobene grožnje človeški vrsti. Hkrati je pa spodbujanje samomora genocid nad skupino ljudi, ki mislijo drugače kot vi. Kaj menite o tem?

Ne strinjam se. Homoseksualci bi ubili le sebe, torej ostali ne bi imeli neposrednega vpliva na njihova dejanja. Lahko bi preprosto sprejeli nove okoliščine in živeli po novih pravilih, ki bi jim sicer omejila osebne pravice, a jih ne bi pripeljala do samomora. Torej to ni genocid, ampak odločitev posameznika.

Vi ne sprejemate homoseksualnosti, zakaj bi morali homoseksualci sprejemati vašo miselnost? Živimo v svobodnem svetu, vsak je upravičen do lastnega mnenja in osebne svobode.

Zahvaljujem se vam za pogovor.

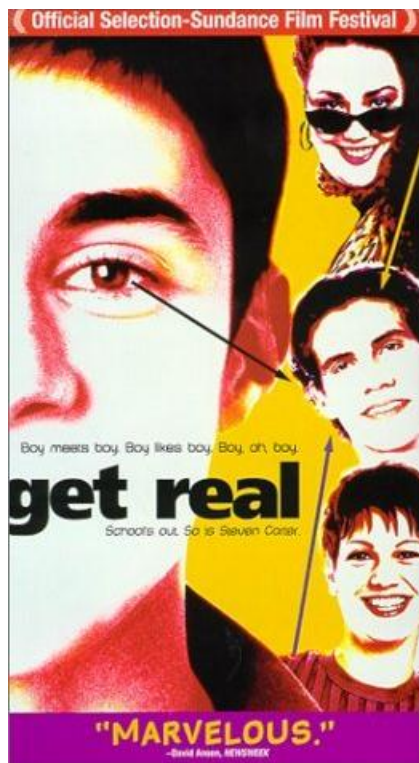
Rok, Mitja, Aljaž, Marcell

CENZUURA

Predstavljam



What if you can't avoid sexuality, guilt, peer pressure, lies, bigots, rumors, misunderstanding, parents, teachers, nerds, jocks, romance, loneliness, shame and insecurity? Your only choice is to get real. School's out. So is Steven Carter.





RAJ ALI PEKEL?

GET REAL

V življenju se človek srečuje z mnogimi vsakdanjimi težavami. Finančni problemi, stres, ljubezen ...

Ljubezen? Kako je pa lahko ljubezen težava, se morda sprašujete? Ja, lahko je. Celo raj ali pekel. Čas je, da ljudje postanemo realni in se soočimo z našimi težavami.

Ljubezen je lepo čustvo, ki ti polepša življenje in te osrečuje. Vendar ne vsakemu. V nekaterih primerih te ljubezen lahko razočara, ti spremeni življenje v nočno moro. Tudi v književnosti se lahko srečamo z veliko primeri nesrečne ljubezni. Pa pogledajmo samo nesrečnega Wertherja, ki je bil brezupno zaljubljen v Lotte. Zanj je ljubezen postala pravo trpljenje. Werther je želel storiti vse, da bi jo očaral in osvojil. Lotte mu čustev ni želela vračati, saj je hotela izpolniti obljubo svojim staršem in zaobljubo možu. Vse to ga je privedlo k skrajni odločitvi.

Lahko si umetnik sam sebi ali te narišejo drugi. Lep primer sta Elica, ki so ji življenje krojili drugi in Ema, ki si je pekel ustvarila sama. Elica, naivno mlado dekle, svojega življenja ni uživala. V ljubezni je doživela velika razočaranja, saj je mož z njo ravnal kot s psom. Ema je zaradi nezadovoljstva v zakonu zapadla v globoko depresijo. Izhod iz te depresije sta ji olajšala ljubimca. Le-ta sta jo kmalu spet razočarala. V romanu Prerekanja pa si Gillian sama spremeni življenje v nočno moro. Bila je srečno zaljubljena in poročena, vse je opustila, ni ostala zvesta svojemu možu Stuartu. Zapletla se je v zvezo z Oliverjem, dolgoletnim Stuartovim prijateljem.

Nešteto primerov nesrečne in tudi srečne ljubezni je prisotnih tako v knjigah, kot v filmih. Rajskost in peklenskost ljubezni se kaže tudi v drugih razmerjih, ne samo v razmerju moški-ženska. Dandanes so istospolne zveze še vedno nek tabu. To dokazuje tudi padli družinski zakonik, ki naj bi omogočil tudi posvojitev otrok istospolnih partnerjev. Poznamo nešteto primerov, ki so se zaradi nesprejemanja istospolne ljubezni končale tragično. Veliko starejših, še posebej pa mlajših oseb, mora svojo ljubezen in svoja čustva skrivati.

Ta tema je hvaležen material za filmske režiserje, ki v svojih filmih večinoma na pretresljiv način prikazujejo stisko ljudi, ki se morajo sprenevedati in se skrivati javnosti. Film nazorno predstavlja, kako se šestnajstletni homoseksualni najstnik Steven prebija skozi srednjo šolo. Zaljubi se v fanta Johnnyja, ki skriva svoja čustva in svoj "pravi jaz". Johnny zaradi prijateljev, družine, okolice ne prizna svoje spolne identitete. Po nekkih čudnih okoliščinah pride do tega, da se tudi Johnny zaljubi v Stevena, ampak zaradi Johnnyjevih strahov morata svojo zvezo skrivati pred očmi drugih. Steven vseeno zbere pogum in pred javnostjo prizna, da je gej, pride iz omare.

Žal je v resničnem svetu veliko takih in podobnih primerov. Istospolno usmerjene osebe veljajo za nekaj povsem nenormalnega.

Ljudje imajo velike predsodke. Eni priznajo, da ne sprejemajo homoseksualnosti in da se jim takšni ljudje gabijo, studijo, da se jim zdijo odvratni ...

Spet drugi pa se popolnoma strinjajo in priznavajo homoseksualnost kot del življenja. Homoseksualnost je nekaj čisto naravnega, saj je bila že pri starih Grkih nekaj čisto vsakdanjega in običajnega.

Pomislimo, kako se ti ljudje počutijo. Nekateri se zaradi strahu pred norčevanjem in zavračanjem vse življenje skrivajo pred javnostjo. Za podporo imajo svoje prijatelje, ki pa tudi niso vedno 'ta pravi'.

Homoseksualnost se je v zadnjih nekaj letih začela uveljavljati kot nekaj povsem normalnega. Še vedno pa obstajajo predsodki, ki po našem mnenju nikoli ne bodo izginili. Ljudje se morajo naučiti spoštovati in sprejemati drugačnost. Ni pomembno koga ljubiš, kako ljubiš ali zakaj ljubiš. *"It's only love. Why is everyone so scared of?"* pravi Steven v filmu. In res, saj je samo ljubezen, zakaj se je vsi tako bojijo. Naj si bo to ljubezen med moškim in žensko, žensko in žensko ali moškim in moškim. Od nas je odvisno ali bo naše življenje raj ali pekel. **GET REAL!**

Nina, Sara, Peti, Peter

MODNE SMERNICE V KNJIŽEVNOSTI

Julian Barnes: Prerekanja

Na začetku romana je Gillian, ki je ena izmed glavnih oseb, oblečena bolj preprosto. » ... da je nosila srajco barve med kaduljo in luštrekom ter sive lužene 501, zelene nogavice in smešno neestetske teniške copate«, se je zdelo drugemu glavnemu junaku zelo absurdno.



Oliver, po Stuartovem mnenju, »nosi oblačila, ki se ne prilegajo telesu in jih tako ljudje, ki se na to spoznajo, razglašajo za modna.« Kaj pa je modno?



Zanj bi pravo modo predstavljala, glede na njegov odsev osebnosti, ohlapna trenirka z belimi športnimi copati ter na glavo nadeti trak za lase.





Stuart je o sebi rekel: »O obleki ne razmišljam veliko, pomembno se mi zdi, da sem na delovnem mestu videti urejen in da se doma udobno počutim.«



Pod pojmom "udobno oblačilo" verjetno misli na kaj takega ...



Gustave Flaubert: Gospa Bovary

Zmeraj urejena Ema Bovary, očarljiva dama, bi lahko bila modna ikona za takratne dame.



Slamnik, ki si ga je redkokdaj snela, je bil še posebej značilen za njo. Poznala je najnovejšo modo, naslove dobrih krojačev, in bila je tudi naročena na ženski modni časopis Šivalnica. Skratka, bila je gospa, ki je skrbela za svoj videz.

Popolno nasprotje Eme je bil njen mož Charles Bovary. »Nosil je očala z zlatim okvirjem ter rdeče zalisce nad belo kravato, za prefinjenost duha pa ni imel najmanjšega občutka, čeprav se je trudil dajati videz angleške nepopustljivosti.«

Pod besedo "očala z zlatim okvirjem" si lahko predstavljamo tudi nekaj takšnega.



Johann W. Goethe: **Trpljenje mladega Wertherja**

Lotte je lepa mladenka, oblečena v preprosto belo obleko z rožnatimi pentljami na rokavih in životu. Pod dolgim krilom je skrivala lepo oblikovane noge, saj je zanjo bila telesna lepota podrejena duhovni. Njene bujne lase je prekrival bogato okrašen klobuk in delal njeno podobo rahlo nedostopno.



Werther je nosil rumene hlače, moder telovnik in visoke črne škornje.

Feri Lainšček: Ločil bom peno od valov

Preprosta bela obleka, ki je zakrivala Eličino deviško telo, je bila kljub svoji preprostosti največja dragocenost, saj je predstavljala vse bogastvo, ki sta ga skupaj z materjo premogli. Ozka v pasu, z naborki na rokavih in bujnim ovratnikom, je bila videti 'čista'.



Mendi, Petra, Simona, Jure

Vabilo
Dobra knjiga d.o.o

VABILO



Vabimo vas na
predstavitev knjig:

- Julian Barnes: **Prerekanja**
- Gustave Flaubert: **Gospa Bovary**
- Feri Lainšček: **Ločil bom peno od valov**
- Johann Wolfgang *Goethe*: **Trpljenje mladega Wertherja**

ob njihovem izidu

v soboto, 12. maja, ob 19. uri

v Knjižnici Lendava,

Glavna ulica 12.

Založba Dobra knjiga d.o.o. bo paket knjig predstavila ob prisotnosti dveh avtorjev Juiliana Barnesa in Ferija Lainščka. Slednjega vsi dobro poznamo. Senzacija tega večera pa bo zagotovo svetovno znani angleški pisatelj Barnes, prejemnik številnih najprestižnejših literarnih nagrad.

Feri Lainšček: Ločil bom peno od valov

Postavljeni smo v turobni, žalobni čas prve svetovne vojne, ko bosonogo podeželsko dekle, triindvajsetletna Elica, seveda še devica, že skoraj obupa v pričakovanju ženina; a kar naenkrat v njeno življenje vstopi precej starejši, vendar uspešen gospod Spransky, ki je bil menda doslej globoko razočaran v ljubezni. Ampak vse to je samo slepilo, saj jo Spransky, uradni državni nadzornik reke, neuradno pa zlatarski mafijec, samo izkoristi kot telo, ki mu bo rodilo, oziroma povilo potomca.

Julian Barnes: Prerekanja

Glavna junaka sta sošolca in najboljša prijatelja Stuart in Oliver, ki se zaljubita v isto žensko, Gillian. Ta se najprej poroči s Stuartom, a se kmalu ogreje za Oliverjevo gorečnost in melodramatičnost nasproti Stuartovi dolgočasni, trdni, samoumevni bankirski pozi. Loči se in poskusi z Oliverjem. Po nekaj letih srečnega življenja ju Stuart, ki se je med tem časom spremenil, skrivaj obišče, a ga Gillian opazi ...

Gustav Flaubert: Gospa Bovary

Ema Rouault, ki so jo strogo vzgojili v samostanu, je po svoji naravi čustvena, sanjarska in romantična ženska. Poroči se s preprostim podeželskim zdravnikom Charlesom, ki je njeno pravo nasprotje - trezen in prozaičen poštenjak. Nič drugačno ni mestece, kjer živita, vklenjena v najbolj banalno malomeščansko življenje. Edini predstavnik izobraženstva je lekarnar Homais. V takšnih razmerah si Ema išče utehe pri ljubimcih, Leonu, Rodoplhu ...

Johann Wolfgang Goethe: Trpljenje mladega Wertherja

Werther je svojemu prijatelju Wilhelmu piše pisma o goreči ljubezni do Lotte, zaročenke prijatelja Alberta. Werther je plemenit, notranje bogat človek, v sporu s samim seboj, razpet je med ljubeznijo do Lotte in prijateljstvom do Alberta. Položaj je brezizhoden, ljubezen je namreč najvišji ideal, prijateljstvo pa prav tako visoka vrednota. Je kompromis mogoč?

Endrina, Nuša, Sara, Aleš

ZNANJE
JE MOĆ
A TUDAS
WATALOM